

Tres explotacions del Ripollès i una d'Osona tenen casos confirmats de llengua blava

(Pàgina 47)

La Generalitat ha iniciat una campanya de vacunació massiva a les granges d'ovelles

(Pàgines 2 a 4)

El preu del lloguer de l'habitatge a Osona no para de créixer: és un 11% més car que fa un any

(Pàgina 9)

La investigació dels abocaments de pneumàtics permet detectar un taller il·legal a Calldetenes

(Pàgina 19)

Mor l'exregidor de l'Ajuntament de Vic Joan Lagunas a 67 anys

(Pàgines 28 a 30)

El seguici solemne d'aquest divendres, plat fort de l'últim cap de setmana de festa major a Vic

(Pàgines 6 i 7) Alguns dels estudiants amb més bona nota a les PAU, reunits dimecres per EL 9 NOU

ALBERT LLIMÓS

Alumnes d'excel·lent a la selectivitat

Són els que han tret millor nota d'uns dels exàmens més temuts pels estudiants. EL 9 NOU ha reunit alguns dels 30

alumnes d'Osona, el Ripollès, el Lluçanès i el Moianès que han tret més d'un 9 a les proves d'accés a la universitat

(PAU). Són 22 noies i 8 nois. Un gruuix d'ells cursarà estudis d'enginyeria i medicina. Pocs opten per les lletres.

(Pàgina 17)

Vic comença a instal·lar radars en els carrers on hi ha més accidents

(Pàgina 46)

Sodeca compra el solar de l'antiga Vitri de Torelló, en desús des de fa 16 anys

(Pàgines 50 i 51)

Sergi Panadero: "La realitat de la meua carrera esportiva ha superat qualsevol somni"

Oferta 2x1

EL 9 NOU
us porta al Tibidabo

Quan compreu una entrada d'adult (35€) a les taquilles del Tibidabo te'n regalarem una altra per al mateix dia. No acumulable amb altres ofertes i/o promocions. No vàlid per a grups.

Prohibida la seva venda i/o reproducció. És imprescindible que presenteu aquest cupó a les taquilles del Tibidabo. En cas de detectar-se accions de revenda d'aquests cupons, així com un ús fraudulent, incorrecte, enganyós o amb intervenció de mala fe, el Tibidabo es reserva el dret de retirar i suspendre temporalment aquesta promoció i iniciar els tràmits legals necessaris per combatre aquestes pràctiques. El Tibidabo podrà, en qualsevol dels casos indicats d'utilització indeguda, impedir l'accés al recinte a la persona portadora de l'entrada.

Promoció vàlida fins al: 31-08-2024

Per gaudir de l'oferta és imprescindible que presenteu aquest val a la taquilla del Tibidabo.

Ajuntament de Barcelona TIBIDABO

Entre el primer trimestre de 2023 i el de 2024, el preu del lloguer a Osona es va incrementar en un 10,6%. Al Ripollès i el Lluçanès, en canvi, va caure un 6% i un 9,3%, respectivament. Els ajuntaments admeten que el marge de maniobra per a polítiques d'habitatge des del municipi és inexistent, i que el mercat, allà on hi ha més demanda, continua desbocat.

El preu del lloguer a Osona s'ha incrementat un 11% en un any

Seva, Santa Eulàlia de Riuprimer i Sant Julià són ara mateix els municipis amb l'habitatge més car

Vic/Ripoll/Prats

Xavier Bardolet

El preu mitjà de l'habitatge de lloguer a Osona s'ha pujat un 10,9% entre el primer trimestre de 2023 i el d'aquest any. El Ripollès i el Lluçanès, en canvi, són dues de les sis comarques catalanes on el preu ha caigut: un 6% en el primer cas i un 9,3% en el segon, un percentatge que converteix el Lluçanès, de fet, en la comarca catalana on més s'ha abaratit el lloguer aquest últim any. En el conjunt de Catalunya, entre el primer trimestre de 2023 i el de 2024 l'increment ha estat del 6,9%. Són dades a partir de les fiances que es dipositen a l'Incasòl en els contractes de lloguer.

Per municipis, i com es pot comprovar a la taula del costat, Seva, Santa Eulàlia de Riuprimer i Sant Julià de Vilatorca són, per aquest ordre, les poblacions amb els preus mitjans més alts d'Osona i amb una pujada especialment sensible durant l'últim any. En el cas de Sant Julià, amb un 34,4% d'increment, que es dispara fins al 64,8% si es prenen com a referència els últims cinc anys. A l'altra banda de la balança, al Lluçanès, i malgrat l'increment moderat en el cas de Prats, en el conjunt de la comarca els preus baixen –tot i que no es disposa del desglossat per municipis–. Ho fan, a més, dins d'uns preus “que hem de considerar raonables”, diu l'alcalde de Prats i president del Consorci del Lluçanès, Jordi Bruch (Junts). En el cas de Prats “tenim uns 300 habitatges buits que ens agradaria poder posar al mercat”. Són, aproximadament, un quart del total. Per ell, el preu i l'oferta “l'hem de veure com una oportunitat per créixer, també gràcies a l'entorn i a les comunicacions”.

L'alcalde de Seva, Pol Barnils (Sumem-AM), confirma la realitat que es viu al poble amb la falta d'habitatge i els preus “disparats” de la poca oferta disponible, i a més d'una tipologia que és poc assequible per a la majoria de butxaques. “Hem notat molt els efectes postcovid, amb segones residències que s'han convertit en primeres i

PREU MITJÀ DE LLOGUER PER MUNICIPIS A OSONA, EL RIPOLLÈS I EL LLUÇANÈS

	1r trimestre 2024	2023	2022	2018	Variació en %	
					2018 a actualitat	2023-2024
OSONA						
Seva	923,93	713,71	671,47	617,69	49,5%	29,4%
Santa Eulàlia de Riuprimer	798,14	669,00	647,27	483,92	64,9%	19,3%
Sant Julià de Vilatorca	741,67	551,51	591,48	449,77	64,8%	34,4%
Taradell	714,00	617,46	551,91	483,52	47,6%	15,6%
Calldetenes	696,00	680,64	605,95	507,48	37,1%	2,20%
Centelles	694,48	622,10	578,50	498,98	39,1%	11,6%
Vic	649,51	629,95	613,25	522,27	24,3%	3,10%
Tona	631,92	611,95	644,04	509,89	23,9%	3,26%
L'Esquirol	568,89	533,45	451,23	391,85	45,1%	6,64%
Roda de Ter	565,13	528,82	514,97	437,27	29,2%	6,86%
Torelló	546,90	504,15	478,14	417,20	31,0%	8,47%
Manlleu	546,82	517,25	488,04	412,74	32,4%	5,71%
Balenyà	540,64	541,13	556,04	474,38	13,9%	-0,10%
Santa Eugènia de Berga	532,03	607,68	580,19	497,59	6,21%	-12,45%
Sant Quirze de Besora	497,20	504,29	477,27	384,79	29,2%	-1,41%
Sant Hipòlit de Voltregà	492,14	514,25	488,17	432,71	13,7%	-4,30%
Montesquiu	479,17	457,02	377,41	363,04	31,9%	4,84%
Espinelves	-	550,00	570,83	450,00	22,2%	
Folgueroles	-	631,08	633,62	474,81	32,9%	
Gurb	-	745,59	772,50	533,89	39,6%	
Masies de Roda, les	-	771,33	-	-		
Masies de Voltregà, les	-	504,53	574,47	462,71	9,03%	
Muntanyola	-	-	-	539,81		
Sant Bartomeu del Grau	-	424,31	452,33	496,67	-14,5%	
Sant Boi de Lluçanès	-	391,67	402,22	370,83	5,61%	
Sant Martí de Centelles	-	592,66	554,86	487,13	21,6%	
Sant Pere de Torelló	-	479,86	356,14	342,21	40,2%	
Sant Vicenç de Torelló	-	455,30	445,52	394,97	15,2%	
Viladrau	-	563,18	529,29	422,89	33,1%	
Vilanova de Sau	-	683,50	549,95	465,71	46,7%	
EL RIPOLLÈS						
Camprodon	548,33	596,39	418,86	468,83	16,9%	-8,06%
Ribes de Freser	485,85	516,26	442,92	412,55	17,7%	-5,90%
Ripoll	470,85	445,95	449,71	369,20	27,5%	5,58%
Campdevàdol	430,45	483,58	457,41	421,49	2,12%	-10,9%
Sant Joan de les Abadesses	388,23	452,25	390,25	339,70	14,2%	-14,1%
Sant Pau de Segúries	-	-	505,00	488,85	3,30%	
EL LLUÇANÈS						
Prats de Lluçanès	492,2	457,26	423,80	355,32	38,5%	7,64%
Alpens	-	-	-	338,33		
Olost	-	452,22	447,67	421,15	7,47%	
Oristà	-	743,83	-	-		
OSONA, RIPOLLÈS I LLUÇANÈS						
1r trimestre 2023	565,8		488	530,1		
1r trimestre 2024	627,7		458,8	480,7		
Variació	10,9%		-6%	-9,3%		

gent que ve a buscar-ne, i això ha disparat preus.” Es tracta sobretot de cases i torres amb lloguers que es poden situar, en alguns casos, “per sobre dels 1.300 euros mensuals”. Des de l'Ajuntament, afegeix, el marge de maniobra és molt escàs. Hi ha sis habitatges de protecció social “i hem inaugurat dos pisos per a joves que ja estan coberts”. Incorporar oferta assequible al parc d'habitatge hauria de sortir d'acords amb propietaris disposats a fer-ho, i no és fàcil. “Mentre hi hagi fet disposada a pagar costarà que s'abaixin preus.”

A Santa Eulàlia de Riuprimer, l'alcalde, Txevi Rovira (IpR-AM), comparteix diagnòstic: “El poble està de moda, tenim un entorn privilegiat i l'escola també ens està portant gent”. I no hi ha oferta. L'Ajuntament ha tramitat la compra de Can Miquel per destinar-ho a pisos de lloguer social. Rovira demana que el municipi es pugui incorporar dins de les zones tensionades, però “qualsevol cosa que fem és un granet de sorra davant d'un problema global que se'ns escapa”. No només des de l'Ajuntament, diu, sinó des del Consell Comarcal, d'on Txevi Rovira és responsable de l'àrea d'habitatge. “Les polítiques s'han de fer des de dalt; des dels municipis no hi ha opció de moure massa res.”

Sant Julià, també amb una tipologia d'habitatge molt concreta, no s'escapa de la crisi d'oferta i l'escalada de preus. “S'està construint molt”, diu l'alcalde, Marta Cornellas (Compromes@s), “però patim una falta d'habitatge assequible i és molt difícil revertir aquesta tendència”. La política d'habitatge “és prioritària per a qualsevol ajuntament, però el problema és que sense diners no hi ha política possible”.

Santa Eugènia és un dels pocs casos en què l'últim any ha baixat el preu mitjà de lloguer. De tota manera, l'alcalde, Cristian Parra (ERC-AM), ho relativitza. “No tinc aquesta percepció”, diu. Fins aquest mateix any no s'han reprès les obres d'una promoció “que hi ha hagut encallada durant molts anys a l'entrada del poble” i que de fet ja es coneixia com L'Esquelet, i una altra al centre. Un problema afegit és que a Santa Eugènia “encara anem amb normes subsidiàries i ens falta desplegar el POUM, on hem de preveure noves àrees residencials”. Per ell, és indispensable “que l'habitatge sigui un dret i que no hi hagi municipis ni ciutadans de primera i de segona a l'hora de garantir-lo”.

Hauran de tenir un mínim de 70 metres quadrats i sortida a pati, si són només en planta baixa

Vic modifica el POUM per acotar la conversió de locals en habitatge

Vic

X.B.

L'Ajuntament de Vic té ara mateix en tràmit una modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística (POUM) que limitarà les condicions per convertir baixos d'edificis en habitatges. És el cas, sobretot, d'espais que inicialment podien estar pensats com a locals comercials però que, ja sigui perquè han tancat o perquè no han arribat a tenir mai aquest ús, es puguin destinar a habitatge.

L'actual planejament ja permet aquesta possibilitat, tret de zones determinades que estan específicament marcades com a comercials i on aquesta conversió no és possible. És el cas, per exemple, de tot el perímetre que ressegueix el Passeig i la Rambla, el sector de la plaça Major i illetes veïnes, el carrer Verdaguer o el passeig de la Generalitat. A la resta de la ciutat, el planejament

El Passeig és un dels eixos comercials on no es permet que els baixos d'edificis es converteixin en habitatges

permet que hi hagi habitatge en planta baixa i amb façana a carrer. De tota manera, i davant la possibilitat que comencés a aflorar una conversió de locals poc ajustada a uns estàndards mínims de qualitat, l'Ajuntament ha impulsat una modificació

puntual del POUM que el ple va aprovar inicialment el 3 de juny passat i que fixa uns nous requisits. A grans trets, el més destacat és que l'habitatge disposi d'una superfície mínima de 70 metres quadrats i que si només ocupa uns baixos tingui una sortida

de pati o jardí, encara que sigui interior. En qualsevol cas, a més, haurà de respectar la densitat màxima d'habitatges per finca, que pot variar en funció de si està situat en una zona cèntrica o no. De la mateixa manera, i com és preceptiu en tots els habitat-

ges, haurà de disposar de la corresponent cèdula d'habitabilitat i el compliment del codi tècnic. A favor, en canvi, tindrà resolta una qüestió no menor, que és la de l'accessibilitat, sobre la qual hi ha cada cop més exigències.

Cal tenir present que els nous requisits seran d'obligat compliment a partir de l'aprovació definitiva de la modificació del POUM, però des del moment que se n'ha fet l'aprovació inicial ja s'han de tenir en compte per a les llicències que es puguin tramitar a partir d'ara.

Tot i que hi ha pendent l'aprovació definitiva, ja s'ha de complir

Superat el tràmit de l'aprovació inicial per part del ple de l'Ajuntament, ara l'expedient es troba en fase d'informació pública fins al 17 de juliol. Un cop acabi el termini i resoltes les al·legacions que s'hi puguin presentar, el ple n'ha de fer encara l'aprovació provisional abans de rebre el vistiplau definitiu de la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat.

Els Premis Innovacat permeten donar a conèixer i fer créixer projectes innovadors del territori

La convocatòria d'aquest 2024 està oberta fins al proper 26 de juliol

L'Ajuntament de Manlleu i les empreses Benito, Bon Preu, Casa Tarradellas, Esbelt, Girbau, Isern i Seidor han convocat la 9a edició dels Premis Innovacat amb l'objectiu d'estimular el sector empresarial del territori davant dels reptes d'un món global, ple d'oportunitats.

La convocatòria d'enguany està oberta, fins al proper 26 de juliol, per a totes les empreses i emprenedors que vulguin donar a conèixer i fer créixer el seu projecte, producte o servei, tal com ho van fer en el seu moment Mecanitzats Muntada o Neurekalab, dues de les empreses guanyadores en diferents edicions i que enguany han estat protagonistes de la campanya.

Kini Muntada, gerent de Mecanitzats Muntada, un dels guanyadors de l'edició del 2016, té clar que aquests premis són una excel·lent oportunitat per tirar endavant una idea empresarial, compartir coneixement amb experts i rebre suport econòmic i emocional per avançar en el

projecte: "A banda del premi econòmic, que és molt important, valoro molt el vessant de suport moral i la motivació que significa un premi d'aquestes característiques. Sempre t'ajuda a tirar endavant i és molt engrescador quan veus que les grans empreses de la comarca confien en una cosa que has fet".

Per la seva banda, Sergi Grau, cofundador de Neurekalab, una de les empreses guanyadores de l'edició del 2022, té clar que Innovacat els ha ajudat a guanyar visibilitat i, pertant, poder fer arribar el seu projecte a una comunitat

més gran. I per això anima a totes les persones i equips que tinguin idees empresarials, projectes o productes que responguin als criteris que marquen els premis com la innovació, la sostenibilitat o la digitalització, que es presentin a la convocatòria d'enguany.

Els Premis Innovacat premien el dinamisme empresarial, el talent, la creativitat, la sostenibilitat econòmica i social, la innovació empresarial i social, la implicació amb el territori, la digitalització i la transformació social. I ho fan a través de dues categories, Empresa

Jove i Empresa Avança, amb un premi de 12.000 i 20.000 euros, respectivament. Així mateix, el jurat es reserva el dret d'atorgar dos accessits, un per a cada categoria, valorats en 5.000 euros cadascun.

El regidor de Promoció Econòmica, David Bosch, en la presentació dels premis animava a totes les empreses amb projectes innovadors o de transformació a presentar-se a l'edició d'enguany i posava en valor no només la dotació econòmica dels premis sinó també les mentories i la xarxa de contactes que ofereixen els Innovacat.

Alguns dels nous llogaters dels pisos de Camprodon: Quim López; Sergi Zendal i la seva mare, Angus Moreno, i Neu Bentsen

“No m’hauria pogut independitzar tan d’hora sense aquest pis”

La consellera Ester Capella lliura les claus d’11 pisos de protecció oficial a Camprodon

Camprodon

Isaac Muntadas

Amb l’increment del cost de la vida i del preu dels habitatges, cada cop és més difícil que els joves puguin emancipar-se i marxar de casa. No és el cas de Neu Bentsen, que amb només 23 anys s’ha pogut independitzar. La jove camprodonina va ser una de les persones afortunades a qui li van adjudicar un dels pisos de lloguer de protecció oficial de l’edifici situat al número 8 de la plaça de la Vila. La consellera de Territori en funcions, Ester Capella (ERC), va lliurar-li les claus de l’habitatge dimecres en un acte a la sala de plens del consistori. En total, es van entregar 11 pisos i a Bentsen n’hi va tocar un de la primera planta. Fins ara, la jove, que fa poc ha començat a treballar d’administrativa a l’Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses, vivia amb la seva mare. Abans

d’això es va passar quatre anys a Barcelona en un pis d’estudiants, mentre es graduava en Turisme en anglès a l’Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera de la UAB. “He volgut tornar perquè m’agrada viure aquí, però els lloguers havien pujat molt i era difícil marxar de casa”, apuntava. Va decidir inscriure’s a la convocatòria i li va somriure la sort, “si no no crec que m’hagués pogut independitzar tan d’hora”. El seu pis és d’una única habitació i nou, com tota la resta. “Per a mi sola està bé”, assegurava amb un somriure.

Bentsen serà veïna de l’edifici consistorial. I és que els pisos, situats a l’antic edifici de l’hotel Güell, estan en ple centre de la vila. “Feia més de vuit anys que estaven acabats i tancats”, detallava l’alcalde, Xavier Guitart (TpC-PSC). Hi ha sis pisos per estrenar de dues habitacions i cinc d’una. A

més, dos són dúplex, que també tenen una i dues habitacions, respectivament. Són pisos d’entre 45 i 69 metres quadrats amb una cuina americana integrada al menjador. Per accedir-hi, només s’havien de complir dos requisits: portar un mínim de tres anys estant empadro-

“Ens costarà uns 470 euros, que en són 100 menys del que pagàvem fins ara”

nat a Camprodon i tenir una renda mínima d’entre 16.000 i 18.000 euros.

En el cas de Quim López, de 25 anys, encara no està empadronat a Camprodon, ja que va venir de Barcelona al mes d’octubre a viure amb la seva parella, Isabel Pérez (24 anys), que és camprodo-

nina de naixement i sí que ho està. Ell va ser l’encarregat de recollir la clau, ja que la seva parella estava a la feina. Abans vivien al carrer Ferrer i Bàrbara del poble, però van inscriure’s a la convocatòria. En principi, pel fet que només un estava empadronat, optaven a un dels pisos amb una habitació, “però en sobraven de dos i ens va tocar de rebot. I de fet, crec que és el millor pis de l’edifici”. El fet de tenir un contracte de set anys prorrogable els aporta “estabilitat”. El preu del lloguer, que oscil·la entre 329 i 499 euros mensuals, també és un factor clau. “Ens costarà uns 470 euros al mes –567 si ho comptem tot–, que són 100 euros menys dels que pagàvem fins ara”, calculava. A l’altre pis hi havia el risc que el lloguer s’apugés. López deia que amb dos sous era un lloguer “assequible”, però per a una persona que treballi a mitja jornada “sí que és car”.

A part de joves, hi havia llogaters de totes les edats i també alguna família. Un altre perfil de llogaters és el d’Angus Moreno, de 55 anys, que hi viurà amb el seu fill Sergi Zendal, de 22. Els ha tocat un primer pis amb dues habitacions i és un dels pocs que té un pati interior. Ells vivien de lloguer al carrer Germans Vila Riera. Hi portaven quatre anys de llogaters, “però la propietària volia vendre el pis i n’havíem de marxar”. “No teníem gaire esperances que ens toqués, però ens van seleccionar”, exclamava.

La consellera Capella va manifestar que un dels reptes de la conselleria de Territori era garantir el dret d’accés a l’habitatge a tot-hom, perquè obre la porta als altres drets com el de la salut o l’educació. També va advertir que els habitatges “no són actius financers, ni una eina per a l’especulació”. Els 11 pisos de Camprodon són els primers que la Generalitat va comprar a la Sareb (banc dolent) i que n’ha pogut lliurar les claus. En total, la compra d’aquests pisos ha tingut un cost d’1,3 milions d’euros i s’emmarca en el pla del govern per impulsar la incorporació de 10.000 habitatges al parc de lloguer social de Catalunya fins al 2026.

Nou municipis d’Osona i Prats de Lluçanès, noves zones tensionades

S’afegeixen a Vic, Manlleu, Torelló, Tona, Calldetenes i Ripoll

Vic

X.B.

Nou municipis d’Osona i Prats de Lluçanès s’han sumat aquesta setmana a la llista que fixa el Departament de Territori de la Generalitat com a zones tensionades amb l’objectiu de frenar-ne l’increment dels preus del lloguer. És el cas de Centelles, l’Esquirol,

Folgueroles, Roda de Ter, Sant Hipòlit de Voltregà, Sant Pere de Torelló, Sant Quirze de Besora, Seva i Taradell. Tot i que la inclusió formal s’ha fet aquesta setmana, la relació dels municipis que s’hi incorporarien ja s’havia fet pública a l’abril. En aquell moment en formaven part Vic, Manlleu, Torelló, Tona, Calldetenes i Ripoll. En el conjunt de

Catalunya són 131 els municipis que s’incorporen a la llista, tots a partir de dos mil habitants i que compleixen almenys un d’aquests dos requisits: que les persones o famílies hagin de destinar més del 30% dels ingressos a despeses de lloguer o hipoteca, o que el preu dels habitatges hagi acumulat els últims cinc anys un increment tres punts per sobre de l’IPC.

Des de Camprodon, on aquest dimecres lliurava claus d’11 pisos de protecció oficial, la consellera de Territori, Ester Capella, assenyala que l’ampliació es deu als canvis que es produeixen en el mercat de l’habitatge de lloguer, “amb una tendència alcista que s’ha mantingut els últims mesos”. Capella va aprofitar per reclamar la modificació de la llei de l’habitatge, de caràcter estatal, perquè incorpori a la mateixa regulació els municipis de menys de dos mil habitants. Com va dir, “pateixen igualment l’increment de preus però queden fora d’aquesta llei; això és un oblit que s’ha de poder corregir”.

Ofensiva al govern de l’Estat contra la pressió turística

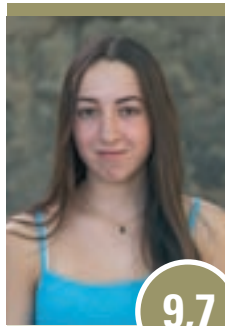
Madrid Davant del problema creixent del preu de l’habitatge i la picaresca dels propietaris d’escapar a la regulació dels lloguers amb els contractes de temporada o turístics, el ministre de Consum i Drets Socials del govern espanyol, Pablo Bustinduy, va anunciar la voluntat que els pisos turístics tributin el 10% per “desincentivar” aquesta activitat. El govern també estudia noves propostes a aplicar en el futur, com el dret dels veïns dels pisos a poder-los vetar.

DEPRIMIT

A Catalunya cada dia es produeixen centenars d'accidents i malalties professionals i encara hi ha persones que moren a la feina. Molts d'aquests accidents i malalties es poden prevenir aplicant les mesures preventives adequades.

CONTRA LA SINISTRALITAT LABORAL

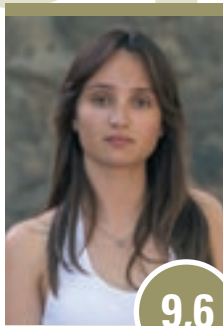
**PREPARATS,
PREVINGUTS,
SEGURS.**

Maria Reixach (Sant Vicenç de Torelló)
Institut Cirviànum

Té la nota més alta d'Osona a la fase general de la selectivitat i estudiarà Enginyeria de Vehicles Aeroespacials a la UPC, com a prèvia a treure's la llicència per ser pilot d'avió. "Pensava que les notes serien una mica més baixes i estic contenta després d'estudiar tant", diu.

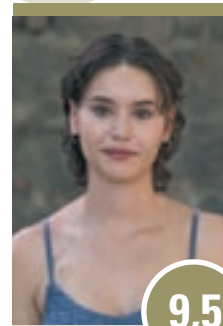
9,7

Ariadna Bertran (Vic)
Sant Miquel dels Sants

Sempre ha tingut clar que es volia dedicar a l'àmbit social i estudiarà Pedagogia a Girona. "Esperava treure bona nota, però no tant", assegura. Està contenta perquè "a tothom li agrada que l'esforç que fas sigui recompensat i jo el Batxillerat l'he patit bastant".

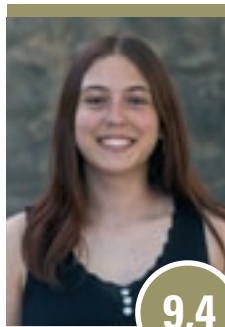
9,6

Sofia Comerma (Balenyà)
Institut de Tona

Estudiarà Medicina a Girona tal com fa temps que té previst. "Ja vaig triar el Batxillerat pensant-hi i tinc ganes de començar", comenta. Per a ella els dos últims anys han estat "un període de molt estrès per la pressió d'obtenir bones notes per entrar a una carrera amb nota de tall alta".

9,5

Laia Canadell (Roda de Ter)
Institut Miquel Martí i Pol

Tenia un 8,9 però una revisió de l'examen de castellà li ha permès escalar fins a l'excel·lent a la fase general. "Vaig sortir amb molt bona sensació de l'examen però la nota no ho va reflectir i per això ho vaig demanar", diu. Farà el grau combinat d'Estudis d'Anglès i Català a la UAB.

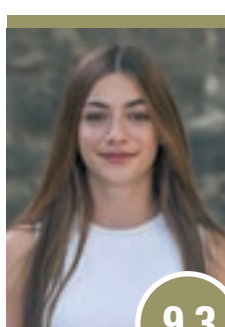
9,4

Alexandra Rodríguez (Centelles)
Institut Pere Barnils

Des de petita tenia clar que volia estudiar Medicina i ho farà a la UAB. "No vaig sortir amb bones sensacions de la fase específica de la selectivitat però els resultats han anat prou bé perquè la fase general m'ha ajudat molt", destaca. De Batxillerat tenia una mitjana de 9,78.

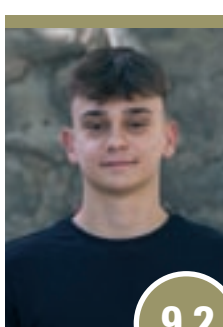
9,3

Laura Llimós (Les Masies de Voltregà)
Institut del Voltreganès

Futura estudiant de Dret i Criminologia a la UPF, grau que va descobrir fa quatre anys i que la va captivar, esperava treure bones notes a la selectivitat, però tot i així "quan passa i ho veus et sorprèn". No amaga que "he treballat molt durant el Batxillerat i ara és una satisfacció".

9,3

Xavier Escarrà (Sant Hipòlit de Voltregà)
Institut del Voltreganès

"Sempre m'ha costat prendre decisions en l'àmbit acadèmic, però estic satisfet amb la decisió final i crec que m'agradarà", avança. Farà Dret i Economia a la UPF i ja té ganes de començar malgrat "la pena del que deixes enrere". A base "d'esforç i treball" ha fet un bon Batxillerat i una bona selectivitat.

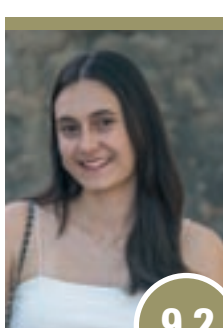
9,2

Ivet Solà (Torelló)
La Salle Manlleu

"Necessitava nota perquè estava indecisa entre Odontologia i Medicina i volia poder decidir bé" i al final ha optat per la primera opció i la farà a la UB. Considera que la clau tant del Batxillerat com de la selectivitat és "ser constant i mai deixar-se res per a l'últim moment".

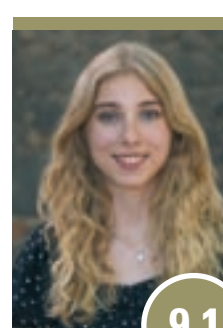
9,2

Júlia Pratdesaba (Torelló)
La Salle Manlleu

Medicina al Clínic (UB) ha estat el seu objectiu des de fa anys i espera poder-hi entrar gràcies a les bones notes assolides els dos últims anys. "Creia que la fase específica de la selectivitat m'havia anat bé però no tant la general i al final ha set que sí", celebra. Ara ja té moltes ganes d'estrenar etapa.

9,2

Anna Godayol (Manlleu)
La Salle Manlleu

Les bones notes li permetran fer el doble grau d'Economia i Dret a la UPF en comptes de només el d'Economia. "M'han anat bastant igual el Batxillerat i la selectivitat i estic contenta del treball constant que he fet. Fins i tot he superat les expectatives que tenia", destaca.

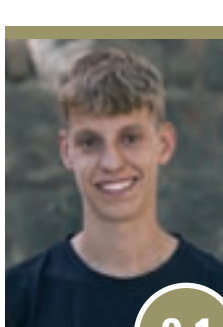
9,1

Núria Brillas (Taradell)
Vedruna Escorial Vic

"Vaig anar tranquil·la perquè si et prepares bé el Batxillerat a la selectivitat només has de repassar", afirma. Ella farà Dret a la UAB i no necessitava molta nota "perquè és assequible". No s'esperava els resultats obtinguts perquè "les llengües sempre m'han anat bastant malament".

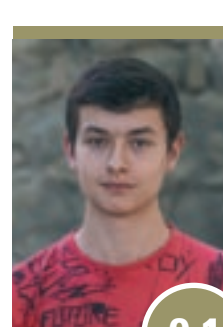
9,1

Fortià Arumí (Torelló)
La Salle Manlleu

Estudiarà Matemàtiques i ara només està pendent de la nota de tall per saber si serà a la UPC, que és la seva primera opció, o a la UB, la segona. "En general el Batxillerat i la selectivitat els he trobat fàcils, excepte física que és l'assignatura que he trobat més difícil", detalla.

9,1

Eudald Cuadrado (Ripoll)
Institut Abat Oliba

Apassionat de la física i els ordinadors quàntics des de petit, podrà cursar aquests estudis a la UAB. La millor nota de les PAU al Ripollès ha fet el Batxibac i això ha fet que en les últimes setmanes "hagi tingut menys temps per preparar la selectivitat perquè primer vaig fer les proves del *baccalauréat*".

9,1

Estudiants de '9'

Un total de 30 alumnes d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Lluçanès han tret un excel·lent a la selectivitat

Vic

Esther Rovira

S'ha convertit en un fet habitual dels últims anys, però no per això deixa de sorprendre. El nombre d'estudiants d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Lluçanès que obtenen més d'un 9 a les proves d'accés a la universitat (PAU) s'ha consolidat al voltant de la trentena i enguany n'hi ha hagut un total de 30,

set menys que els anys 2022 i 2021, quan es va batre el rècord amb 37 alumnes amb un excel·lent en la fase general de la selectivitat, que és la que fa pública la Generalitat sense tenir en compte les assignatures específiques que poden elevar la nota fins als 14 punts. Es tracta de 22 noies i 8 nois, que ara tanquen etapa i que començaran la universitat, on un gran gruix d'ells cursarà

estudis sobretot de Medicina i enginyeries mentre que una minoria ha optat per carreres de lletres.

Per centres, destaquen els set alumnes de La Salle de Manlleu, els cinc de l'institut Miquel Martí i Pol de Roda de Ter o els tres de Vedruna Escorial Vic. "Hi ha hagut molta relació amb tot el grup i això ha ajudat que tot anés millor", destaquen alguns dels companys de classe de

Roda, mentre que els de La Salle també consideren "que va coincidir que totes les classes vam anar molt bé i vam fer molta pinya". Les tres millors notes, però, no són d'aquests centres educatius. Les han obtingut Maria Reixach, de l'institut Cirviànum (9,7); Ariadna Bertran, del Sant Miquel dels Sants (9,6), i Sofia Comerma, de l'institut de Tona (9,5).

En aquesta edició de la

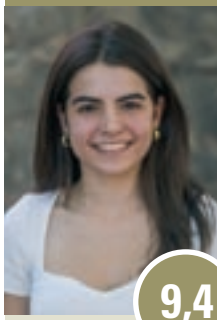
selectivitat, la nota mitjana de Catalunya en la fase general ha estat de 6,747 (lleugerament inferior als 6,787 i 7,271 dels dos darrers anys). En canvi, per quart any consecutiu un 97% dels estudiants catalans ha superat aquesta fase, un total de 32.946. Llengua catalana i literatura, amb una nota de 6,62, és l'assignatura de la fase obligatòria amb una pitjor nota mitjana al país.

Maria Sala (L'Esquirol)
Institut Miquel Martí i Pol

No tenia clar fins fa poc cap on decantar-se i finalment farà Filologia Catalana a la UB. Les notes del Batxillerat ja eren bones i era d'esperar que les de les PAU també ho fossin. "Sap greu deixar l'institut i fa una mica de por el canvi però també tinc ganes de començar la universitat", confessa.

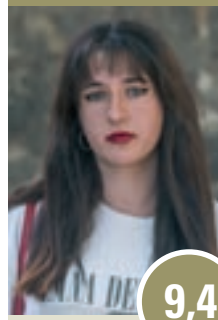
9,4

Martina Riera (Vic)
Institut Jaume Callís

Cursarà el Grau en Tecnologies Industrials amb Anàlisi Econòmica de la UPC i UPF. "M'ha costat molt decidir-me perquè m'interessaven moltes coses i hi ha moltes enginyeries", explica. Amb una bona feina al Batxillerat la selectivitat, tot i els nervis, ha donat els seus fruits.

9,4

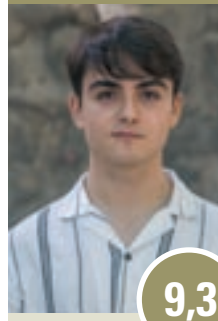
Maylís Aranega (Mojà)
Institut del Moianès

Volia fer estudis de Diplomàcia i Drets Humans però després de tastar l'assignatura de llatí s'ha decantat per Filologia Clàssica a la UB. "Penso que la cultura clàssica, la història i la llengua estan molt infravalorades per ser els pilars de la nostra cultura i també és el que m'apassiona", diu.

9,4

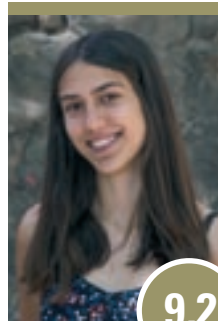
ALBERT LLIMÓS/NEUS PÀEZ

Grau Caralt (Manlleu)
Institut Miquel Martí i Pol

Fins a final de curs la seva primera opció era la Biologia, però "m'agraden molt les matemàtiques i la física" i finalment s'ha decidit per fer Enginyeria Industrial a la UPC de Barcelona. "No vaig sortir amb males sensacions de la selectivitat, però no m'esperava les notes que he tret", comenta.

9,3

Núria Calabia (Tona)
Institut de Tona

"Durant el Batxillerat s'ha d'estudiar bastant però ha sortit bé. No m'esperava que tant", celebra. Per això, ara no ha de patir per poder fer Dret a la UPF. "M'agrada molt i voldria ser advocada, tot i que també m'havia plantejat fer Medicina encara que siguin molt diferents", assegura.

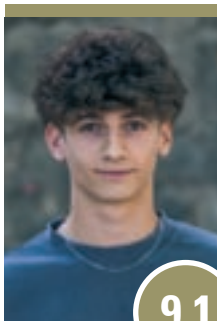
9,2

Destiny Ogbemor (Les Masies de Roda)
Institut Miquel Martí i Pol

"No vaig pensar molt en la nota perquè ja sabia que podia entrar i vaig fer la selectivitat tranquil·la", confessa. La seva tria ha estat el Grau d'Estudis Globals a la UPF i "ho vaig decidir fa dos mesos gràcies a les portes obertes que em van ajudar a triar el meu camí".

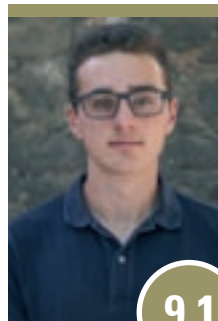
9,1

Toni Girbau (Roda de Ter)
Institut Miquel Martí i Pol

Parlar amb diferents persones el va ajudar a escollir Enginyeria Industrial a la UPC, "perquè com que engloba tantes enginyeries a partir d'allà et pots centrar en la que vulguis". Va trobar la selectivitat més fàcil que el Batxillerat, "malgrat que et posen molta por al cos".

9,1

Tian Torras (Seva)
Institut de Taradell

Al llarg de segon de Batxillerat s'ha acabat decidint per estudiar Vehicles Aeroespacials a Terrassa. "Tenia clar que optaria per una enginyeria, però m'ha costat bastant decidir i he tirat un triple i m'he decantat per aquesta perquè sempre m'han fascinat els avions i les aeronaus", diu.

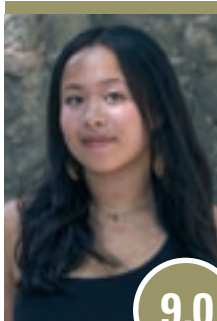
9,1

Gisela Garolera (Olost)
Institut Castell del Quer

L'estudiant que ha tret la millor nota del Lluçanès a la fase general i també l'única que ha superat el 9 a la comarca vol estudiar Medicina a Girona. Ha fet el Batxillerat científic i assegura que "amb constància, treball i organització es pot aconseguir el que vulguis".

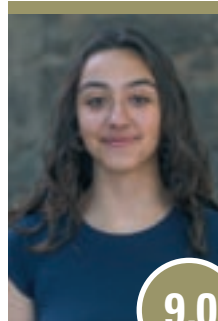
9,1

Isona Freixenet (Balenyà)
Vedruna Escorial Vic

L'últim dia de la preinscripció va escollir Odontologia a la UB "després de començar amb moltes opcions i acabar descartant Biotecnologia, que també m'agradava", explica. Per ella, "el Batxillerat és un curs dur però l'he passat bé i a la selectivitat no m'esperava treure un 9".

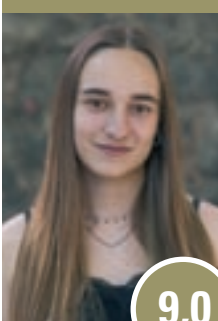
9,0

Queralt Bonet (Vic)
Vedruna Escorial Vic

Amb un canvi de Batxillerat pel mig després de constatar que no li agradava el científic, estudiarà Humanitats a la UPF. "És molt interdisciplinari i això em va agradar molt", comenta. S'esperava que el Batxillerat fos pitjor i a la selectivitat hi va anar tranquil·la perquè "no necessitava nota".

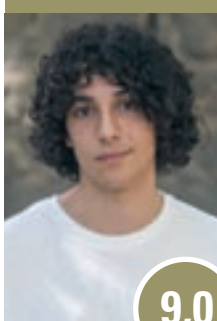
9,0

Aloma Xandri (Vic)
Institut Jaume Callís

L'àmbit de la salut li ha cridat sempre l'atenció i cursarà Medicina a la UAB. "A finals de l'ESO vaig prendre la decisió i han estat dos anys de treballar molt perquè els objectius eren alts. Després a la selectivitat només he hagut de repassar i demostrar tot el que havia anat fent", diu.

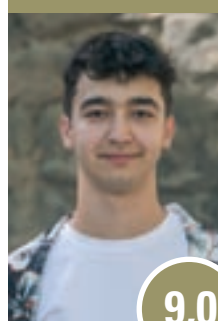
9,0

Pau Fernández (Torelló)
Institut Cirviànum

"La selectivitat m'esperava que m'aniria pitjor de nota i el Batxillerat m'ha anat bé però potser hauria d'haver treballat més a primer", assegura. Tot i així, podrà estudiar Enginyeria Aeroespacial a la UPC, que és el que sempre "m'ha agradat des de petit i ho tenia bastant clar".

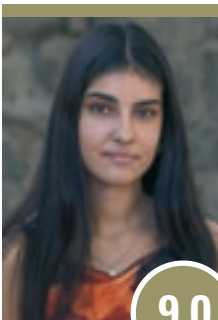
9,0

Izan Arnedo (Manlleu)
La Salle Manlleu

Ja té ganes d'anar a viure a Barcelona i de tot el que implica. Farà Enginyeria Informàtica a la UPC gràcies als bons resultats a la selectivitat. "La fase general no m'esperava que m'anés tan bé i en general he trobat més fàcil selectivitat que el Batxillerat", explica.

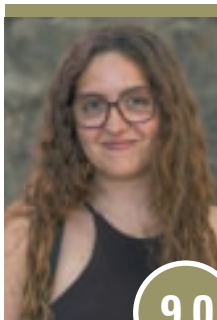
9,0

Ariadna Carbonell (St. Quirze de Besora)
La Salle Manlleu

"A la selectivitat m'he mantingut amb la mitjana que tenia del Batxillerat així que ha anat bé", valora aquesta futura estudiant de Psicologia a Girona. "És un tema de constància i si et va bé el Batxillerat també t'hi anirà la selectivitat perquè els exàmens són més fàcils", afirma.

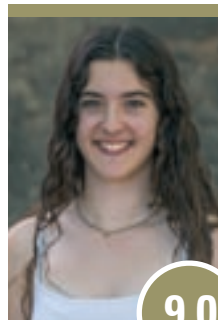
9,0

Martina Clusells (Torelló)
La Salle Manlleu

Medicina, si pot ser al Clínic i si no a Bellvitge, serà el que l'ocuparà els propers anys. "Necessitava nota alta i teòricament està aconseguida però veurem on entro", diu. Amb millors notes a les específiques no s'esperava treure un 9 a la fase general i per això "estic molt contenta".

9,0

Gisela Codina (Taradell)
Institut de Taradell

Amb la mateixa mitjana de Batxillerat i les PAU confessa que "per la selectivitat no vaig estudiar tant com per uns finals de Batxillerat perquè si consolides els continguts abans és més fàcil". Després d'analitzar diverses opcions ha escollit Enginyeria de Sistemes Aeroespacials a la UPC a Castelldefels.

9,0

Els Mossos van trobar el document en una pàgina de subhastes i l'han entregat al Bisbat de Vic

Retornen un llibre de 1805 espoliat del convent del Remei de Vic

Vic

Carles Fiter

Sermones panegíricos de varios misterios, festividades y santos. Aquest és el títol d'un llibre de 1805 (volum 1) que la Unitat Central de Patrimoni Històric dels Mossos d'Esquadra va trobar-se en una pàgina web de subhastes. El llibre, tal com es pot veure a la imatge, tenia el segell de la biblioteca del convent de la nostra senyora del Remei de Vic, de l'orde dels franciscans. "Un segell és un indicatiu clar d'on ha sortit el document", explica Benet Martínez, de la Unitat Central de Patrimoni Històric. Posteriorment, aquesta secció dels Mossos va contactar amb el Bisbat de Vic per comprovar si es tractava o no d'un furt. Descartada aquesta opció, Martínez apunta que es devia espoliar durant la guer-

ra realista, les carlinades o quan es va convertir en caserna de la Guàrdia Civil. Com que, en aquest cas,

l'opció de la sostracció està prescrita, el procediment prospera per la via administrativa, en lloc de la penal. Els Mossos van posar-se en

contacte amb l'home que subhastava el llibre i que l'havia obtingut després de buidar un pis. "El valor pel qual es venia eren uns 50

euros, però segur que en tenia més", relata l'agent.

Aquest es va a prestar a tornar-lo voluntàriament als seus propietaris i l'última part de la investigació la van escenificar el mossèn Lluís Vidal i el cap dels Mossos d'Osona, Josep Pericas (a la foto), amb el retorn del document. A la primera pàgina del llibre, que es troba ben conservat, es concedeix l'ús a "Saturnino de la Roca, Capuchino".

Aquest volum ha anat a parar a l'arxiu episcopal del Bisbat. "Sempre que tenim documents com aquest l'ingressem a l'arxiu", explica Guillem Mercadal, de la delegació de Patrimoni Cultural del Bisbat. Aquest llibre "es dipositarà a l'arxiu per tal que es pugui consultar". Tenint en compte que l'arxiu té documents del segle XIX, la nova adquisició no és de gran valor. Tot apunta que es tracta d'un document comú pel fet que és imprès (i no manuscrit) i també perquè és el primer volum. "N'hi ha d'haver més d'un", afegeix.

L'arxiu episcopal de Vic té milions i milions de documents. La idea amb la qual treballa el Bisbat és que d'aquí a uns anys estigui tot digitalitzat i, per tant, estigui a l'abast de la consulta. "És un petit tresor de Vic", conclou Mercadal.

Els Mossos detenen tres homes a Ripoll per un cotxe robat a Màlaga

Ripoll

EL 9 NOU

Els Mossos d'Esquadra de Ripoll, amb el suport dels de Vic i de la Policia Local de Ripoll, han detingut tres homes com a presumptes autors d'un robatori i furt d'ús de vehicle. A un d'ells, a més, se l'acusa d'un delictes de falsedat documental.

Els fets es remunten a la matinada del 28 de juny quan una patrulla d'agents de Vic, que estava fent tasques de prevenció de robatoris a la C-17, va comprovar que la matrícula d'un vehicle que circulava cap a Ripoll constava com a sostret a Màlaga. Per aquest motiu, amb el suport de les patrulles de la comissaria de Ripoll i agents de la Policia Local que es trobaven fent un control a la C-17, van aturar el turisme.

Després d'identificar els tres ocupants, els van detenir com a presumptes autors d'un delictes d'apropiació indeguda i robatori i furt d'ús de vehicle. Però la història no va acabar aquí. Mentre els agents iniciaven diligen-

cies penals van posar-se en contacte amb la Unitat Territorial de Coordinació Operativa Interpolicial, del Centre de Coordinació Policial i Duanera del Portús, que va confirmar que les identitats dels tres homes no es corresponien amb la que havien acreditat. També es van fer gestions amb la policia francesa per tal de comunicar la identitat real dels detinguts. Llavors també es va veure que un dels detinguts tenia una ordre de detenció i ingrés a presó en territori francès per causes pendents de tràfic de drogues. Per això van dictar dues ordres europees de detenció i entrega, emeses per un jutjat de París. A aquesta persona se li va atribuir un delictes de falsedat documental per un document falsificat.

Els detinguts, de 21, 26 i 32 anys i que tenien antecedents, van passar l'endemà a disposició del jutjat d'instrucció en funcions de guàrdia de Ripoll. La persona buscada a França va ser lliurada a les autoritats franceses.

Set arrestats a Camprodon que demanaven la residència amb un passaport falsificat

Camprodon

EL 9 NOU

La Policia Nacional ha detingut set persones per suplantar la identitat d'altres compatriotes per obtenir la targeta de residència a Espanya. Els agents encarregats d'expedir-les van percebre que ciutadans estrangers que anaven a tramitar la primera targeta aportaven un passaport amb una numeració diferent a la que figurava a l'expedient tramitat.

El *modus operandi* consistia a sol·licitar la residència de forma telemàtica a la subdelegació del govern de Girona presentant un passaport i posteriorment anaven a la comissaria de la Policia Nacional amb un passaport, que tenia la mateixa filiació però amb numeració diferent.

Davant les sospites que es podria tractar d'una suplantació d'identitat, el grup d'investigació de Camprodon, en col·laboració amb la Brigada Provincial d'Estrangeria i la subdelegació del govern espanyol a Girona, va iniciar una investigació. Es va sol-

licitar, per tant, a la subdelegació còpia del passaport presentat telemàticament per tal de comparar-la amb el presentat físicament. Va ser llavors quan van comprovar que coincidien plenament la filiació però ni la numeració ni la fotografia eren iguals, tractant-se de dues persones diferents. Finalment, s'han detingut set persones, acusades d'un delictes d'usurpació

Sospiten que darrere això hi ha una banda estructurada

d'estat civil i falsificació de documents.

La Policia Nacional apunta que la complexitat de la fórmula emprada fa sospitar que darrere d'aquesta pràctica hi ha una organització estructurada i amb amplis coneixements en dret d'estrangeria. Per tot plegat, la investigació podria continuar oberta a l'espera d'analitzar més informació i fer més detencions.

Baralla entre famílies a Torelló per un cotxe mal aparcat

Torelló Per les xarxes corre un vídeo d'una baralla a Torelló que va tenir lloc dilluns a primera hora de la tarda al carrer Colomer de Torelló. Les especulacions són diverses. Segons fonts municipals i policials, es tracta d'una discussió entre dues famílies que va començar per un cotxe aparcat davant d'un gual i va anar pujant de to fins acabar en baralla. Fins allà s'hi van desplaçar Policia Local i Mossos. Hi va haver quatre ferits lleus i s'han presentat denúncies creuades.

Roben joies i diners en cases de Perafita la nit de festa major

Perafita Va ser durant la matinada del passat 30 de juny, en plena festa major, quan van entrar a robar en dues cases de Perafita. Segons fonts dels Mossos d'Esquadra, en un domicili van forçar la porta i van sostreure diners en efectiu, i en l'altre van accedir-hi forçant una finestra i, a més de diners, també van endur-se joies. La policia catalana ha obert una investigació.

Els Agents Rurals el descobreixen arran dels abocaments de pneumàtics al riu Gurri a Vic

Denunciat un taller mecànic de Calldetenes per no tenir llicència ni gestionar bé els residus

Calldetenes

EL 9 NOU

Els Agents Rurals denunciaven el passat 21 de juny un taller mecànic il·legal de Calldetenes per operar sense llicència municipal d'activitat ni fer cap gestió dels seus residus. Segons el cap d'Àrea Regional dels Agents Rurals de Catalunya, Jaume Bosch, el cos va denunciar el taller a l'administració local, que el mateix dia ja precintava la nau. El grup operava en un local de lloguer en un terreny rural, que no estava pensat per fer aquesta activitat.

Les autoritats van localitzar el taller arran de la investigació sobre els abocaments il·legals de pneumàtics al riu Gurri en el seu pas per Vic, a prop de la resclosa del Cantarell. Van poder identificar una furgoneta que

Interior del taller mecànic il·legal localitzat a Calldetenes

es movia per la zona i que posteriorment van ubicar a Calldetenes. Per aquest motiu, van augmentar la vigilància al municipi.

Tot i que no poden establir una relació directa entre els

abocaments al riu, la furgoneta i el taller mecànic, els Agents Rurals mantenen les sospites donada la proximitat de la nau a la zona dels abocaments, el fàcil accés al riu i la troballa d'altres residus

al poble, com ara diversos bidons d'oli.

Malgrat els indicis, la investigació continua oberta a l'espera de confirmar els autors dels abocaments. Bosch assegura que no des-

carten trobar altres tallers similars a la mateixa zona.

Durant la inspecció, al mateix taller també s'hi van trobar motors, filtres, discos de fre, peces metàl·liques diverses i altres components

Un altre de clausurat a Torelló per irregularitats

Torelló La Policia Local de Torelló, conjuntament amb el Departament de Treball i els tècnics municipals, clausuraven dimarts un taller de reparació de vehicles per diverses irregularitats a la ronda del Puig. Hi havia empleats treballant de manera fraudulenta, no tenien llicència d'activitat ni contracte de gestió de residus. La inspecció estava vinculada a un abocament d'olis i peces de taller al mes de maig, en què es va identificar l'autor.

residuals dels quals ara faran un seguiment, per tal que es gestionin correctament. També hi havia 82 pneumàtics fora d'ús i 32 més a punt per muntar. L'activitat en aquesta nau hauria començat fa uns tres anys, segons Bosch, després de la pandèmia.

LOTERÍA NACIONAL

ADO
Patrocinador del
Equipo Olímpico

Sorteo extraordinario de

6 de julio

20 millones a un décimo

SORTEO EXTRAORDINARIO DE VACACIONES

JUEGA CON RESPONSABILIDAD

+18

LOTERÍAS Y APUESTAS DEL ESTADO

Retiren la competència de la junta de fixar els preus públics com els de les piscines del Patí

L'oposició en bloc de Vic deixa en evidència la minoria del govern

Vic

Carles Fiter

Tensió al ple de Vic. Dilluns l'oposició en bloc va fer valer la seva majoria i va recordar al govern, de Junts i Ara Vic, que estan en minoria. Va ser a través d'una proposta d'acord amb caràcter d'urgència, és a dir, un punt que no constava a l'ordre del dia. L'encarregat de presentar-lo va ser Josep Pou, del PSC, en què hi demanava revocar la delegació de les competències per fixar els preus públics per part de la junta de govern local.

Tot es remunta al ple de juny, en què es van fixar els preus de les piscines de l'Estadi i es van adonar que les tarifes del Patí s'havien establert dies abans mitjançant la junta de govern, on només hi ha els regidors de Junts i Ara Vic. Malgrat que l'objectiu del govern és que els preus siguin els mateixos a les dues instal·lacions municipals, l'oposició va criticar la incongruència de votar els preus a través de procediments diferents. Llavors, des del govern, es va explicar que aquesta delegació s'havia acordat al ple de novembre passat amb el vistiplau de la resta dels partits. Tot i així, "per tots els grups de l'oposició va ser una sorpresa", recordava Pou.

Quan una proposta entra d'urgència, primer s'ha de votar aquesta urgència i després, si prospera, s'ha d'aprovar el punt en qüestió. Per tant, primer el socialista va justificar-ho: "Considerem urgent restituir aquesta competència al ple per un principi de seguretat jurídica, de

representativitat i de racionalitat". L'alcalde, Albert Castells (Junts), molest pel punt sorpresa, ho va criticar: "Que ens aparegui aquesta urgència no és complir els principis bàsics de la democràcia, que per nosaltres és el diàleg, la mà estesa...". Qui també es pronunciava en aquest sentit va ser el soci de govern d'Ara Vic. "No entenem aquesta urgència. És una sorpresa", deia Xavier Farrés.

La urgència va prosperar amb els vots a favor de tots els grups de l'oposició: ERC, CUP, PSC, SOMI i VECP. El vicesecretari Joan Costa va mostrar dubtes sobre el procediment, ja que va considerar que s'estava fent una modificació de l'ordenança, cosa que requeria un informe d'intervenció, aprovació inicial i definitiva, i un període d'exposició pública. Des de la bancada, Pou li va respondre que no es modificava cap ordenança, sinó que es revocava una delegació de competències.

En aquesta línia es pronunciava Viqui Terricabras, d'ERC, que exposava que "jurídicament és plantejable" i no s'estaven modificant les ordenances fiscals sinó que es tractava de la "recuperació d'una delegació prèvia que compet al ple". Carla Dinarès, de la CUP, reiterava que "hi ha competències del ple que han d'estar al ple i més amb un govern que no té majoria absoluta". "L'únic que es fa és recuperar legítimament una competència que es pròpia del plenari", afegia per la seva banda Arnau Martí, de Vic

Núria Homs (Junts) interpellant Josep Pou (PSC)

En Comú Podem (VECP), que va acusar el govern de voler amagar aquesta delegació de competències.

Qui va jugar un paper clau en aquesta votació va ser SOMI. Si darrerament el partit liderat per Josep Anglada ha decantat la balança a favor del govern en alguns punts, en aquesta ocasió va anar amb els partits d'esquerra, quelcom bastant inèdit. Tot i això, Anglada va titubear. Primer va dubtar de la urgència de la proposta, que es podria "presentar d'aquí a tres setmanes com una moció", i després va exposar que no creia que el govern els hagués "amagat" la competència delegada i podria ben ser que hagués passat per alt als 11 regidors de l'oposició. "Si s'hagués plantejat d'una altra manera el govern ho hauria vist bé", afegia. No obstant això, com que prèviament ja havia defensat recuperar la competència al ple, "no tinc cap més opció que

donar-hi suport".

Aquest bany de realitat al govern va caure com una gerra d'aigua freda. "Això és un cop sobre la taula i forçar la màquina", criticava l'alcalde Castells, remarcant que s'havien aprofitat de la minoria per amagar informació "sense cap dictamen tècnic". "Ho arriba a fer aquest alcalde i se m'acusa de tot i més", deia. En aquesta mateixa línia s'expressava la regidora d'Economia, Núria Homs (Junts), que criticava les formes amb les quals havia actuat l'oposició. Concretava que aquesta delegació ja venia del mandat passat i que, en cap cas, hi havia opacitat. "Se'ns va escapar a tots", afegia. També va criticar la manca de rigor jurídic i que això provocaria que s'alentissin els processos. "Tenim claríssim que estem en minoria i per això parlem cada punt. Això d'avui no havia passat mai i no són les maneres", conclouia.

Vic actualitza el reglament dels residus amb crítica inclosa

Vic

C.F.

Durant el ple també va prosperar l'aprovació inicial del reglament regulador de la gestió de residus a Vic. Tal com exposava la regidora de Medi Ambient, Ester Coma (Junts), calia posar al dia el document perquè s'hi reflecteixi el nou model de contenidors tancats i el porta a porta. "Ens permetrà ser eficients i eficaços", tant en les males praxis com en l'operativitat. El dictamen va prosperar amb els vots a favor del govern (Junts i Ara Vic), el PSC i SOMI. ERC, la CUP i VECP es van abstenir. Tots tres es van mostrar especialment crítics amb l'article 55 del reglament i demanaven que es diferenciessin les sancions entre les persones que recullen elements dels contenidors i de la deixalleria. "Són coses de naturalesa diferent i queden recollides de la mateixa forma", denunciava Albert Palou (ERC), mentre que Susanna Vives (CUP) remarcava que "caldria diferenciar entre la persona que busca aliment amb la que hi busca afany de lucre". La regidora Coma els va contestar que tots dos casos generen un merder i suposa una despesa per netejar-ho, a més del risc per a la persona que hi recull. "No volem que busquin menjar als contenidors, que vagin al banc d'aliments", afegia la responsable de Medi Ambient. Palou (ERC) li va respondre que sancionar segons què pot portar a "criminalitzar situacions de pobresa".

CONSTI EN ACTA

Unanimitat per tirar endavant el projecte Riberes

Vic El pla director estratègic de restauració fluvial dels rius Mèder i Gurri va ser aprovat inicialment per unanimitat. La regidora de Medi Ambient, Ester Coma (Junts), va exposar que el projecte Riberes, que renaturalitzarà tot aquest entorn, s'ha de presentar a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Quan aquesta hi doni el vistiplau, es procedirà a l'aprovació definitiva.

127 abonaments a les piscines del Club Patí Vic

Vic En el torn de preguntes, PSC i VECP van demanar una valoració i les xifres d'obertura de les piscines del Patí. Segons el regidor d'Esports, Eduard Comerma, fins dilluns s'havien fet 127 abonaments, venut 166 entrades i 25 packs de sis entrades. "La valoració és bona. Hi han passat uns 490 infants i monitors", deia Comerma, destacant que "l'inici ha estat tranquil i si ve una calorada canviarà".

Actualitzat el pla d'emergència per sequera

Vic El ple també va donar llum verda a la modificació del pla d'emergència en situacions de sequera a Vic. Si bé, tal com expressava la regidora de Medi Ambient, Ester Coma (Junts), actualment no hi ha tanta pressió, "no ens oblidem de la sequera". El document aprovat és una actualització del que ja hi havia i s'hi afegeixen puntualitzacions per les piscines i sobre l'aigua regenerada.

Queixa per les obres del Seminari Vell de Vic

Vic Arnau Martí (VECP) va queixar-se al torn de precís i preguntes pel nou volum que s'està construint al Seminari Vell: "No entenem que a la façana interior hagin aparegut 1.000 metres quadrats més que tapen tota la façana i malmeten un edifici històric". La regidora d'Urbanisme, Ester Coma (Junts), li va respondre que el projecte ha superat totes les revisions i està marcat al POUM.

Bonificacions per obres a l'Hospital i el Temple Romà

Vic També van prosperar les bonificacions del 95% de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO) per la reforma de la segona planta del laboratori de l'Hospital Universitari de Vic i per la substitució de la coberta del Temple Romà. En el primer cas es van bonificar uns 15.900 euros i en el segon, que es va aprovar per unanimitat, 9.000 euros.

Al sistema antic, iniciat fa deu anys, hi ha 40.000 vehicles inscrits

Vic preveu reduir a la meitat els cotxes registrats a les illes de vianants

Vic

C.F. A partir de l'1 d'octubre entrarà en funcionament el nou sistema d'illa de vianants de Vic. Tal com explica el regidor de Mobilitat, Guillem Membrives (Junts), s'han substituït les càmeres que controlen l'accés d'aquestes zones de la ciutat i el canvi "implica que tota la base de matrícules no es pot posar al sistema nou". "El canvi de *hardware* n'implica un de *software*", concreta.

Per tot plegat, tots aquells residents que fins ara tenien vehicles acreditats per circular-hi han de tornar a inscriure'ls en el sistema nou. Tenen tot l'estiu. La data límit és el 30 de setembre o el que és el mateix: a partir de l'1 d'octubre es multarà amb el nou sistema (i el vell no deixarà de fer-ho fins al 30 de setembre).

El regidor de Mobilitat insisteix que "les regles del joc són les mateixes", és a dir, "continuen podent accedir a les illes de vianants els que fins ara ho feien". Ara bé, el canvi al nou sistema permetrà endreçar una iniciativa que està en marxa des del 2014. Precisament, des de llavors, el registre acumula

més de 40.000 vehicles acreditats, en una ciutat de gairebé 50.000 habitants. Això no significa que aquests cotxes hi estiguin circulant. Alguns, per exemple, ja han estat donats de baixa o són directament al desguàs. Membrives estima que els 5.000 casos potencials que hi ha a les illes de vianants de Vic puguin acreditar entre 20.000 i 25.000 vehicles, la meitat que hi ha actualment inscrits.

Membrives: "La permissivitat és la mateixa, però ho hem endreçat"

"La permissivitat és la mateixa, però ho hem endreçat", insisteix el regidor. El nou sistema conserva les mateixes categories: els cotxes autoritzats que poden accedir-hi sempre (residents o establiments comercials de la zona, per exemple), els que poden entrar-hi un dia (un accés que dona el resident) i els vehicles de càrrega i descàrrega. A més d'aquestes, n'han afegit una de nova: l'accés causal, que té una durada de tres mesos. Tal

com exemplifica el regidor és per aquells casos en què "la iaia s'ha trencat el fèmur i el fisioterapeuta ha d'entrar-hi cada dia". "No s'està coartant l'accés de ningú que hi hagi d'anar a fer alguna cosa", afegeix.

Sobre el procediment per acreditar els vehicles al nou sistema, el regidor de Mobilitat remarca que és un tràmit "simple i autogestionat", que es pot fer des de la mateixa pàgina web de l'Ajuntament i sense necessitat de descarregar-se cap aplicació mòbil. "Que el tràmit sigui fàcil ha estat la prioritat màxima", insisteix Membrives. I ho exemplifica: "No cal que ningú escanegi res, es pot fer una foto des del mateix mòbil". A més d'això, "és una declaració responsable", és a dir, aquell que s'acredita ja pot circular per les illes mentre no s'hagi fet la comprovació. "És el mateix mecanisme que la declaració de la renda", apunta.

Per acabar, Membrives recorda la raó de ser de les illes de vianants: "Són espais pacífics per la seva singularitat, història o perquè són llocs a preservar. Són com jardins on t'hi pots ficar, però no creuar-lo perquè sí".

Una de les càmeres a l'entrada de la plaça pel carrer Verdaguier

ALBERT LLIMÓS

ALBERT LLIMÓS

Netegen el solar de Genís Antel a Vic, que tindrà una pista de petanca

Vic Diverses màquines estan fent neteja aquesta última setmana al solar de Genís Antel a Vic. L'objectiu de l'Ajuntament és que aquest punt esdevingui un gran pulmó verd a la ciutat. Fa uns dies es van assegurar que l'antiga adobera no hagués contaminat

el sòl a través d'unes analítiques. Un cop constatat que no, s'ha procedit a la neteja. Un dels punts més visibles és la cantonada de l'avinguda dels Països Catalans, a la rotonda amb la residència de les Germanetes, on s'han aterrat els murs. "Hi farem una pista de petanca per als avis del barri i la residència", avança la regidora Ester Coma.

CLÀSSICA JOVE
LES NOVES GENERACIONS DE LA MÚSICA CLÀSSICA

**BACHCELONA:
BACH &
MENDELSSOHN**

Solistes, cor i Akademie Bachcelona Consort;
Lluís Vilamajó, direcció

Diumenge 07.07.24
19 h · L'Atlàntida, Sala 2

— 12 € —

Organitza:

Amb el suport de:

Amb el mecenatge de:

Col·labora:

La consellera Griselda Castells diu que sobren raons per rebaixar-les a la situació d'alerta

El Consell d'Osona demana que s'aixequin restriccions per l'aigua

Vic

X.B.

El Consell Comarcal d'Osona tornarà a reclamar la setmana que ve en una reunió amb responsables de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) que es reverteixi l'actual estat d'excepcionalitat dins del Pla de Sequera per passar-lo en fase d'alerta. Això permetria suavitzar les restriccions en el consum d'aigua tant per als particulars com també a empreses i el sector agrícola. Aquesta setmana, tant el Consell Comarcal com l'Ajuntament de Vic han fet pública una petició conjunta en què ja se sol·licitava el canvi d'estat tenint en compte que la pluja de les últimes setmanes ha millorat de manera sensible les reserves d'aigua.

La consellera delegada del Cicle de l'Aigua del Consell Comarcal d'Osona, Griselda Castells, insistia en aquesta

idea: "Amb els registres de pluviometria que hem tingut complim tots els paràmetres menys un, que és que hem d'estar quatre mesos en excepcionalitat des que es decreta", circumstància que s'ha anat prorrogant des del maig de 2023. Perquè això passi falten ara menys de

"Complim tots els paràmetres menys un: que hem d'estar-hi quatre mesos"

tres setmanes.

Castells considera que, vista l'experiència, aquest paràmetre del calendari mínim "és per replantejar" de cara al futur, perquè ara mateix "costa trobar-li sentit tenint en compte que la situació actual no té res a veure

amb la que teníem fa només uns mesos i la que podíem preveure en aquell moment", diu. "Si el govern va ser ràpid a l'hora d'imposar restriccions, que ho entenem, també ho hauria de ser ara a l'hora d'aixecar-les."

A més, tot i respectar la mesura de la Generalitat de

"Aixecar les restriccions seria reconèixer l'esforç que ha fet la gent"

rebaixar l'estat d'emergència per passar al d'excepcionalitat per a l'àrea metropolitana de Barcelona i les comarques de Girona, es veu com un greuge que simultàniament no es faci un canvi proporcional a la resta de territori. "El problema és que Barcelona

i comarques de Girona depenen del sistema Sau i nosaltres formem part del de les Capçaleres del Ter. És paradoxal que veiem baixar els rius plens d'aigua però que, alhora, continuem amb restriccions mentre més avall ja les estiguin aixecant."

Per la consellera comarcal, flexibilitzar les restriccions seria no només coherent amb la situació actual pel que fa a la sequera i els índexs de pluviometria, "sinó també un reconeixement a l'esforç que hi ha hagut per part de ciutadania, indústria i sector agrícola i ramader per complir amb les mesures que s'han reclamat". Per ella, aquesta "correspondència i sensibilitat" faria més fàcil que la ciutadania respongués de la mateixa manera si en el futur es tornen a produir episodis de sequera.

Aquest dijous a la tarda, el nivell de reserva d'aigua al pantà de Sau era del 42,5%.

L'Advocacia de l'Estat demana l'amnistia per a Marta Rovira pel cas Tsunami

Vic L'Advocacia de l'Estat va presentar aquest dimarts un escrit davant del jutge de l'Audiència Nacional Manuel García-Castellón en què li sol·licita que s'apliqui la llei d'amnistia a la vigatana Marta Rovira, secretària general d'ERC, acusada de terrorisme en el cas Tsunami. La petició es fa extensiva a la resta d'encausats. Ara mateix, el Tsunami és l'únic cas que té obert Marta Rovira després que el jutge Pablo Llarena li hagi retirat l'ordre de detenció pels fets de l'1 d'Octubre, en què estava processada per desobediència. Respecte a Tsunami, la fiscalia ja va demanar també que se li apliqui l'amnistia. El jutge té ara l'última paraula.

Un sindicat de Mossos rebutja amnistiar per l'assalt de 2021

Vic El sindicat de Mossos d'Esquadra Uspac ha anunciat que s'oposa que s'apliqui la llei d'amnistia als cinc investigats per l'atac a la comissaria de Vic del febrer de 2021, després d'una manifestació per l'empresonament del raper Pablo Hasél. En un comunicat, Uspac avança que les defenses han plantejat aquesta qüestió. El sindicat ja ha presentat l'escrit en què s'oposa a l'aplicació de l'amnistia i reitera que demana tres anys de presó per a cadascun dels cinc investigats, en tant que defensa dels 12 mossos que van resultar ferits durant l'atac. El cas està pendent de dictar judici.

La Fundació Ibn Battuta denuncia Sílvia Orriols a la Fiscalia d'Odi

Ripoll La Fundació Ibn Battuta ha presentat una denúncia a la Fiscalia d'Odi i Discriminació de Barcelona contra l'alcaldesa de Ripoll, Sílvia Orriols, pels discursos i comentaris contra la població musulmana que viu al municipi i pels seus posicionaments amb relació a l'empadronament. "Són fora de lloc en una Catalunya democràtica i en un estat de dret", ha afirmat el president de la fundació, Mohammed Chaib. Aquest dissabte al matí, Aliança Catalana, el partit d'Orriols, celebra el seu primer congrés nacional a Ripoll.

Acte d'homenatge a Jaume Puntí, primer administrador de la UVic, pel seu 90è aniversari

Vic Antics companys de la Universitat de Vic (UVic-UCC), amics i familiars van retre homenatge dimarts a Jaume Puntí, que va ser membre del nucli fundacional de la UVic, amb motiu del seu norantè aniversari. El sopar es va celebrar a la Sala Modernista del Casino de Vic i va aplegar una seixantena de persones. Puntí va ser l'administrador de l'Escola de Mestres, el centre de formació i embrió de la futura UVic. La universitat va ser fundada el 1997 pel conjunt de mestres del col·legi Sant Miquel dels Sants liderats per Ricard Torrents, i encara amb Puntí com a administrador. Al llarg de tot l'acte els assistents van fer diversos parlaments per agrair la feina de Puntí i recordar moments viscuts. L'homenatjat va rebre una placa commemorativa que destacava també la seva feina a les empreses Eumo Editorial i Eumogràfic, des de l'any 1977 fins al 2000, a més d'un quadre de Josep Vernis com a obsequi.

ALBERT LLIMÓS

Antoni Poyato, reelegit com a primer secretari de la nova comissió executiva del PSC Osona

Vic L'assemblea de militants del PSC Osona es va reunir dijous a Vic per tal d'escollir els nous càrrecs de l'executiva comarcal. Antoni Poyato va ser reelegit com a primer secretari de la comissió per unanimitat. També s'hi incorporen representants municipals de diversos municipis on es va aconseguir representació en els passats comicis municipals. Des del partit asseguren que els objectius marcats per aquest mandat passen per la consolidació del projecte socialista, l'ampliació territorial amb la confecció de noves llistes municipals i la constitució de les Joventuts Socialistes de Catalunya (JSC) a Osona. Entre els membres de la nova comitativa hi ha Josep Paré, que exercirà de secretari d'Organització i Finances; Marta Moreta, adjunta d'aquesta secretaria, o Josep Pou, encarregat de Polítiques de Seguretat. Aquest últim juntament amb Xavier Vilamala i Jaume Orra han estat escollits consellers nacionals.

PSC OSONA

Woodys

TROBA'NS A LES
MILLORS ÒPTIQUES

@woodyseyewear
www.woodyseyewear.com

Coincidint amb els mesos d'estiu, EL 9 NOU inicia una sèrie d'entrevistes a experts d'Osona, el Ripollès i el Lluçanès en diversos àmbits d'actualitat. En aquesta primera entrevista, el doctor en Ciències de la Salut de la UVic-UCC i infermer del servei d'urgències i emergències del Consorci Hospitalari de Vic Xavier Palomar parla de la importància de la formació en l'àmbit dels primers auxilis i desmenteix alguns mites.

“Només donem importància als primers auxilis quan arriba algun dia que els hem de fer servir”

Entrevista al doctor en Ciències de la Salut de la UVic-UCC Xavier Palomar

Vic

Esther Rovira

Xavier Palomar és professor a la Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar de la UVic-UCC, formador de primers auxilis i infermer del Consorci Hospitalari de Vic al servei d'urgències i emergències.

Els primers auxilis són coneixements bàsics per tal de socórrer algú i poden contribuir a salvar vides. La societat, però, està prou formada per fer-hi front?

No, perquè quan et revises els currículums de Primària i Secundària no hi ha una matèria obligatòria on es tracti. Hi ha equips directius d'alguns centres que tenen més sensibilitat i fan alguna formació. Jo per exemple fa 15 o 20 anys vaig estar fent una extraescolar a Gurb, però no hi ha res establert per llei. Sí que és cert que hi ha diferents iniciatives, sobretot des del Consell Català de Ressuscitació, de suport vital bàsic a les escoles, que busquen donar resposta a aquesta mancança.

Hi donem prou importància socialment?

És com en altres àmbits. Només donem importància als primers auxilis quan arriba algun dia que els hem de fer servir.

Tenen dades per saber com són d'importants els primers auxilis?

Hi ha molta informació amb el suport vital bàsic i està demostradíssim que si algú no inicia una maniobra de reanimació les probabilitats de supervivència disminueixen exponencialment a la que passen un o dos minuts. El mateix passaria en el cas d'una hemorràgia si la pèrdua de sang és molt gran, i l'altra situació en què hauríem d'estar tots formats és a poder actuar en cas d'obstrucció d'una via aèria. Si no es fa la maniobra de Heimlich en un ennuiegament greu, la persona deixa de respirar i acaba produint-se la mort.

És bo donar cops a l'esque-

Xavier Palomar, aquesta setmana a la UVic-UCC

na en aquest últim cas?

Si la persona no pot tossir i fer esforç és l'únic moment en què es pot fer, però si la persona pot estossegar s'ha de deixar fer perquè és el mecanisme que ja té el cos. En cas de necessitar-ho són cinc cops forts entre els omòplats i cinc compressions abdominals.

Hi ha massa pes de mites, informació falsa o desactualitzada en aquest àmbit?

Hi ha molts remeis casolans i hem de sortir del mite que a les cremades s'hi posa pasta de dents o que a les pessigades d'abella s'hi posa fang. Són tradicions que s'han anat passant i per això moltes vegades a les classes de primers auxilis dic que en el curs més que aprendre a fer desapprendran moltes coses.

I també és un mite que cal esperar-se dues hores abans de banyar-se per fer la digestió?

És i no és un mite. El problema que tenim a l'estiu després de dinar és que se'ns hi suma la calor. La nostra sang està fent la digestió i si estem acolorats i entrem de cop a l'aigua freda es produeix un contrast de temperatura, el que es coneix com a tall

“Hem de sortir del mite que a les cremades s'hi posa pasta de dents”

“Ens hauríem de gravar al cap el PAS (Protegir, Avisar i Socórrer)”

de digestió, tot i que no ho és com a tal. El nostre organisme no és capaç de regular aquest xoc tèrmic, la persona perd el coneixement i és quan s'ofega. La situació pot passar tant si has menjat com si no.

Quins són els altres casos més comuns on hi ha desactualització?

On és realment preocupant és en els casos de convulsions. La gent posa objectes a la boca per evitar que els afectats es mosseguin la llengua, però com que la persona fa una contracció de la mandíbula acaben produint-li lesions a les genives. No

s'ha de posar res a la boca. S'ha de deixar passar i evitar que qualsevol cosa de l'entorn pugui provocar-li més lesions. Després posar-lo en posició lateral de seguretat i esperar que arribi l'ajuda.

Què és el primer que cal fer si som testimonis d'una emergència mèdica i hem de socórrer algú, trucar al 112 o intentar actuar?

Cap de les dues. El primer és fer que la zona sigui segura per evitar que hi hagi una segona víctima. Sempre poso l'exemple d'un accident de trànsit. Abans de baixar del cotxe s'ha de vigilar que un altre no m'atropelli. Després s'ha d'avisar el 112 per donar el màxim d'informació i després m'aproparé i començaré el suport. Tots ens hauríem de gravar al cap el PAS (Protegir, Avisar i Socórrer) perquè tots hem vist als mitjans de comunicació que algú es va aturar en un accident i va ser víctima o algú en va intentar treure un altre del mar i es va acabar ofegant.

En cas de dubte sempre és millor no actuar?

El millor és trucar i estar al costat de la persona, perquè amb això ja l'estem ajudant.

Per molt coneixement que tinguem, com d'important

és saber controlar els nervis?

Quan llegeixes llibres antics de primers auxilis, molts comencen dient que no s'ha de perdre la calma però és una frase que sobra, perquè com a ciutadans no estem acostumats a atendre persones en situació d'emergència i sense esperar-nos-ho. Això genera estrès a tothom.

L'estiu és l'època de l'any en què hi ha més emergències o n'hi ha tot l'any?

Canvia la tipologia. Ara hi ha més traumatismes perquè la gent va més amb bicicleta i fa més vida a fora el carrer, també hi ha més problemes amb insectes i tot el que està relacionat amb el bany.

I hi ha col·lectius més vulnerables que d'altres?

Els extrems, tant els nadons com la gent més gran, sobretot quan fa calor durant dies seguits. Tenen més probabilitats de deshidratació i de patir cops de calor.

Quins són els símptomes d'un cop de calor i com s'ha d'actuar?

En el cop de calor ve una sensació de cansament important i augmenta la temperatura corporal. La majoria es produeixen per poca prevenció a l'hora de fer activitats quan fa massa calor i es podrien evitar.

En cas de ferides, que també són habituals a l'estiu, va bé l'alcohol per desinfectar?

No, per a la pell lesionada utilitzarem aigua, sabó i un antisèptic tipus clorhexidina.

Un altre dels clàssics de l'estiu són les picades de medusa. L'error més comú és córrer a netejar la ferida fora de l'aigua?

Sí, s'ha de fer amb aigua del mar i després contactar amb els llocs de socors de les platges perquè ells actuïn.

I si ens trobem una persona que pateix una lipotímia?

Se l'ha de traslladar a una zona ombrívola i on corri l'aire i després se li han d'aixecar les cames per facilitar que la sang torni al cervell. Cal tenir en compte que no se li pot donar beure fins que recuperi la consciència.

També deu ser habitual atendre persones amb intoxicacions i al·lèrgies.

En aquests casos, hi ha més marge per actuar?

Depèn. Si l'al·lèrgia afecta la via aèria és una emergència i s'ha de trucar de seguida al 112. En cas d'intoxicació alimentària s'haurà de consultar per mirar que no sigui una salmonel·losi, ja que són infeccions que tendeixen a produir-se a l'estiu.

La de la capital d'Osona passa a ser una de les 20 helisuperfícies de 24 hores que hi ha a Catalunya

L'Hospital de Vic estrena servei de vol nocturn d'helicòpter

Vic

E.R.

Les 197.000 persones d'Osona, el Ripollès i el Lluçanès que tenen com a referència el Consorci Hospitalari de Vic ja poden ser traslladades en helicòpter durant la nit en cas de necessitat. El Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va iniciar la nit de dimecres a dijous el servei a l'heliport de l'Hospital Universitari de Vic, que d'aquesta manera passa a ser una helisuperfície 24 hores.

L'adequació de la infraestructura per acollir els vols nocturns es va fer l'estiu del 2021 i l'actuació va ser molt visible des de diversos punts de la Plana de Vic pels llums vermells que s'hi van col·locar. El procés, però, es va complicar a causa de l'abandonament de les línies de la xarxa elèctrica properes, que no es va poder resoldre fins l'any passat, i també ha trigat tres anys el tràmit administratiu. "Ha costat posar-la en funcionament perquè hi ha molta feina de gestió darrere per aconseguir-ho. Per això

La inauguració del nou servei es va fer dimecres, el dia que entrava en funcionament, a l'helisuperfície de l'Hospital

avui estem de celebració", destacava dimecres durant la presentació del servei la gerent del Consorci Hospitalari de Vic, Sara Manjón. La inversió a l'heliport ha estat de 255.000 euros i l'assoliment del nou servei ha estat possible gràcies a la

suma de complicitats. "Això ho va iniciar l'Ajuntament de Vic, a qui cal fer una menció especial, i ha estat possible gràcies sobretot a l'esforç de l'Hospital", ressaltava la gerent de la Regió Sanitària Central, Alba Oms. La posada en marxa del vol nocturn,

que operarà de les 8 del vespre a les 8 del matí durant els 365 dies de l'any, coincideix amb el 30è aniversari de la base del SEM a Vic. "Avui és un gran dia per Osona perquè suposarà un gran avenç. Nosaltres treballem per donar resposta als ciutadans

i la millorarem", deia el cap territorial del SEM a la Regió Sanitària de la Catalunya Central, Jordi Calafell.

L'any passat es van fer 190 trasllats nocturns des de Vic a hospitals de Barcelona susceptibles de fer-se amb helicòpter medicalitzat. "Disposar del nou servei no només garanteix l'equitat territorial sinó que redueix el temps de trasllat entre hospitals, sobretot en casos d'infart, ictus o politraumatismes, on els temps de resposta són clau per a la supervivència i la recuperació dels pacients", explicava Manjón.

L'helisuperfície del Consorci Hospitalari de Vic és la vintena operativa les 24 hores del dia a Catalunya i se suma a les de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, l'Hospital de Bellvitge, l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, l'Hospital Vall d'Hebron, l'Hospital Parc Taulí de Sabadell, l'Hospital de Reus, l'Hospital Dr. Josep Trueta de Girona, l'Hospital Joan XXIII de Tarragona, l'Hospital de Mataró, l'Hospital d'Igualada, el Parc de Bombers de Lleida, l'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta, l'Hospital de la Cerdanya, l'heliport de Vielha, l'Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona, l'heliport de Tremp, l'heliport de la Seu d'Urgell, l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa i quan cal també l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell d'Andorra.

ALBERT LLIMÓS

Una unitat mòbil permetrà realitzar a Vic les proves PET-TC, que fins ara es feien a Barcelona

Vic Una altra de les novetats per als pacients d'Osona, el Ripollès i el Lluçanès és que des d'aquest mes de juny quan s'hagin de fer una prova diagnòstica PET-TC ho podran fer a Vic sense necessitat de desplaçar-se a Barcelona, com passava fins ara. Això és possible gràcies a una unitat mòbil que ha posat en marxa l'Hospital Clínic de Barcelona per apropar l'eina als hospitals que formen part de l'Aliança Estratègica de la C-17. El camió, a la imatge, serà a Vic cada setmana els dilluns i podrà examinar una dotzena de pacients per dia. Se'n beneficiaran les persones que tinguin mobilitat autònoma o vagin en cadira de rodes, mentre que els pacients enllitats o amb un estat de salut més delicat seran traslladats igualment a l'Hospital Clínic. La prova PET-TC s'utilitza per a la detecció de malalties oncològiques, neurològiques i cardiovasculars.

CHV

Més bicicleta i més rutes per Catalunya a la nova temporada

Els dilluns a les 18h i a les 21h

 > EL 9 TV

La C-25 registra cues d'entre tres i quatre quilòmetres els dos primers caps de setmana de la temporada

Primeres retencions de l'estiu al viaducte de Sant Sadurní

MARC SANYÉ

Retenció de vehicles al viaducte de Sant Sadurní el passat diumenge a les 8 del vespre. La concentració es va allargar fins a les 9

Sant Sadurní d'Osormort

Laura Serrat

Un dels temors del consistori de Sant Sadurní d'Osormort a principis del mes de juny es concretava en els possibles "embotellaments" concentrats al viaducte de cara als

mesos d'estiu. Quan ja es compleixen dos caps de setmana d'estiu, i especialment passat el moviment de cotxes el cap de setmana de Sant Joan, l'alcalde, Enric Riera, explica que les afectacions "encara no són significatives", però preveu que les

retencions poden esdevenir "una tendència a l'alça" les properes setmanes.

Des que es va anul·lar el primer dels dos viaductes tot el trànsit es fa passar pel nou, que es va construir coincidint amb el desdoblament integral de l'Eix, de manera

que en un tram de gairebé quatre quilòmetres només hi ha un carril per sentit.

"El trànsit cap a les comarques gironines serà major a finals de juliol, i llavors serà pitjor", lamenta Riera. Adverteix que, tot i que ara per ara no hi ha hagut pro-

blemes "considerables", més enllà de "cues de 10 minuts", la situació es podria embolicar en el cas de patir incidències o accidents en algun tram de la via. "Lavors es podria complicar més", diu.

Des de Trànsit assenyalen que el primer cap de setmana de l'estiu –concretament el dissabte 22 de juny– es va registrar una retenció de tres quilòmetres entre les 11 del matí i les 2 del migdia. Per altra banda, el diumenge 30 de juny es va anotar una concentració de quatre quilòmetres en sentit Lleida entre les 7 de la tarda i les 9 del vespre. Des de l'Ajuntament de Sant Sadurní no preveuen cap mesura de pal·liació, a l'espera d'afectacions futures.

Per la seva banda, el Departament de Territori corrobora que fins ara "no hi ha hagut retencions destacables", i assegura que, en coordinació amb Trànsit, tenen monitoritzat el comportament del trànsit fent un seguiment del pas dels cotxes pel viaducte i la zona del voltant "per si fos necessari implementar alguna mesura".

Les obres de reparació per solucionar els problemes estructurals del viaducte van començar fa aproximadament mig any. El problema es concentra en els tirants que subjecten la via; es van trobar en un estat greu de corrosió i ara s'estan canviant per uns altres amb una tecnologia més moderna i més protegits de l'aigua. Està previst que acabin a finals d'any.

La jornada tenia una part teòrica i una de més pràctica amb un simulacre

Colze a colze per apagar el foc

Bombers i ADF es reuneixen a Vic en una jornada per millorar la coordinació en cas d'incendis forestals

Vic

L. Pujals / C. Fiter

Quan els Bombers donen per extingit un incendi és només el resultat de tota una coordinació prèvia amb altres cosos, com les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF). Precisament, divendres passat, el Consell Comarcal d'Osona va acollir una jornada de formació per millorar la coordinació entre aquests dos actors. "Ens hem posat al dia en diferents aspectes vitals a l'hora d'afrontar un incendi forestal de la millor manera possible", explicava Santi Leonart, cap dels Bombers a la Catalunya Central, fent èmfasi en els aspectes de seguretat "i fins on pot arribar cadascú".

El focus, tal com apuntava el cap dels Bombers, es va posar sobretot en aquells focs que requereixen "un nivell elevat de coordina-

ció". En aquest mateix sentit es pronunciava Jaume Bartomeu, coordinador de la Federació de les ADF d'Osona: "Com més gran és l'incendi més va creixent l'organització perquè hi ha més gent que actua. La piràmide es va fent més ampla".

"Les ADF són indispensa-

"Com més gran és l'incendi, més va creixent l'organització"

bles i fan una tasca imprescindible i vital sobretot en la primera intervenció", relatava Leonart, remarcant que en els episodis més evolucionats d'un incendi ens ajuden sobretot amb la maquinària pesada, com els tractors, i les cisternes d'aigua. Precisament, un dels punts forts de

les ADF és que són i viuen al territori. La immediatesa i el coneixement són, doncs, imprescindibles per combatre un foc. "Tenim els mitjans d'extinció i per tant la intervenció és molt ràpida", destacava Bartomeu, afegint que coneixen els camins i senders. "Sabem si el camió de Bombers podrà girar o no, o com arribem a un punt d'aigua complicat", conclouia.

Tenint en compte que el cos de Bombers depèn del Departament d'Interior i les ADF del d'Acció Climàtica, aquestes trobades són necessàries. Durant l'any se'n fan més, però la coordinació és més necessària que mai començada la campanya d'estiu. Tot i que les últimes pluges han aportat certa tranquil·litat, Leonart remarca que "l'estiu és llarg" i, per tant, encara es poden trobar "situacions molt canviants".

Espai Natural de les Guilleries-Savassona

Consorci de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona

Convocatòria per a la concessió del servei del punt d'informació i bar de l'àrea d'esplai del pantà de Sau.

Durada:

2 anys de la concessió (més dos de pròrroga).

Condicions i informació:

A les bases de la convocatòria disponible a l'apartat de Contractació pública del web <https://parcs.diba.cat/web/guilleries> o a l'oficina del Consorci 938 847 888.

Termini: 12 de juliol de 2024.

De moment s'hi han col·locat les caixes, però es posaran en marxa imminentment

Vic comença a instal·lar radars als tres carrers amb més accidents

Vic

C.F.

Grups de WhatsApp han tret fum aquesta setmana en veure que a Vic s'han començat a instal·lar nous radars de velocitat. Tal com subratlla la regidora de Convivència i Seguretat, Elisabet Franquesa (Junts), de moment s'han col·locat les cabines que aviat tindran les càmeres que controlaran la velocitat. "No totes tindran càmera a dins, a vegades enfocaran en un sentit i d'altres cops, en un altre", afegeix.

Els tres punts on s'han col·locat no són a la babalà. "Són els tres punts més conflictius de la ciutat, on es corre més i hi ha més accidentalitat", destaca la regidora. Concretament, es tracta del carrer de l'Era d'en Sellés –entre la comissaria dels Mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Urbana de Vic–, l'avinguda dels Països Catalans –entre la passarel·la del Sucre i el pont del Blan-

Els aparells instal·lats a l'avinguda dels Països Catalans, que encara no han entrat en funcionament

queig– i al carrer Torelló –a tocar del Supeco–. "En aquestes vies de doble accés no es podrà passar de 50 [km/h]", detalla Franquesa. Encara no hi ha data de posada en marxa: "És imminent, a la que ho

tinguem instal·lat entrarà en marxa". "Volem la seguretat de tothom", conclou.

Precisament, aquesta és una de les inversions més destacades en seguretat que van començar a caminar

el mandat passat. A més d'aquesta, també s'hi inclouia la renovació de les càmeres i del programari de les illes de vianants (vegeu la pàgina 11) i l'ús de dron, que ja sobrevo-

Ferit un camioner per una sortida de via a la C-153 a Tavèrnoles

Tavèrnoles El conductor d'un camió tractor va patir un accident sortint de la C-153, la carretera que connecta Roda de Ter i Vic, a l'altura de Tavèrnoles. Va ser dijous al matí, cap a 2/4 d'11, al punt quilomètric 4,9. El vehicle circulava en sentit Vic i el conductor va resultar ferit lleu. El SEM va atendre'l al mateix lloc dels fets. A causa de l'accident es va haver de tallar la via per retirar el camió tractor.

Territori iniciarà aquest juliol les obres per substituir el pont del Carbuo

Camprodon Les obres previstes per construir un nou pont entre Sant Pau de Segúries i Camprodon, molt a prop de l'actual, a la C-38, començaran aquest mes de juliol amb un pressupost d'uns sis milions d'euros. La nova estructura ha de permetre millorar el traçat i fer-lo més ample, per tal de solucionar un dels trams més conflictius del Ripollès. Tindrà dos carrils de 3,5 metres, vorals d'1 metre i una vorera d'1,5 metres.

ALBERT LLIMOS

Tram en obres al pont de la variant de la C-17 a Ripoll

SERGIO ESCRIBANO

Cues de més d'una hora per les obres de la variant de Ripoll

Ripoll

Jordi Remolins

Les obres que s'estan executant al pont de la variant de la C-17 que hi ha sobre el riu Freser han ocasionat cues de trànsit de més d'una hora. Uns semàfors regulen el pas alternatiu de vehicles durant les 24 hores del dia, i coincidint amb la sortida dels treballadors de les empreses que hi ha entre Ripoll i Campdevànol és quan més retencions s'hi

han produït. Per solucionar-ho, ocasionalment s'hi ha situat presència policial per donar preferència al carril més col·lapsat. A partir de dimecres i davant de les queixes dels afectats, l'Ajuntament de Ripoll va demanar al Departament de Territori que de dia en lloc dels semàfors hi hagués operaris per alleugerir les cues.

El pas alternatiu es prolongarà com a mínim fins divendres de la setmana entrant, si bé l'Ajuntament

de Ripoll ha informat que el tall a la carretera només serà els dies laborables. Provisionalment, els conductors que surten de Ripoll per la carretera de Ribes no poden utilitzar la rotonda de la font del Sant per girar en direcció sud i estan obligats a circular cap a Campdevànol. L'actuació ha de servir per rehabilitar el pont de la variant, que té una antiguitat de quaranta anys i que presentava deficiències estructurals.

cultura i literatura

estiu a
La Fàbrica

5 - 7 de juliol

Jardins de La Blava, Roda de Ter

Taquilla inversa:

Éls actes que no són de pagament amb possibilitat de taquilla inversa per fer una contribució econòmica del projecte. Es fa així per fer el festival el més d'funcionista possible i adaptar-se a totes les butxaques.

Per més informació:

<https://www.ripoll.cat/estiuaripoll.cat>

Organiza:

Federació Municipal de Cultura

Diputació de Ripollès

Ajuntament de Roda de Ter

De la mà de:

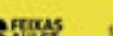
Amè el suport de:

Departament de Cultura

Institut de Recerca i Innovació Cultural

Diputació de Barcelona

FERRAS AULEY

Amè la col·laboració de:

Sant Tomàs

Primer aniversari

Eudald Carandell i Codina

Els nostres dies estan plens del teu record.

T'estimem.

La teva família.

Manlleu, juliol de 2024

Trini Crosas i Danés

Vídua de Joan Casellas Clota
Ha mort cristianament el dia 1, a l'edat de 94 anys.
A.C.S.

Els seus fills, Mercè (†) i Ramon (†), Teresa i Josep, Emili i Sabina; nets, Anna i Fèlix, Joan i Ariadna, Jordi i Lara, Laura i Pep, Sara i Francesc; besnets, Arnau, Bruna, Arielle, Joan, Jana, Ivet, Aleia, i Neo; germans, Remei (†), Assumpció (†), Miquel, Agustí i Felisa (†); germans polítics, nebots i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la tingueu present en les vostres oracions i us agraeixen les mostres de condol, així com l'assistència a l'acte de l'enterrament.

També volen donar les gràcies a tot el personal de la residència Casal de la Santa Creu de l'Esquirol, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

L'Esquirol, juliol de 2024

Margarita Ortega i Colomer

Ens ha deixat el dia 2, a l'edat de 56 anys.

La seva parella, Ramon; germana, Marta; en Jaume, tota la família i amistats, en comunicar-vos tan sentida pèrdua, us preguen un record i us agraeixen les mostres de condol.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital de la Santa Creu de Vic, en especial a la Raquel, i del CAP de Manlleu, especialment a la Dra. Sánchez i el seu equip, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, juliol de 2024

Conxita Riera i Caralt

Vídua de Jaume Vila Solé
Ha mort cristianament el dia 2, a l'edat de 100 anys.
A.C.S.

Els seus fills, Pilar, Jordi i Joaquim; fill polític, Antoni Cardoner Tarrés; nets, Eva Cardoner Vila, Cristina Cardoner Vila, Sergi Vila Mateu i Joel Vila Humet; besneta, Ainhara Vila Torres; germans, Carme, Maria i Joan; i tota la família, en comunicar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions i us agraeixen les mostres de condol rebudes, així com l'assistència a l'acte de l'enterrament.

Vic, juliol de 2024

Consell Comarcal d'Osona

Joan Lagunas i Riera

Regidor de l'Ajuntament de Vic (1995-2003)
Conseller comarcal (1999-2003)

El president, les conselleres i consellers i les persones treballadores de la corporació volen expressar el més sentit condol.
Descansi en pau.

Vic, juliol de 2024

Joan Lagunas i Riera

Sempre recordarem el teu compromís, la teva determinació i la voluntat en la feina; la teva lleialtat, el teu suport i consell, la teva senzilla tendresa. En definitiva, el teu amor pels altres, que farà tan difícil acostumar-nos a viure sense tu.
Et tindrem a la nostra memòria i el teu record ens ajudarà, de ben segur, a continuar lluitant per un món més just.
Els teus companys i camarades del PSUC, Iniciativa per Catalunya - Verds i els Comuns et recordarem sempre.

Vic, juliol de 2024

Joan Lagunas i Riera

Ens ha deixat el dia 3, a l'edat de 67 anys.

La seva esposa, Sunsi Font Garolera; fills, Dídac i Sara, Aina i Ayani; nets, Gea i Tian; germans, Mireia i Lambert; germans polítics, Jaume i Pilar; nebots, i tota la família, en comunicar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el tingueu present en el vostre record.

La cerimònia de comiat se celebrarà aquest divendres, dia 5, a 2/4 d'11 del matí, a la Sala Multifunctional del Tanatori de Vic.

Domicili: c. de les Agudes, 1A. Capella ardent núm. 4 del Tanatori de Vic. Cuberta Serveis Funeraris. C. Sot dels Pradals, 2.

Vic, juliol de 2024

Ajuntament de Vic

Joan Lagunas i Riera

El consistori de Vic expressa el condol a la família i amistats del senyor Joan Lagunas Riera, regidor de l'Ajuntament de Vic de l'any 1995 a l'any 2003 i conseller comarcal de l'any 1999 a l'any 2003.

Vic, juliol de 2024

Familiars dels ferits en el correfoc de Vic de l'any passat es queixen de l'Ajuntament

Vic

EL 9 NOU

Dues de les famílies dels nens que van resultar ferits durant el correfoc de la festa major de Vic de l'any 2023 han presentat reclamacions de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament. Segons han explicat a EL 9 NOU, els pares de tres dels sis ferits, que són els que van patir les cremades més greus, han esperat que l'Ajuntament actués d'ofici, però en no rebre resposta de l'administració han optat per presentar les reclamacions.

Els fets van passar a la rambla del Passeig de Vic el 2 de juliol. La pirotècnica que portava el Bou a les banyes va fallar i va sortir disparada en direcció al públic. Sis persones, com a mínim quatre d'elles menors d'edat, van resultar ferides i van haver de ser ateses. Qui en va resultar més malparat va ser un nen de 3 anys que va patir cremades de segon grau profundes al coll. Ha trigat gairebé mig any a recuperar-se i rebre l'alta, malgrat que li quedaran seqüeles. També uns germans bessons van patir ferides de segon grau i són aquests tres els que han acabat presentant la reclamació de responsabilitat patrimonial perquè les assegurances es facin càrrec dels danys.

Més enllà de la reclamació, les famílies volen saber què va passar aquell dia i si hi va haver algun tipus de negligència o irregularitat. Durant aquests mesos han fet instàncies a l'Ajuntament, a la Guàrdia Urbana, a la Delegació del Govern, Protecció Civil i fins i tot al síndic de greuges, reclamant tenir accés a l'expedient del cas. Creuen que hi va haver incompliment de la normativa en la celebració del correfoc i que no s'ha fet durant aquest any cap investigació per aclarir els motius de l'accident. També critiquen que des del consistori vigatà no se'ls hagi facilitat tota la informació que han demanat durant aquests mesos.

Des de l'Ajuntament de Vic asseguren que la via de la reclamació patrimonial és la que van recomanar a les famílies afectades i lamenten l'accident ocorregut durant la festa major de l'any passat.

El tanatori de Vic acull aquest divendres a 2/4 d'11 del matí la cerimònia de comiat de Joan Lagunas (Vic, 1956), mort aquest dimecres. Va ser

regidor d'ICV a l'Ajuntament de Vic de 1995 a 2003 i conseller comarcal de 1999 a 2003. Exdirector financer de la UVic (1988-2005) i administrador

d'EUMO, va treballar per recuperar la memòria dels vigatans represaliats pel franquisme i va publicar un llibre sobre la història del pantà de Sau.

La lluita per un Vic millor

Mor a 67 anys Joan Lagunas Riera, exregidor de l'Ajuntament de Vic de 1995 a 2003

Xavier Tornafoch
Exregidor de l'Ajuntament de Vic

Ja fa uns quants anys, en un acte a la Sala de la Columna de l'Ajuntament, vaig dir que de les boires del franquisme va emergir tota una generació de joves que somiaven un Vic millor. Un d'aquells joves era Joan Lagunas i Riera. La ciutat levítica i gris va donar pas a un esclat d'idees i projectes, de somnis i desitjos. Calia deixar enrere els temps foscos de la dictadura i construir una societat millor. El PSUC, el partit comunista català, constituït com un gran front antifranquista, va ser un dels instruments d'aquesta lluita, potser el més valuós que va tenir el país en aquella època. El Joan, quan encara era un nen, s'hi va integrar i va dedicar temps i esforços a aquest combat. Des d'aquesta militància, que no va abandonar mai, va viure la transició i la consolidació dels ajuntaments democràtics. Va voler participar activament en tots els acords unitaris de l'esquerra osonenca i s'implicà en les lluites socials, culturals i ecològiques. La política, entesa com a vocació de servei, va ser la seva passió. La política i Vic. La seva ciutat l'entusiasmava.

Bona part del que sé de Vic m'ho va ensenyar ell. Era capaç de projectar una mirada progressista damunt una ciutat conservadora, fins al punt que els seus arguments desmuntaven tòpics i prejudicis. Quan el 1995 va arribar a l'Ajuntament com a regidor electe d'Iniciativa per Catalunya, la formació política hereva de l'antic PSUC, va poder treballar per fer realitat els somnis d'aquella generació de la qual formava part. Durant els anys en què va estar al consistori va demostrar una gran capacitat propositiva, una enorme generositat i una ferma voluntat negociadora. També ens va donar moltes lliçons en aquest terreny. La política és confrontació, però també, i principalment, negociació i acord. El seu tarannà obert i la seva capacitat de buscar consensos el van acostar, i molt, a una altra de les grans figures polítiques del Vic de començaments del segle XXI, l'alcalde Jacint Codina. Eren amics. L'un i l'altre ens van ensenyar que no es construeix res des del sectarisme i que per fer avançar la ciutat era imprescindible

BERNAT CEDO

Amb el seu treball, la seva imaginació i el seu compromís, va contribuir que la ciutat de Vic deixés enrere definitivament les boires del franquisme

ble el diàleg democràtic. D'aquesta manera, Vic va transformar-se, va créixer i es va obrir.

Amb totes les disfuncions pròpies d'una societat fonamentalment injusta i desigual, però la ciutat va deixar enrere definitivament les boires del franquisme. Joan Lagunas hi va contribuir, amb

el seu treball, amb la seva imaginació i amb el seu compromís. Ho va fer des de l'Ajuntament, del qual va ser regidor en el període 1995-2003, en la militància en les organitzacions polítiques i socials, primerament al PSUC, després a Iniciativa per Catalunya Verds i darrerament als Comuns, des del sindicat de Comissions Obreres i des de la seva feina a la Universitat de Vic, per la qual sentia una gran estima. Ho va fer a través del seu llibre sobre la construcció del pantà de Sau, coincidint amb el 50è aniversari, on va repassar els aspectes socials i polítics d'aquesta obra d'enginyeria. I ho va fer, finalment, investigant l'abast de la repressió franquista a Vic. Fins als darrers moments va mantenir intacta la fe en el combat per una societat més justa. Joan Lagunas va dedicar tota una vida a la lluita per un Vic millor. Ha estat, sense cap mena de dubte, un dels imprescindibles.

El CAC es reuneix a Vic amb prestadors de ràdio i televisió

Vic El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va celebrar dimecres una sessió plenària a Vic i, després, també va reunir-se amb 17 prestadors de ràdio i de televisió de la Catalunya Central, per copiar les seves inquietuds i per conèixer els seus projectes. La iniciativa del consell s'inscriu dins la voluntat de descentralitzar les sessions i les activitats principals pel conjunt del país. Els membres del CAC també van visitar l'edifici històric de l'ajuntament i la Biblioteca Pilarin Bayés.

Pere Creus i Almeda

Va morir cristianament el dia 1 de juliol, a l'edat de 75 anys.

L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Riuprimer expressa el més sincer condol per a qui fou fill adoptiu del nostre poble a la seva vídua, Montserrat; filla, Montse; fill, Ramon, i la resta de la família, amics i tota la gent del nostre poble. Per a qui fou una persona exemplar i ànima del voluntariat de Santa Eulàlia de Riuprimer.

Santa Eulàlia de Riuprimer, juliol de 2024

Joan Vila i Jordà

Ens ha deixat el dia 4, a l'edat de 46 anys.

La seva esposa, Berta Riba Bach; filles, Carlota i Margot; pares, Joan i Maria; pares polítics, Lluís i Núria; germana, Elisabet; germans polítics, Pere, Toni i Txell; nebots, Roc, Roger, Gil i Cesc; oncles, cosins i tota la família, en comunicar-vos tan sentida pèrdua, us preguen un record.

La cerimònia de comiat se celebrarà aquest dissabte, dia 6, a 2/4 de 4 de la tarda, a la Sala Multiconfessional del Tanatori de Vic.

Domicili: c. Pare Gallissà, 17.

Capella ardent núm. 4 del Tanatori de Vic.

Horari de vetlla: Divendres, dia 5, de 16.00 a 20.00h.

Dissabte, dia 6, de 10.00 a 12.00h.

Vic, juliol de 2024

EL 9 NOU

Ni la limitació del preu dels lloguers que s'aplica des de fa quatre mesos en municipis considerats tensats ni les amenaces de posar fi als habitatges turístics. Cap de les mesures anunciades fins ara han aconseguit frenar l'escalada del preu del lloguer. Avui llogar un pis o una casa a Osona és gairebé un 11% més car que fa un any. L'augment és superior al conjunt de Catalunya, que no arriba al 7%, segons dades de l'Incasòl, l'organisme de la Generalitat on es notifiquen els contractes de lloguer i, per tant, és una de les dades més reals del mercat immobiliari. Creixen els preus

El preu dels lloguers no para d'augmentar

del lloguer, les hipoteques estan als nivells més alts dels últims anys i hi ha hagut un augment considerable del preu de l'electricitat i dels productes bàsics. En canvi, els salaris no ho han fet al mateix ritme. Estan estancats. Cada cop les famílies tenen menys capacitat adquisitiva i, per tant, opcions de pagar per un habitatge digne.

La dificultat per accedir a un pis en condicions és una

de les principals preocupacions de moltes famílies i també provoca que l'emancipació dels joves cada vegada s'endarrereixi més. La crisi de l'any 2008 va fer que les restriccions posteriors al crèdit hipotecari deixés sense oportunitat d'accedir al mercat de la propietat immobiliària un sector majoritari de la població. Fins i tot l'anomenada classe mitjana se n'ha vist exclosa. Abocats al lloguer,

amb una oferta molt inferior a la demanda del mercat, el preu no ha parat de créixer en els últims anys. Uns anys, a més, en què no s'ha construït habitatge social per part de l'administració pública i amb la paradoxa que hi ha hagut una gran bossa de pisos a mig construir i en alguns casos gairebé acabats, propietat de la Sareb, que no s'han posat al mercat.

L'administració ha tingut

un paper passiu fins ara. A la ciutat de Barcelona, per exemple, el mateix alcalde, Jaume Collboni, que ha anunciat ara que vol retirar 10.000 llicències de pisos turístics i forçar el seu ús residencial, va decidir poc després d'accedir al càrrec eliminar l'obligació de reservar un 30% de les noves promocions immobiliàries a pisos de protecció oficial.

Aquesta setmana la començàvem amb la notícia de dues germanes de Barcelona que s'havien suïcidat la nit abans de ser desnonades. Cal garantir el dret constitucional de disposar d'un habitatge digne. Les administracions han de fer polítiques valentes i efectives.

La Pilarin

Un nou escanyapobres

Pere Martí Bertran
Escriptor

Narcís Oller (Valls, 1846 - Barcelona, 1930), l'any 1884, va publicar una de les seves novel·les més populars i conegudes, en bona part perquè durant molts anys ha estat lectura a Secundària i Batxillerat: *L'escanyapobres*. Podem ben dir que s'ha convertit en una obra clàssica del canó literari català; i els clàssics, és clar, s'han de divulgar, s'han d'actualitzar, s'han de recrear perquè sovint ens interpel·len, ja que, per anys que tinguin, també ens parlen del present.

La novel·la de Narcís Oller, seguint la tradició clàssica dels avars, ens parla de l'acumulació de diners, que, per a aquells que més en tenen, se sol convertir en l'eix de la seva vida, en la necessitat de tenir-ne més cada dia, de fer el que calgui per acumular-ne. Si això no és un tema ben actual, en un moment en què els rics cada vegada són més rics i la pobresa es cronifica, ja em direu què ho és.

El director de cinema Ibai Abad, que, com ell mateix ha explicat en alguna entrevista, va llegir *L'escanyapobres* a l'institut, ha agafat la novel·la de Narcís Oller, l'ha treballada i l'ha convertida en una pel·lícula d'allò més interessant en què la passió pel diner, com a l'obra original, esdevé el leitmotiv principal. Ha partit de la novel·la, però, com no podia ser d'altra manera, l'ha adaptada a les seves necessitats i als seus gustos estètics, amb canvis importants: esdevé gairebé un *western*, per molt mediterrani que sigui; la Tuies cedeix bona part

RETRAT DE NARCÍS OLLER PER RAMON CASAS (1866-1932) / MNAC

del pes que té a la novel·la a la Cileta, diminutiu de Cecília, una jove pagesa amb empenta que no vol quedar fora del món dels diners així que el descobreix; el pes i el paper del ferrocarril; etc. Malgrat

els canvis, l'obra d'Oller hi és ben reconeixible per a qui hagi llegit la novel·la. I qui no la conegui, potser tindrà ganes de llegir-la i hi descobrirà una bona obra literària, rica en detalls (molts més que al film, naturalment) i que resulta ben actual, com ha demostrat Ibai Abad.

El film té altres elements destacables com poden ser la fotografia; els escenaris reals on s'ha rodat; les bones actuacions d'actors com Laura Coneje-

La novel·la de Narcís Oller, ara convertida en pel·lícula, tracta un tema ben actual: els rics cada cop són més rics i la pobresa es cronifica

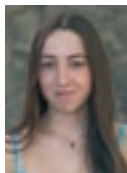
ro, Mireia Vilapuig o Àlex Brendemühl; la col·laboració entre administracions (segurament ara, amb el govern de PP i Vox al País Valencià no hauria estat possible destinar ajuts a un film en català, per molt que bona part s'hagi rodat en escenaris valencians), etc.

No soc crític cinematogràfic, però sí espectador-consumidor de cinema, i encara més de cinema basat en obres literàries; per això vaig aprofitar que s'estrenava al Festival Internacional de Cinema de Barcelona (abril de 2024) per anar-la a veure i ara, un cop païda, no dubto a recomanar-vos-la per a quan s'estreni als cinemes del país, que sembla que serà a la tardor.

PROTAGONISTES

Maria Reixach

Estudiant selectivitat

Trenta alumnes d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Lluçanès han tret més d'un 9 a la fase general de la selectivitat. Maria Reixach, de Sant Vicenç de Torelló i estudiant de l'institut Cirviànum, ha estat la millor amb un 9,7.

Jordi Calafell

Cap del SEM Cat. Central

Els pacients que hagin de ser traslladats d'urgència des d'Osona cap a hospitals de l'àrea de Barcelona guanyaran en possibilitats de vida gràcies als vols nocturns del SEM, que ja poden començar a operar.

Carme Collell

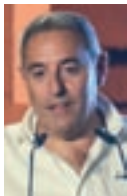
Ceramista

La ceramista vigatana Carme Collell, a més de crear la seva pròpia obra, manté viu el record del també ceramista i pintor Josep Collell, el seu oncle. Ha comissariat la gran exposició que li dediquen a Montevideo, on va viure.

Josep Font

CEO de Sodeca Group

La firma ripollesa de ventilació i climatització industrial Sodeca ha comprat el solar de 15.000 metres quadrats de l'antiga Vitri de Torelló. Vol tornar-hi l'activitat en el marc de la seva estratègia de creixement internacional.

TRIBUNA

Ordre i aventura

Mònica Jofre

Aquest diumenge vam intentar posar ordre a casa. No em sembla que visquem en un espai excessivament caòtic però de tant en tant hem d'ocupar-nos de llençar allò que fa temps que no utilitzem (amb infants a casa això és bastant necessari), d'ordenar allò que sembla que tingui vida pròpia o de canviar usos d'alguns espais de la casa. Realment fer aquesta feina no és mai la nostra prioritat. Sempre ve més de gust anar a fer alguna excursió, quedar amb amics o simplement anar a la platja o a la piscina a refrescar-nos malgrat que tinguem un estiu benèvol pel que fa a la calor, de moment.

L'hàbit de ser ordenat és un acte de voluntat, no surt de forma automàtica sinó que és fruit de la llibertat de tria que tenim com a humans. Això fa que destinar un dia a fer endreça sigui, ja d'entrada, molt lloable. Diferents estudis psicològics asseguren que organitzar-se i organitzar l'espai on vivim disminueix els nivells d'estrès, augmenta l'eficàcia, millora les relacions personals i fins i tot fa que dormim millor. Doncs això que tot és positiu, menys la mandra que fa posar-s'hi.

La inestimable Marie Kondo és la primera que ens va posar sobre la pista de la necessitat d'ordenar i de fer-ho a través de llençar i desprendre'ns d'allò que no utilitzem. Potser per això, segons la revista *Time*, és una de les 100 persones més influents del món i atenció perquè ni cotitza a borsa ni governa cap ciutat ni cap país del món. A moltes cases sona el mantra de la falta d'espai, de la necessitat de tenir habitatges més grans o de comptar amb trasters per anar acumulant objectes que segur que continuarem sense fer-los servir durant 10 anys més. La japonesa ens recomana que agafem aquestes coses i les sostenim a la mà durant uns segons i que si aquesta ens genera una sensació de felicitat vol dir que hi tenim una connexió però si ni fu ni fa, pot anar a la brossa sense remordiments.

Realment per posar ordre comences tota una aventura, com diria David Carabén. Has de valorar què guardes, decidir quins objectes voldràs continuar fent servir i després triar l'espai més adequat per guardar-los. En un article publicat a la revista *National Geographic*, el neurocientífic del comportament de la Universitat McGill de Montreal Daniel Levitin explicava que el desordre i la desorganització comporten a les persones perdre un 5% del seu temps buscant allò que no troba. Això vol dir arribar tard, per exemple, a trobades perquè busques el complement adequat o a la feina intentant descobrir on has deixat la llibreta d'apunts.

Mentre l'ordre va guanyant terreny a casa nostra m'adono però que això és subjectiu. Per mi, prescindir de segons quin objecte em pot semblar adequat ja que no l'utilitzo i em sembla que fa més nosa que servei, però per algú altre allò pot ser essencial per al seu funcionament. I qui decideix doncs on i com posar ordre? L'altre dia ens vam llevar amb la notícia de

ALPOMERESIN

El desordre i la desorganització comporten perdre un 5% del temps buscant allò que no es troba. Això vol dir arribar tard a trobades perquè busques el complement adequat o a la feina intentant descobrir on has deixat la llibreta d'apunts

l'intent de cop d'estat a Bolívia. Segur que els colpistes van considerar que calia ordenar aquell sistema i carregar-se el que no els era útil, i aquí no val allò de sostenir-ho a la mà i veure si aporta felicitat. I què passa en una empresa on la direcció decideix posar ordre a través d'acomiar una persona que consideren ineficient però en canvi els seus companys i els receptors del seu servei el consideren valuós? Realment això de posar ordre té molts angles morts ja que els criteris que es fan servir en alguns casos no són compartits.

Per això, malgrat que ens diguin que després d'ordenar segreguem endorfines que aporten benestar, en molts casos l'ordre genera danys col·laterals que ni un acord familiar, ni un comitè de direcció d'una empresa ni el dret internacional poden solucionar. Sort, però, que sovint l'equilibri entre l'ordre i l'aventura s'acaba imposant.

+ vist EL9NOU.CAT

- Una veïna de Vic, entre les tres víctimes mortals d'un accident al Bages
- Una baralla a Vic entre companys de pis acaba al carrer i amb un ganivet de cuina
- Un helicòpter aterra enmig de la C-17 per una emergència mèdica
- Un icònic micropoble que comença obres al mig de Vic
- Mor un veí de Vic en un accident a Vila-seca, al Tarragonès

A correueta

Jordi Vilarrodà

Diumenge, 31. Qui ha vist i qui veu la festa major de Vic! La

Crida, per exemple, és una bona mostra de com es crea una tradició. No va ser un invent nou: a Granollers, per exemple, la guerra amistosa entre blancs i blaus és des de fa anys un dels motors de la seva festa. L'arribada de les colles del Nen, la Vella i el Merma a la plaça de la Catedral és un moment d'alegria que uneix la ciutat. L'endemà, la ciutat es recupera. Els carrers que han estat escenari de la batalla estan nets i polits.

De la festa, del SEM i de Joan Lagunas

No es pot dir el mateix de les façanes del tram final de cada seguici. Les pistoles d'aigua tenyida de vermell, verd o negre han escampat esquitxos, en algun cas, fins a l'alçada del primer pis. Em surt l'esperit noucentista de català endreçat –no ho puc evitar– i penso si no seria possible mantenir la mateixa gresca mirant de no malmetre res. **Dimecres, 3.** El Servei d'Emergències Mèdiques posa en marxa una nova millora: el vol nocturn, que

permetrà traslladar en helicòpter malalts que han de ser derivats a centres sanitaris encara que sigui de nit. Es guanyarà un temps que pot ser clau en casos com infarts o ictus. Hi ha serveis, com els que fa el SEM, que donem per descomptats i no valorem prou. Forma part del nostre sistema públic de salut, és una part de l'estat del benestar que ens pot posar una UCI amb rodes a la porta de casa o fer trasllats complexos com aquests, on hi va la vida.

Estat de benestar, se'n diu. Valorem-ho, defensem-ho. **Dijous, 4.** Hem sabut de la mort de Joan Lagunas. Va ser actiu en molts fronts, però la ciutat de Vic el recordarà com a regidor d'aquella Iniciativa per Catalunya-Verds que intentava recollir i adaptar a nous temps la històrica herència del PSUC de què provenia. Va saber arribar a acords quan va convenir a la ciutat amb algú de qui, en principi, estava ideològicament allunyat com era l'alcalde democristià Jacint Codina. La rebotiga del forn de Sant Miquel va ser testimoni d'algunes negociacions entre dos homes que tenien quelcom en comú: entendre la política com a servei.

COM HI HA MÓN

Un país que s'ensorra

Jaume Espuny

Van haver de tancar els túnels de Bracons perquè es veu que hi havia una deformació de l'asfalt perillosa al primer viaducte. Ja fa més de sis mesos que estan fent obres al viaducte de Sant Sadurn d'Osormort perquè hi van detectar un defecte en la infraestructura; des de llavors que està mig tallat. Cada dos per tres hi ha incidències en qualsevol línia de tren catalana, especialment la d'aquí, l'R3; quan no roben coure alguns malvats, els arbres es dediquen a caure sobre la catenària i, apa, uns quants dies la línia tallada. Ara resulta que han detectat la malaltia de la llengua blava en el bestiar d'unes quantes comarques, entre les quals Osona i el Ripollès; més indignació entre els pagesos. Hem viscut uns quants mesos horribles de sequera, però sembla que la cosa s'ha arreglat, no per res, perquè Déu Nostre Senyor ha fet ploure. No ho sé, a mi em fa l'efecte que des de fa temps vivim en un país pengim-penjam i no hi ha ningú que hi posi mà. De fet, som un país que no té ni president i, pel que veig, trigarem a tenir-ne un, perquè ens faran votar un altre cop. Almenys, a països com els Estats Units tenen clar que un o altre, o Biden o Trump. Fatals tots dos, però el que guanyi serà president, aquí ni això.

I penses, bé, ja ho arreglarem tot un dia o altre. Però aquest optimisme s'ensorra quan llegeixes que els autors dels cartells de les últimes eleccions municipals que van aparèixer a Barcelona durant la campanya, amb una foto de Pasqual Maragall i el seu germà Ernest, aquest últim candidat d'ERC, amb la frase "fora l'Alzheimer de Barcelona" eren de la mateixa ERC, ideats per provocar indignació entre la gent i, com a reacció, que votés aquest partit. I jugant amb una malaltia tan cruel com l'Alzheimer. Més baix no es pot caure, oi?

Els Rubió

Miquel Ylla

Metge cardíleg jubilat i escriptor

"Amic Queló, no vull que pensis que ja no t'estimo; tot al contrari, un malalt sempre l'ha de veure el seu metge; per si de cas, no fos que tingués un patatús, Déu me'n guardi! Difunt no et podria acomiadar"...

Els llibres dedicats són un tresor, el seu valor, el sentimental, és clar, es multiplica per mil. El llibre que duu la dedicatòria de Joan Orríols, *el Nan*, el tinc a les mans: *Els Rubió, una nissaga d'intel·lectuals* (2003). Jaume Sobrequés (Girona, 1943), historiador i polític català, que fou director del Museu d'Història de Catalunya, ens diu que els Rubió i Bellver i els seus fills i nebots Rubió i Tudurí: Marian, Joan, Nicolau, Santiago, Fernando..., van tenir una presència intensa en la Catalunya de la primera meitat del segle XX. Van ser arquitectes, polítics, escriptors, enginyers militars, geòlegs, farmacèutics, metges i empresaris. Van fer molt més maca Barcelona construint edificis emblemàtics, com la casa Golferichs, el Tibidabo, fonts, enjardinaments, els hotels de la Plaça d'Espanya...

A la meua biblioteca hi tinc tota una prestatgeria dedicada a un d'ells, a Nicolau Maria Rubió i Tudurí (Maó, 1891; Barcelona, 1981). Nicolau fou arquitecte, bon dibuixant, ocupà la Càtedra de Jardineria de l'Escola d'Arts i Oficis de la Mancomunitat i fou director de Jardins i Parcs Públics de l'Ajuntament de Barcelona. L'any 1915, quan tenia 24 anys, el van nomenar ajudant de Jean-Claude Nicolas Forestier, l'arquitecte en cap dels parcs i jardins de París, que Cambó havia cridat per a l'enjardinament de Montjuïc de cara a l'Exposició del 1929. A partir de llavors la seva vida va fer un tomb; va ser un ferm defensor del model de jardí diferenciat i basat en una tradició mediterrània, que trencava amb el clàssic enjardinament anglès i francès. L'any 1981, el de la seva mort, Tusquets Editores publicaren, com a obra pòstuma, *Del Paraíso al jardín latino*, no cal fer-ne una sinopsi, el títol ens ho diu tot. Al llac de la plaça Gaudí, davant la Sagrada Família, hi ha un monòlit de marbre blanc mig amagat en un lateral; és una obra de Xavier Corberó que ens recorda el jardiner humanista. M'ha agradat saber que el jardí és obra de Nicolau i que el monument respecta la seva voluntat: "Que res distraigués de la contemplació de la Sagrada Família".

Nicolau Maria fou un home polièdric, un burgès lliberal, culte i civilitzat, un europeista convençut i un cata-

DEL LLIBRE 'ELS RUBIÓ'

Nicolau Maria Rubió va ser un home polièdric, culte i civilitzat, i un europeista convençut

lanista que "necessitava trobar un acomodament indispensable dins l'Estat espanyol a partir d'una concepció oberta i original d'Europa" (*Catalunya i Espanya*, Societat Anònima, 1930). Però jo no el vaig descobrir ni per la jardineria ni per la política, sinó pels seus viatges. L'any 1926 publica el seu primer i possiblement més important llibre: *Caceres a l'Àfrica Tropical*. No és tan sols un llibre de cacera, sinó que en ell, l'autor, amb intensitat narrativa, ens explica la lluita africana per assumir la seva pròpia personalitat. Seguiren després *Sàhara-Níger*, *No ho sap ningú*, *El camell travat...* Del de l'Àfrica Tropical en tinc tres edicions: una de moderna, una primera edició en rústica i l'última, que vaig comprar fa pocs dies en un llibreter de vell, i que ha motivat aquest article. Està enquadrada a mitja pell i conté una dedicatòria amb signatura de l'autor a l'anterior propietari. Em preguntareu quin sentit té col·leccionar diferents edicions d'un mateix autor, i jo us respondré que cap, que són manies de col·leccionista, i potser una manera de demostrar devoció a homes escriptors que venerem.

Als vells ens agrada dir que temps passats foren millors. Per això, el Nan, que és de la meua quinta, acaba així la dedicatòria; abans us he d'advertir que al company li agrada inventar paraules i que aquí n'hi anirà una: "Els Rubió, quin entenent! Avui, que Catalunya està encartada, trobar aquest llibre és una sort, una demostració de l'amor que s'ha de professar al país; una forta abraçada, Queló".

Moltes gràcies, Nan, moltes gràcies a la família Rubió i a Nicolau Maria en especial. N'aprendrem, segur; perquè temps futurs no siguin pitjors.

L'ESTERNUT

Policia i diversió

Jordi Remolins

@JordiRemolins

L'any olímpic, més que per la merda de Jocs que Barcelona va celebrar a major glòria del franquista Juan Antonio Samaranch, i de l'espanyolitat rànica que volia demostrar com n'era de moderna la seva falsa democràcia, alguns el recordem perquè Abel Ferrara hi va dirigir *Bad Lieutenant*, un pel·lucolot on Harvey Keitel s'introduïa en la pell d'un policia arrossegat per un remolí de corrupció, joc, drogues, sexe i abus d'autoritat. Dissset anys més tard, Werner Herzog va vampiritzar el mateix argument, va posar-hi al capdavant un actor que no semblava el més indicat per interpretar-lo, Nicolas Cage, i va aconseguir, sorprenentment, una altra joia cinematogràfica. Desconec fins a quin punt el jovent d'avui dia té interioritzada la cinefília, però diria que sent molt generós potser empatarien amb la meua generació.

El que tinc bastant més clar és que actualment la feina de policia no té els estigmes que arrossegava en una època en què com a molt ens queia bé el Harry Callahan que va popularitzar Clint Eastwo-

od. Ho aconseguia gràcies al relat omniscent que va fer-ne el director Don Siegel, perquè sabíem que els antagonistes de l'inspector californià eren autèntica xusma assassina. Dels quaranta alumnes que vam acabar l'EGB als Salesians de Ripoll, i la trentena llarga que vam fer el BUP a les Monges, no tinc constància que cap d'ells s'acabés dedicant a l'exercici policial.

Hi va haver una època en què, gràcies al cinema, ser llauner era el sùmmum de l'erotisme

En canvi ara només sento a dir que el fill d'un conegut, o la neboda d'un altre, estan estudiant per mosso o per policia. Afortunadament pels uniformats, sembla que la percepció que es té d'ells és menys negativa que fa unes dècades, encara que sovint penso que en realitat es tracta d'una feina que tampoc et deixi esllomat després de la jornada laboral –exceptuant algunes excepcions on no m'agradaria veure'm involucrat– tal com es constata que alguns d'ells, després de la feina, necessiten fer una mica d'exercici físic. I també perquè

el sou que hi tenen associat no seria el més migrat del mercat laboral.

Tot i que davant d'un polígraf sempre mantindré que acabo de fer 22 anys, de vegades tinc converses que semblen de iaio. Fa unes setmanes comentàvem amb una amiga la dificultat de trobar operaris que et vinguin a fer una reparació, siguin fusters, llauners, paletes o electricistes. Tenim la percepció, potser equivocada, que la mitjana d'edat d'aquests col·lectius és cada vegada més alta, i que o bé aquesta societat neoliberal –que teòricament s'autoregula perquè el mercat ja és prou intel·ligent– comença a formar-ne, o bé ens haurem d'apuntar tots plegats a cursos CCC –en cas que encara existeixin– per resoldre'ns els problemes més bàsics de casa.

Hi va haver una època pretèrita en què ser llauner era el sùmmum de l'erotisme, gràcies a un cinema en què sempre els rebien senyores voluptuoses i nues, mal tapades amb tovalloles mínimes. En canvi, fa uns dies explicaven a la ràdio que el retrat robot dels aspirants a policia respon bastant a l'aspecte físic i psicològic dels implicats en el crim de la Guàrdia Urbana de Barcelona. Doncs perdóme, però entre això i que alguns partits progressistes siguin precisament els que demanen més càmeres i policia al carrer –tal com va passar no fa massa a Ripoll– ens està portant a la societat neofeixista actual. Enhorabona.

LA LUPA

Duros a quatre pessetes

Agustí Danés
X @AgustiDanes

Les estafes estan a l'ordre del dia. T'alerten per SMS que cliquis perquè si no se't bloquejarà la targeta d'un banc que no sàbies ni que existís, es fan passar pel teu nano per demanar-te pasta per pagar unes factures que es veu que són urgents i, la més brillant dels últims dies, el missatge d'una tal Tracy que t'escriu per explicar-te que està a punt de palmar-la i que et vol deixar l'herència. Demana el compte corrent per fer la transferència. Li vaig dir que per ser pràctics millor que faci un bizum ella, però ràpid, que el 30 de juny tancava trimestre. De moment, no ha arribat. Però ves a saber...

Qui pateix una estafa sempre té una doble penalització. Una de material, el valor del que li han *xurrat*, i una de moral, el sentiment de culpa per haver-se cregut l'engany. La culpa sempre hauria de ser de qui estafa i no de qui és estafat. Aquests comportaments, a vegades més a prop de la picaresca que de la delinqüència, han existit sempre. Però, ara, la tecnologia i les xarxes socials multipliquen el ventall d'opcions. Abans, els *quinquis* els coneixies. Ara no. No et pots fiar ni de la teva ombra. Haver de viure amb una mà vigilant la cartera és un fracàs col·lectiu.

Fa uns dies el periodista Xavier Mas de Xaxàs, en un article a *La Vanguardia* que res tenia a veure amb les estafes, feia una referència al fracàs que representa que l'èxit individual tingui més prestigi que el col·lectiu. I venia a dir que quan l'únic èxit és l'individual, la cultura cívica desapareix i, amb ella, ho fa el respecte als drets dels altres. Els murrís, els mentiders, els estafadors i els delinqüents són diferents baules de la cadena. N'hi ha de coll blanc, també. Aquests dies s'ha posat al focus el debat entre Joe Biden i Donald Trump als EUA. Es parla de les llacunes de Biden, però es passen per alt les mentides de Trump. Dir mentides és enganyar. I comprar-les és ser-ne còmplice.

Contra aquesta pandèmia no hi ha vacuna. Però si n'hi pot haver una, potser és la cultura, una eina transformadora que genera cohesió, crea entorns segurs i desperta sentiment de pertinença. L'acte del 20è aniversari del Museu del Ter, que es va fer la setmana passada, en va ser un exemple. Hi van projectar un vídeo en què ficcionaven que el Museu, que existia, no existia. Que era un projecte que havia quedat guardat en un calaix. Sortosament existeix, l'avalua una trajectòria, és un focus cultural que irradia molt més enllà del que són les seves competències. És cultura en majúscules. I la cultura, sempre, obliga a obrir els ulls, a fer-se preguntes i a tenir més d'una perspectiva. Per això, la cultura, i també l'educació, són antidòts contra l'estultícia en un món amb excés d'informació a vegades construïda amb mitges veritats i mentides senceres.

Abans, els 'quinquis' els coneixies. Ara no. No et pots fiar ni de la teva ombra. Haver de viure amb una mà a la cartera és un fracàs col·lectiu

Com la que fa molts anys diuen que es va empassar Garrincha, un futbolista brasiler de prestigi que era més donat a la pilota que als llibres. Es veu que l'any 1958, en una gira del Brasil per Alemanya, es va enamorar d'una ràdio i com que remenava algun duro va comprar la més moderna. L'ensenyava als col·legues orgullós. I el massatgista de la selecció, menys adinerat però més llest, li va dir que no li serviria per res perquè aquella ràdio només parlava en alemany. "Si vols te la compro, això sí: a meitat de preu", expliquen que li va dir. Garrincha, emprenyat perquè la ràdio a Alemanya només parlava en alemany, l'hi va vendre. Un cop van ser al Brasil, va resultar que la ràdio també parlava brasiler. L'anècdota, com alertava fa anys Ladislao J. Moñino a *El País*, potser és una llegenda. Però serveix: informar-se, fer-se preguntes i pensar críticament segur que són maneres d'immunitzar-se davant l'herència de la Tracy o la ràdio que només parlava alemany. No n'hi ha, de duros a quatre pessetes.

L'ACCENT

Banderes

Víctor Palomar
X @vicpalomar

Això de la falsa bandera que s'ha destapat aquesta setmana a ERC és una vella tàctica militar i política. La utilitzaven els pirates del segle XVI per apropar-se als vaixells de mercaderies amb una bandera amiga i així poder abordar-los i saquejar tot el que portaven. Algú d'ERC va tenir la brillant idea d'atacar el seu propi candidat a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, d'una forma execrable i barroera fent al·lusió a l'Alzheimer que pateix el seu germà Pasqual. L'objectiu era poder culpar de l'acció l'oponent i d'aquesta manera despertar suports cap a un candidat a qui totes les enquestes donaven l'esquena. A Vic, la carta de la falsa bandera la va intentar jugar Josep Anglada repartint uns pamflets durant les eleccions municipals de 2007. En aquests es feia passar per un suposat col·lectiu magrebí que demanava el vot per a partits d'esquerra, les polítiques dels quals deien que els beneficiaven, i sobretot a no donar suport a Plataforma per Catalunya perquè els volia expulsar del país. Anglada va acabar als tribunals denunciat per un suposat delictes d'odi. Tres lustres després continua sent regidor a Vic. En el ple d'aquest dilluns, els dos socis de govern (Junts i Ara Vic) li van votar a favor una moció. I poc abans els partits d'esquerres, a l'oposició, es valien del seu vot per fer la pinça al govern. William Shakespeare deia que la política està per damunt de la consciència.

REEDUCANT LA MIRADA

Disciplina de vot

Laura B. Serna
Professora i periodista
X @LauraBSerna1

La disciplina de vot o disciplina de grup és el terme que s'utilitza en política per fer referència a la pràctica en virtut de la qual un diputat vota sempre el que ha decidit el seu grup parlamentari. En aquest sentit, el diputat que vota en contra de les directrius del partit pot arribar a ser sancionat pel seu grup parlamentari, però no se'l pot privar de l'acta de diputat perquè no és una norma recollida a la Constitució ni en el reglament de les cambres legislatives.

"Ni els polítics voten sempre a favor dels seus partits", em va fer veure una professora la setmana passada. La polèmica al voltant de la disciplina de vot al Congrés no és nova. Però, pel que he desco-

bert, als consells escolars tampoc. Quan a finals del curs passat es van convocar eleccions al claustre per escollir les noves representants del professorat al consell, vaig donar per suposat que estava votant

La polèmica per la disciplina de vot al Congrés no és nova. Als consells escolars, tampoc

les representants del col·lectiu al qual pertanyo. Per això, quan aquest curs vaig voler proposar un canvi en les NOFC (Normes de Funcionament i Convivència) que afectava directament el claustre, vaig suposar, novament, que un cop aprovada la proposta pel professorat (amb un 94% de vots a favor),

aquesta es traslladaria al Consell Escolar, on totes les nostres representants hi votarien a favor. Tot i que la proposta es va acabar aprovant per consell, la sorpresa va ser descobrir que les nostres representants no havien votat en nom del professorat, sinó en nom seu. És a dir, que tot i haver-se votat i aprovat prèviament la proposta pel professorat, alguna de les nostres representants va votar-hi en contra.

Quan ho descobreixo, em poso les mans al cap a l'adonar-me que l'institut funciona igual que la política –la mateixa pantomima–. Però és quan parlo amb algunes de les meves representants que em dono de morros amb la realitat: per una banda, al·leguen que un 6% del professorat va votar en contra de la proposta i que, per tant, cal representar també aquests vots. Per altra banda, defensen que és en el consell quan tots els col·lectius debaten les propostes i s'intercanvien punts de vista. Fins i tot, deixen caure que quan vam votar les nostres representants vam apostar per una persona a qui dipositàvem la nostra confiança en les decisions que prenguéssim, a tall individual, durant les votacions del consell. Però, aleshores, qui representa els interessos del meu col·lectiu?

Ensenyar a llegir

Agnès Boixader

Mestra jubilada

S'ha acabat un altre curs i no vull fer-ho sense tornar a parlar del llegir. Llegir, escriure i comptar són ensenyaments bàsics que encara donen una raó de ser a l'escola. N'hi ha d'altres, òbviament, com ensenyar la convivència en una pluralitat ben diversa i cada dia més complexa. Però vull acomiadar-me del curs escolar parlant de llegir.

Llegir és imprescindible per poder parlar bé, per informar-se i poder entendre la grandària i profunditat del món, per comunicar-se de forma més clara, precisa, completa i pertinent. Llegir pot resultar imprescindible per trobar consol en les paraules ja dites, en els pensaments ja pensats. Hom no pot pensar per si mateix si mai no ha entrat en contacte amb el pensament d'aquells que l'han precedit. Furgar en el pensament aliè permet aprendre a pensar per una mateixa, però això només es pot fer en la calma de la lectura. Hom indaga en el pensament dels altres llegint molta literatura, abundant filosofia, història, antropologia o geografia, la necessària política o l'economia imprescindible. En les lectures triades, hom pot adquirir nocions de medicina, biologia, física quàntica i un llarg etcètera de disciplines que van configurant la seva singular concepció del món i de l'ésser humà; cada camp de coneixement aporta una visió diferent, de la mateixa manera que cada llengua és una forma de concebre i explicar el món distinta.

Avui es consumeixen viatges sense convertir-se en viatger i es llegeix sense convertir-se en lector i és justament això el que ens cal cercar: ensenyar a llegir per convertir-se en persona llegida. Em sembla que ser-ho pot ser útil per fer-se un xic més tolerant, per poder pensar abans de parlar, perquè, com diu Emilio Lledó, sigui més important pensar que es vol dir que dir el que es té ganes de dir. Lledó afirma que no hi ha llibertat d'expressió sense llibertat de pensament. Reivindico llegir per aprendre a trobar la paraula de consol per aquell altre que hom estima i està desconsolat. Aprendre a llegir mostra que els silencis, les aturades en la lectura, són tan importants com el so de les paraules. No hi ha bona lectura sense bones, a vegades llargues, pauses.

Fa pocs dies Najat El Hachmi parlava, en un article al diari *Ara* titulat de manera provocadora "Matar lectors", del fet que s'hagi anat separant la llengua de la literatura i de l'error que, a parer seu, ha comès el Departament d'Educació traient les lectures obligatòries de la prova d'accés a la universitat (PAU). Najat diu que "fer llengua sense literatura és com menjar líquats els nutrients necessaris en comptes de degustar plats saborosos".

Llegir és imprescindible per poder parlar bé, per informar-se i poder entendre la grandària i profunditat del món

Jorge Semprún, en més d'una de les seves publicacions sobre l'experiència al camp de concentració de Buchenwald, parla del valor de la poesia com a salvavides. Recordar i poder recitar de memòria poesies apreses era per a ell una via de salvació, una manera de connectar-lo a la seva vida anterior, la d'estudiant de Filosofia a la Sorbona, la de moments de goig intel·lectual, la de la vida normal d'aquell que pot i ha decidit estudiar. Recordar i recitar mentalment un poema après en anys d'escola i universitat eren per a ell l'esclatxa de llibertat que es podia permetre bo i estant pres i li va servir d'alè de futur. Si arribés el cas, què podríem recitar-nos nosaltres? I els nostres deixebles?

Són i han estat moltes les veus sàvies que han avisat o que encara ho fan de la degradació de la llengua i la literatura. Em ressona l'*Adeu a la Universitat. L'eclipsi de les humanitats* (Galàxia Gutenberg, 2012) de Jordi Llovet; el seu llibre no és només una crítica al funcionament de la universitat sinó un rèquiem per les humanitats. Llovet és un fi traductor i un agut crític literari que sap quin és el valor de llegir i de mostrar camins per a bones lectures. Em retreuen també les paraules de Carme Junyent dites en entrevistes concedides els darrers anys de la seva imparabile lluita pel català, una llengua amenaçada. Junyent a *El futur del català depèn de tu* (La Campana, 2020) diu que el català corre perill, està amenaçat, però que encara som a temps de salvar-lo. Junyent era una extraordinària lingüista i una estudianta de les llengües amenaçades arreu del món i ella vincula a la perfecció el llegir, l'escriure i el parlar. El filòsof Emilio Lledó, un intel·lectual admirable i lúcid, sempre ha afirmat que a ell el reconforta dialogar amb els clàssics, en especial en moments de soledat i tristesa o en moments de caos com el d'avui. Assegura que no acaba d'entendre el món d'ara, però que s'esforça a continuar llegint per copsar-ne alguna cara desconeguda i penetrar un xic més en la seva comprensió.

Fa uns dies Josep Maria Esquirol, en la lliçó magistral del festival d'art i paraula Opera Aperta de Granollers, deia que la paraula, el llenguatge, fan possible dues accions límit: prometre i perdonar. Si volem, com diu Marina Garcés –a *El temps de la promesa* (Anagrama, 2023)–, que la promesa sigui "un exercici de la imaginació capaç de reordenar la realitat i els seus possibles a partir d'un compromís i un vincle en un temps compartit"... Si volem que el perdó, paraula límit segons Esquirol perquè es projecta sobre la irreversibilitat del passat, ens faci persones profundament afectades pel patiment humà de tantes i tantes víctimes de guerres i violències i que ens genera el desig del "mai més"... Si volem poder imaginar futurs mínimament vivibles per a les noves generacions...

Si és així, ens cal guanyar al temps, cosa només possible perdent molt temps llegint i ensenyant a llegir. Llegir i recitar, de memòria si escau, que no fa cap mal, ben al contrari, de gran s'agraeix recordar poemes apresos en la infància. Hom facilita el gust per la lectura si posa lectures diverses i adients a disposició del futur lector i si ell mateix es disposa serenament i ordinària a llegir. S'ensenyava a llegir llegint! Com tots els rituals, els fills o els deixebles no l'aprenen perquè no el veuen practicar. Com en el ritual higiènic de rentar-se les mans abans de menjar o les dents després de fer-ho, llegir ha d'esdevenir un ritual après des de ben menuts. Un ritual que té el seu temps personal i el seu temps compartit. Temps! Que mai no serà temps perdut.

Una escola que no vol morir

Jaume Campàs Fornols
Historiador i escriptor

Una escola que no vol morir fou el títol d'un quadernet que presentava una exposició de llibres catalans des del Decret de Nova Planta de 1716 fins al 1939 a l'acabament de la Guerra Civil. El responsable de tal magna obra seria el pedagog i gran defensor de la llengua i la cultura catalana Jordi Verrié i Faget (1923-2001).

L'Escola Universitària de Mestres d'Osona, adscrita a la Universitat de Barcelona –durant un temps entre el 1977 i 1997, després ja aniria pel seu compte–, es faria càrrec de la mostra presen-

tada, entre els dies 10 i 20 de desembre de 1979. Per altra banda, feia tot just quatre anys que havia mort el dictador Francisco Franco i poc més de dos anys que s'havia inaugurat aquesta escola de mestres a Vic; tota una apoteosi. D'aquesta escola, jo i un seguit d'alumnes tinguérem la fortuna de formar-ne part, avui fa més de quaranta anys.

El preu d'una derrota encapçalada la introducció d'aquesta manifestació cultural –de la qual avui dono quatre pinzellades com a memòria d'aquell fet–, expressada en un programa explicatiu amb el record del que fou la Guerra de Successió, perduda el 1716, i la imposició del Decret de Nova Planta en què es recomanava el següent: "*En las escuelas de primeras letras no se permitan libros en llengua catalana, escribir ni hablar en ella dentro de las*

escuelas y que la doctrina cristiana sea y aprendan en castellano".

Amb aquesta advertència, aleshores, i des d'un principi, s'hagué d'acceptar l'abolició, però persistí un sector d'excepció: el català fou consentit pel que feia en el tracte de l'Església amb els seus feligresos, i també quan es posava al servei de l'ensenyament de l'idioma desconegut a fi d'ajudar a introduir-lo.

Aleshores, en aquest context històric de repressió, es reafirmava la resistència d'una llengua que estava condemnada a morir, gràcies al factor doctrinal de l'Església amb els seus catecismes en català, que els feia servir com a textos. Dins l'àmbit d'edu-

(Continua a la pàgina 25)

La dansa del vel

Josep Parera
Professor de Filosofia

Són reiterades les vegades que sentim retrets de tota mena contra el vel islàmic. Molts s'hi pronuncien de manera contundent, reivindicant el dret de la dona musulmana a viure amb els cabells ventolejant lliures. Hi estic d'acord, elles han de poder triar si el volen dur o no; i, no obstant això, detecto amb recel que molts d'aquests paladins que es pronuncien en lluita contra la repressió de la dona musulmana poc o res han fet en lluita contra la repressió de la dona catòlica, o cristiana, o jueva, o la dona en tant que dona, tampoc es pronuncien contra el vel de les monges ni el tichel o vel jueu. Sospito que no els importa gaire els drets de la dona i els moviments feministes actuals, i el que els fa nosa de debò és veure, transitant pels carrers del seu poble o ciutat, un signe religiós que representa una cultura que no és la d'ells. La reacció d'aquests paladins ha estat construïda en forma d'una alerta cabdal, la idea se sobreposa pel damunt de tot; la dona musulmana és, a ulls d'ells, la que s'amaga darrere del vel, la presonera i l'esclava de l'home, la víctima d'un patriarcat retrògrad i fanàtic, les seves cadenes són el mocador que porta al cap. D'aquesta manera el hijab, bell per a elles i la seva cultura, es converteix en el tret visible de l'opressió islàmica. Es converteix així en la causa legítima de l'antipatia justificada, i la primera batalla lliurada per la destrucció dels hàbits *no europeus*.

En aquesta nova croada fa presència, de manera més subtil, una percepció que sembla aliada amb la dona musulmana, però que posseeix arteroses estratègies xenòfobes. És la percepció suposadament compassiva que mira la dona musulmana com un objecte que anhela ser subjecte, que es vol alliberar de la seva càrrega opressora. És la percepció que veu a la dona musulmana cosificada, inaccessible, alienada, amb ingredients masoquistes. Cal, per tant, alliberar-la, conquerir-la, arrancar-la del seu estat de clausura medieval, convidar-la a rebutjar l'ús del vel que, en el fons del seu cor, desitja a crits. I és en l'àmbit quotidià del llenguatge on aquesta ofensiva es materialitza amb expressions coercitives com les següents: "Per què et poses vel, amb els cabells tan macos que tens?", "Abans era una noia alegre, però ara que porta vel se la veu trista, apagada", "Mentre estiguis treballant a casa meva et pots treure el vel, no cal que el portis", "Si vols trobar feina, millor que et treguis el vel". Aquesta percepció unilateral, pròpia del món occidental-capitalista, fa que la decisió de la dona musulmana no es consideri.

Per als nostres paladins, llevar el vel es tradueix en poder exhibir la bellesa femenina, desvelar el

Les dones musulmanes han de decidir amb llibertat i sense la pressió dels homes si volen portar o no el vel

misteri, fer-la disponible; en canvi, amagar el seu rostre significa ocultar alguna cosa inconfessable, amenaçadora. El paladí creuat de la postmodernitat és massa covard per indagar en el misteriós costum del vel, tot i tenir a l'abast la dona musulmana disposada a parlar amb ell del que vulgui. A través dels mitjans de comunicació ha vist la cara més obscura i terrible del fonamentalisme, i ara, profundament atemorit, no vol saber-ne res. Fruit de la por, els caràcters aprensius construeixen els prejudicis generals, judicis precipitats mancats d'informació i coneixements suficients per ser justos. I amb això alimenten l'odi i es nodreixen de fal·laços sabers. Com els presoners de la caverna platònica, aguaiten ombres reflectides al mur del fons, i creuen fermament que contempen la veritat. La por és una emoció que fàcilment impulsa el defuig cap a uns suposats enemics que creiem que inten-

restat amagat: un llistat de personalitats del món eclesiàstic (per tal de donar una idea del que estem parlant) que sobresortirien. Tal seria el cas i amb data de l'any 1749, de Baldiri Reixach (rector de la parròquia de Sant Martí d'Ollers), que amb permís reial portava a terme les *Instruccions per l'ense-*

El català estava condemnat a morir amb el Decret de Nova Planta, però gràcies a l'Església la llengua va poder persistir

yansa de minyons. El 1813, Joan Pau Ballot (també prevère) aprofità, arran de la Guerra del Francès, el bilingüisme que es produí, i gràcies a aquest fet va iniciar un seguit de subscripcions per a l'edició d'una *Gramàtica de la llengua catalana...* I així

ten simular no ser-ho. La por pot derivar fàcilment en aversió projectada cap a col·lectius, als quals, a l'acte, se'ls atribueix propietats poc humanes o poc civilitzades, com és el cas del mal olor, o l'astúcia i la falsedat del caràcter, la poca voluntat d'integració, o les indumentàries estètiques o morals d'un món *preil·lustrat*. D'aquí les expressions com ara: "No es renten, són uns porcs", "No te'n pots refiar d'aquests, són falsos de mena", "No han evolucionat, viuen a l'edat mitjana" La por pot avenir-se també en la relació de determinats esdeveniments passats que, per la seva dimensió tràgica i terrible, són automàticament encadenats amb futurs esdeveniments quotidians que, suposadament, si es produeixen seguiran les mateixes horroroses conseqüències. Els episodis violents que guardem a l'epidermis de la memòria són fàcilment evocats quan possibilitem ocurrences similars. Subratllen, per exemple: "No podem fer acudits sobre l'islam perquè et foten una bomba", evocant de manera automàtica els atacs a la revista satírica *Charlie Hebdo*. Aquestes pors frenen el coneixement i la convivència amb tots aquells musulmans i musulmanes amb qui podríem entaular tota mena de diàleg obert i franc. Cal tenir el coratge de parlar, de dialogar amb calma i respecte, de comprendre el vertader sentit de la generositat, d'entendre que la por és sovint el pitjor perill en la consecució del benestar col·lectiu i la bona educació.

Molts veuen l'ús del vel islàmic com un fracàs en la integració dels musulmans i musulmanes en la nostra societat, entenent la integració com a sinònim de renúncia i abandonament dels hàbits i costums de la cultura islàmica. D'aquí venen les actituds contràries manifestades en prohibicions i en reiterades discriminacions de tota mena; discriminacions laborals, discriminació a l'accés d'habitatges, prohibició de l'ús del vel en segons quins espais o entrebancs administratius en la construcció de mesquites o centres de culte.

Les dones musulmanes volen portar o no el vel, volen decidir elles sense la pressió dels homes; volen llibertat per ser bones musulmanes. I lluiten per tal d'aconseguir-ho, de vegades amb alts sacrificis. Vivim en l'esfera del sistema democràtic, significa això que cal respectar el principi de llibertat individual, com també el dret de culte. Això vol dir que si una noia vol portar el vel islàmic, l'Estat l'ha de protegir de tots aquells que volen que se'l tregui. I, a l'inrevés, si una noia es vol treure el vel, l'Estat ha de protegir-la de tots aquells que volen que se'l posi. Si la societat anhela ser plenament democràtica haurà d'acceptar totes les creences religioses i la seva lliure participació, però sense ser enteses com a obligacions imperatives; més i tot, aquestes seran censurades per la llei si produeixen danys sobre les legítimes llibertats individuals. Això és la democràcia.

podríem anar seguint.

El nostre pedagog manifestava que, malgrat que la imposició del castellà com a únic idioma escolar fou una tasca que va ser laboriosa, la vigilància constant i una pausada regulació dels sistemes docents estatals durant els segles divuit i dinou, molts autors i mestres que eren catalans mantingueren, malgrat tot, l'esperit del país. Així ho delaten algunes obres com *Prontuario Trilingüe* (1771), *Diccionario de la Lengua Catalana y Castellana* (1806).

Moltes altres dades de vàlua nodriren dita exposició d'important interès, que creà una gran expectació de visitants. Dades que, avui per avui, qui vulgui saber-ne més, pot trobar-ne una part d'aquesta documentació donada a la Universitat de Girona. Un fons documental –tal com assenyalen els entesos– esdevé el punt de partida per tal d'aprofundir tant per l'obra com de la persona d'aquest gran pedagog Jordi Verrié i Faget.

(Ve de la pàgina 24)

ció tradicional on s'ensenyava la religió i la moral de l'època, pogué persistir la llengua. Aleshores, els llibres de religió eren els de lectura o pautes d'escriptura, com el *Romiatge del Venturós Pelegrí*, *Fra Anselm* i algun *Isopet* (col·lecció medieval), dins d'unes aules repartides en més de quatre rectories o escoles parroquials.

La Reial Pontifícia Universitat de Cervera, creada per Felip V el 1718, funcionava en aquesta ciutat amb data de 1721 en mans de jesuïtes; segons el nostre pedagog, no va poder prescindir de l'única llengua que els escolars comprenien. I va reeditar de manera repetida durant un temps, sota pomposes traduccions llatines, algunes de les velles gramàtiques explicades en català.

Verrié ens oferí, en dita exposició, com un obsequi per la memòria castrada, després de quaranta anys de dictadura, un coneixement que havia

Vacances de guerres i d'esports

Francesc Ligorred
Antropòleg

“La primera cura per una nació mal administrada és la inflació de la moneda; la segona és la guerra.

Ambdues aporten una riquesa temporal; les dues comporten una ruïna permanent. Però ambdues són el refugi de polítics i financers oportunistes.”
Ernest Hemingway

En els territoris que van d'Ucraïna a Palestina es va votant, però només un 50% net i pelat d'uropeus ho van fer el passat 9 de juny, farts que la dreta dretana de Van der Leyen i cia., “socialdemòcrata-cristiana”, aposti –quin risc– per destruir els míssils coreans de Putin i –quina espifiada– per fabricar armes estatunidenques per a l'exèrcit d'Israel. Enmig, els tramposos Biden i Trump van escenificar un decadent debat a Atlanta (28-J), un xou presidencial ple de mentides i lapsus que evidencia el declivi d'uns Estats Units que ja fa temps van deixant de ser –com la CNN– un referent democràtic per al món mundial. Fins i tot el Papa –oi, Francesc?–, que ho és de la cúria vaticana, té Meloni d'apòstol(a) i els francesos venerant Le Pen, provocant que el petit emperador Macron hagi convocat eleccions legislatives sabent que pot resistir si l'insubmís Mbappé remata –és bo– la ultradreta; per xamba s'ha lesionat el nas i així el 10 *merengue* s'estalvia ensumar el tuf feixista que goleja pel Vell Continent i també el Madrid d'Ayuso & Milei, on mai s'acaba la festa. Al Regne d'Espanya s'ha commemorat amb disfresses el Compromís de Casp (1412) en aquest poble del Baix Aragó i el rei celebra deu anys de regnat, amb la *cadet princesa* de Girona formant-se militarment per terra, mar i aire –es prepara per a la guerra?–, un rei proclamat Felip VI estratègicament l'any 2014 –el del Tricentenari del Felip V de 1714, recordeu?–, el rei del 3 d'octubre, el rei fill de l'emèrit dels emirats, el rei de barba *vintage*, el rei de la Letícia amb vambes, el rei a qui vaig dedicar l'article “La Terra Nostra de Felip VI” fa una dècada (*Diari de Manlleu*, 18 de juny de 2014): lamentablement els pronòstics que hi feia s'han complert. El Rei de la Zarzuela, olé!, se sent –sí– feliç signant una amnistia a banda i brindant per les dosis d'espanyolització que els socialistes –amb el beneplàcit dels populars– administren a Catalunya, una Catalunya amb, altra vegada, nous diputats al Parlament, ara amb una Mesa presidida pel rialler mossèn Josep Rull, que les veu –més aviat no les veu– a venir per totes bandes: PSOE-PSC, ERC i Junts-Convergència. Consumats i consumits els pactes d'aquests tres partits bipartits, el procés independentista va cap al retrocés d'un finançament en singular amb o sense un Illa lentament maratoniana –dansaire a l'Aran–, ja que pel que fa al referèndum aquest si es fa es farà quan el Regne d'Espanya el beneeixi, potser el 2031 si es proclama la República Espanyola, un estat confederal amb Galícia, Euskadi, Canàries, Andalusia i, potser, Països Catalans, una versió ibèrica futurista de l'URSS soviètica si Portugal i Gibraltar s'hi apunten. Per caldejar l'ambient a les tasques *rojás* de Madrid, entre canyes i calamars, canten: “*Felipe acelera, que ya viene la Tercera*”.

Però de moment, no us feu il·lusions, els pseudo-polítics han decidit allargar les vacances a la inversa,

La ciutadania roman drogada per una sobredosi d'esport: Eurocopa de futbol a Alemanya, Tour de França i Jocs Olímpics de París

començant-les abans i, com la quitxalla, anar-se'n de colònies –en Puigdemont, a la Selva– deixant la investidura presidencial per a finals d'estiu o per a l'any nou, tant se val, ja que l'executiu Aragonès continua sent el Molt Honorable dels casals d'estiu. Els del PSC demanen més temps per passar pàgina –o no?–, en els de Junts el temps els passa volant –volant de BCN a Waterloo– i ERC demana temps mort tot (con)figurant un candid@t sorpresa per la tardor o per d'aquí a quatre anys. I si es vol embolicar més la troca es pot fer coincidir la repetició electoral catalana amb una de precipitada espanyola –en Pedro i en Pere són supervivents *vivales*– anant a votar –no és conya– per la *Hispanidad!*: això sí que seria un “acte equivalent”. I per equivalent l'aquiescència PSOE-PP a les institucions europees i al CGPJ, una amistat estatal Sánchez-Feijóo que només fa que començar... o ja ve de lluny? I Catalunya sobreviu del turisme de masses (contaminants creuers), de l'especulació immobiliària (pisos turístics/temporada), dels festivals musicals i de les competicions esportives, un model tant improductiu com insostenible –conseqüència del desgavell patriòtic catalano-espanyol–, amb nefastes repercussions econòmiques i irreparables trencadisses socioculturals –llengua catalana–. És en aquest context en què es prefereix fer un tancament general per vacances i no s'hi perd ben bé res, ja que el sistema administratiu consumista funciona per la inèrcia dels impostos; només cal veure Rodalies rodolant i les Rambles, la Via Laietana i el Camp Nou de potes enlaire

amb un Ajuntament –socialista?– llogant la ciutat comtal a preu de ganga per a desfilades de moda al Parc Güell, per a exhibicions dels F1 al passeig de Gràcia i perquè grans vaixells de vela –l'esport dels Borbons– naveguin per les platges de la Barceloneta, del tràfic d'habitatge rellogat per centímetres quadrats (o rodons). De la temuda emergència per sequera s'ha passat a un enfangament general i, com sempre, a l'estiu tota cuca (re)viu. I atenció amb les multituds pirinenques del Tour i de Tor així com la invasió de les platges on s'ha passat –qüestió d'espai– de les estètiques posicions horitzontals a les estàtiques posicions verticals, a les cales ja no s'hi cap estirat ni dempeus, com diuen els neoindependentistes que deambulen pel Cap de Creus i la Fageda; i la Girona dels *Sitios* finalment –som vuit milions– ha estat assetjada pel futbol espanyol i el ciclisme internacional.

La *ciutadania* –paraula gastada– roman drogada per una sobredosi d'esport: Eurocopa de futbol a Alemanya –juny–, Tour de França –juliol–, Jocs Olímpics a París –agost–; tothom i tots a córrer, navegar, pedalar, xutar i apostar per una medalla/esquilla; el món mira el colonial Occident –si encara el mira– perplex, sobretot des dels aranzels xinesos dels cotxes elèctrics barats i dels pernills ibèrics cars; ai!, Catalunya, la de la subvencionada indústria automobilística metropolitana i dels permíssius macroescorxadors comarcals. Davant d'aquest panorama estiuenc esportivament col·lapsat resisteixen els Sanfermines, la Festa d'Ernest Hemingway, aquella festa que originalment en anglès es diu *The Sun also Rises* (1926). L'autor d'*Adeu a les armes*, *Per qui toquen les campanes* i *El vell i el mar* ho va tenir clar: millor arriscar-se davant els toros, cruspir-se uns *pintxos* i beure's uns claretes a Iruña que no pas patir guerres com aquelles que ell mateix va viure com a combatent i corresponsal antifeixista, no permetent que la vida acabés amb ell i preferint ser ell qui acabés amb la vida el juliol de 1961. Salut per a aquest premi Nobel bevedor, de literatura densa i vida intensa, Gora! per uns Sanfermines que vaig viure amb la rauxa de l'edat i el seny del plaer a mitjans dels anys setanta; però, com em recordava un garrotxí, ja ens hem fet grans de calendari i grossos de panxa... poc podem córrer com abans, segur que ens atraparà el toro, sort que els entesos admeten que “*si te ha de pillar un toro, mejor que sea en Pamplona*”; tenen un sistema sanitari expert en cornades. I ara que el G7 i l'OTAN xerren i xerren, amb fotos bucòliques als Alps i sortejos de càrrecs als insensibles hemicicles de la Unió Europea, i no deixen de xerrar de regeneracions democràtiques mentre d'amagatotis pacten les subvencions a empreses armamentistes, les asseveracions de Hemingway no caduquen: “Calen dos anys per aprendre a parlar i seixanta per aprendre a callar”. La guerra geopolítica ja existeix des de l'estepari nord del mar Negre fins a la franja sud del mar Mediterrani i els estats europeus apel·len –sense vergonya– al reclutament (in)voluntari provocant que l'euro claudiqui aplicant preus impagables als, ep!, aliments de primera necessitat (pa, oli, fruita, etc.) i sous (in)justos a les feines bàsiques (pagesos, llauners, camioners, metges, etc.); un escenari tan inquietant com un indigest còctel trifàsic de Cola Cao - Coca-Cola - Cacaolat o com un esport d'aventura en el que és viral mai serà vital i en el que és vital –ben fet!– no vol ser viral.

**EXCLUSIU PER A
SUBSCRIPTORS
D'EL 9 NOU**

A partir d'ara, teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entre a el9nou.cat/historic-hemeroteca
un arxiu documental molt
valuós al vostre abast

Totes les notícies
des de 1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al 93 889 49 49 o entreu a el9nou.cat/subscribe

EL 9 ESTIU

Divendres, 5 de juliol de 2024

Campanades de festa major

Pàg.
29

ALBERT LLIMOS

El de la Catedral, un dels 15 campanars de Vic que es van sumar a una inèdita versió del repic de campanes de la vigília de festa major

Pàg.
28-30

L'històric seguici de Vic (des)espera la credencial de festa d'interès nacional

Pàg.
37

L'Uruguai homenatja el ceramista i pintor vigatà Josep Collell

Vic encara el segon i últim cap de setmana de festa major, que arrenca aquest mateix divendres, diada de Sant Miquel, amb l'històric

seguici solemne. Un seguici que fa anys que espera la credencial com a festa d'interès nacional; però de moment no hi ha manera.

Un reconeixement que es fa pregar

La festa major de Vic viu aquest divendres el seguici de Sant Miquel, que fa cinc anys que espera la credencial com a festa d'interès nacional

Vic

Miquel Erra

No hi ha manera. Cinc anys després que l'Ajuntament de Vic iniciés formalment els tràmits perquè el seguici de Sant Miquel dels Sants fos declarat Festa Tradicional d'Interès Nacional, el reconeixement es continua demorant. "Aquest any el seguici serà inclòs dins el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya", han anunciat aquests dies tant l'alcalde, Albert Castells, com la regidora de Cultura, Bet Piella. Però ara mateix la inscripció ni s'ha consumat, ni té data concreta per fer-se efectiva. Així ho han confirmat fonts del Servei de Recerca i Protecció, des de la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural, consultades per EL 9 NOU. "Cert és que la previsió era inscriure, aquest juliol, la Festa de Sant Miquel dels Sants al Catàleg, però s'hi treballarà en els propers mesos. La declaració serà a posteriori", han certificats.

Ara mateix el seguici tot just està "inventariat" -juntament amb un arxiu que compta amb més de 15.300 festes d'arreu del país-. La inscripció al Catàleg del Patrimoni Festiu de

Catalunya hauria de ser el pas següent. La catalogació està considerada l'estadi més bàsic d'aquest reconeixement *nacional*. Un cop catalogada, una festa o element festiu pot ser reconeguda amb una de les categories especials si aquesta reuneix els requisits necessaris que preveu el decret de patrimoni festiu aprovat el 2006. És

Una matinal intensa

Vic La jornada d'aquest divendres, diada del patró, serà intensa. A les 9 del matí la Banda de Vic ja protagonitzarà la Despertada Musical en ple nucli urbà. A les 10, a la plaça del Carbó, *faran llavi* amb la Banda de l'EMVic i les diferents colles de grallers i timbalers de la ciutat. A 1/4 d'1 es donarà sortida al seguici des de l'Ajuntament, just després que, dins la sala de plens, Margarita Bosch hagi llegit el seu vers de l'Espígol. A les 11 hi haurà l'ofici solemne i, en acabar, gran ballada de totes les comparses a la plaça de la Catedral, i retorn *esbojarrat* al punt d'inici.

a una d'aquestes categories, precisament, a la que aspira a el seguici de Vic quan es va iniciar tot aquest procés. De fet, l'any que ve farà 10 anys que l'Ajuntament va obrir el meló anunciant, encara de manera informal, la intenció de sol·licitar la credencial d'Element Festiu d'Interès Nacional. Dos anys després, el 2017, naixia el col·lectiu dels Procuradors de Sant Miquel dels Sants. Es proposaven vetllar per la preservació i difusió del seguici, però també *empènyer* a favor de la causa del reconeixement. Serà a principis d'abril de 2019 quan, finalment, el ple de l'Ajuntament aprova, per unanimitat, iniciar els tràmits perquè la Generalitat declari el seguici com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional. Amb l'impàs de la pandèmia, no serà fins a la festa major de 2022 que dues tècniques de la Direcció General de Cultura Popular van viure en primera persona el seguici per poder elaborar un primer informe. Totes dues van valorar "molt positivament" el caràcter i el desenvolupament de la festa, però ja van insinuar que la simple inclusió al Catàleg del Patrimoni Festiu es podia allargar ben bé un any. Dos anys després,

D'ANIVERSARI La comparsa dels Cavalls Cotoners celebrarà durant el seguici d'aquest divendres

la ciutat continua esperant la credencial.

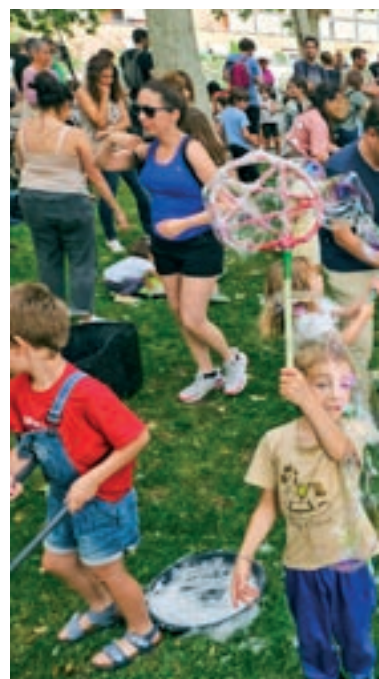
"Estem dolguts", reconeix Roger Albert, en la doble condició de president dels Gegants de Vic i membre dels Procuradors de Sant Miquel. "Els hem anat molt al darrere i sempre ens han respost que el reconeixement estava en tràmit; no entenem que no hi hagi uns protocols més clars, ni uns terminis", insisteix Albert, tot lamentant que, massa sovint, "la burocràcia en aquest país ens fa retrocedir més que avançar". Els orígens del seguici se situen en les festes de Corpus de 1779. La d'enguany, per tant, està considerada la 245a edició de la diada de Sant Miquel. Una història que també juga a favor dels partidaris del reconeixement.

FESTES D'INTERÈS NACIONAL A OSONA

Festa o element declarat	Protecció
Festa dels Tonis de Manlleu	Festa tradicional
Caramelles del Roser	Element festiu nacional
Festa dels Tonis de Santa Eugènia de Berga	Festa tradicional
Festa dels Tonis de Taradell	Festa tradicional
Plantada de l'Arbre de Maig de Folgueroles	Festa popular
El Ball dels Pabordes de Sant Joan de les Abadesses	Element festiu nacional
Festa del Pi de Centelles	Festa patrimonial
Carnaval de Terra Endins	Festa catalana
Aplec de la Rosa a Lurdes i al Castell de Tona	Festa catalana
Festa de la Llana i Casament a Pagès de Ripoll	Festa catalana
Festa dels Tonis de Manlleu	Festa catalana
El Divino de Sant Vicenç de Torelló	Element festiu

Les colles animen els dies feiners

Vic El programa festiu no s'ha aturat entre setmana, en bona part gràcies a les festes que organitza cada colla, una de les iniciatives que es mantenen des que el 2011 es va estrenar el nou format de festa major. Dilluns va ser el torn de la Colla del Merma i el seu Enverda't. Els verds no estan de sort amb la meteorologia. L'any passat la pluja els va obligar a traslladar la festa al Sucre i aquest any, que les previsions anunciaven tempestes, van buscar sopluig a L'Orfeo, malgrat que finalment no va ploure. Les tradicionals partides de vòlei es van haver de suspendre. A la foto de l'esquerra, els jocs infantils que va muntar l'Associació Joan Amades. També es va salvar de la pluja, malgrat un vespre rúfol, l'Acció Negra. La jornada de la Colla de la Vella, al parc Balmes, també va tenir una arrencada infantil (a la foto del mig) i va continuar amb els concerts; van servir prop de 300 entrepanes. Finalment, dimecres la Colla del Nen va viure un animat S'ha d'Estar Molt Roig, al jardins de l'Atlàntida. Jaume Barri (a la foto de la dreta) va ser l'encarregat d'obrir el foc.

Campanades festives

Quinze campanars participen al repic de la vigília de la mà dels Campaners de Vic

Vic

M.E.

La nit del 25 d'abril de 1998, un total de 17 campanars i 41 campanes de Vic van sonar plegades durant més de 50 minuts per interpretar el concert *Nocturn de campanes*, que el músic valencià Llorenç Barber havia compost expressament amb motiu de la commemoració del 150è aniversari del Casino de Vic, amb el suport del Centre de Difusió Cultural L'Albergueria. 26 anys després, van ser 15 campanars de la ciutat, amb un total de 27 campanes, les que van tornar a sonar plegades. Va ser aquest dijous, entre les 6 i 2/4 de 7 de la tarda. En aquesta ocasió, per interpretar un simple toc festiu. Era l'inèdit format del Repic General de Campanes de Vigília, prelude de la diada de Sant Miquel dels Sants. I l'experiència va tornar a ser sonorament sorprenent.

La iniciativa va sorgir del col·lectiu d'aficionats al món de les campanes que, des de fa poc més d'un any, estan recuperant el toc manual de les campanes litúrgiques de la Catedral per festes i celebracions assenyalades. Són els Campaners de Vic i, malgrat que encara no s'han constituït com a entitat, ja apleguen una quinzena de campanars de Vic i comarca.

Tot i que històricament ja existia un toc de campanes de la vigília, havia quedat reduït a un repic testimonial, que

DES DE LA PIETAT És un dels campanars que es va sumar a la iniciativa; Enric Gil i Jordi Colom van fer el toc manual d'aquesta campana construïda a Olot i instal·lada el 2 de maig de 1940. Actualment no es pot fer ventar

els últims anys feien els mateixos geganters des del campanar de la torre del rellotge de l'Ajuntament. L'any passat, gràcies a la irrupció d'aquesta colla de campanars, el toc ja es va fer extensiu a la Catedral. I aquest any, sabates grosses.

La proposta va aconseguir reactivar una quinzena de campanars de la ciutat, alguns dels habitualment muts. En concret van sonar les campanes de la Catedral (5); les de les esglésies de la Pietat (1), Sant Domènec (1), el Carme (4) i la Divina Pastora (2); les de les congregacions i convents de les Sagramentàries (1), Santa Teresa (2), Dominiques (1), Germanetes dels Pobres (1), Josefines (1), Pare Coll

(2), Escorial (1) i Claretians (1); les de l'antic Hospital de la Santa Creu (2), i les de l'Ajuntament (2). En el cas de les de la Catedral, Pietat i Sant Domènec es van tocar de forma manual pel mateix col·lectiu de campanars, i la resta ho van fer des dels respectius monestirs o convents o de forma automàtica, com les del Carme i la Divina Pastora. En el cas de les de l'Ajuntament, s'hi van incorporar els últims 10 minuts per anunciar, de passada, la tradicional sortida dels gegants de la vigília.

La singular iniciativa se suma al degoteig d'actuacions que ja han anat protagonitzant aquests Campaners de Vic –l'última serà aquest mateix divendres, quan

facin repicar les campanes de la Catedral a les 8 del matí i durant el seguici en honor a Sant Miquel.

Més enllà de recuperar i posar en valor el toc manual de campanes, amb la Catedral com a referència emblemàtica, aquest grup de campanars es vol anar consolidant com a tal i, entre d'altres, es proposen inventariar totes les campanes de la ciutat, moltes de les quals en desús, inaccessibles o inutilitzades. Tot plegat per anar recuperant "aquest patrimoni emmudit" de la ciutat, en paraules de l'organer David Iglesias, un dels *batalls* del col·lectiu, que no descarta donar suport i cobertura a iniciatives d'àmbit comarcal.

ndres els 10 anys de la seva recuperació

A I EL RIPOLLÈS

	Municipi	Any acord
al d'interès nacional	Manlleu	2019
patrimonial d'interès	Sant Julià de Vilatorrada	2015
al d'interès nacional	Santa Eugènia de Berga	2011
al d'interès nacional	Taradell	2011
d'interès cultural	Folgueroles	2010
patrimonial d'interès	Sant Joan de les Abadesses	2010
al d'interès nacional	Centelles	2010
da	Torelló	2019
da	Tona	2017
da	Ripoll	2016
da	Manlleu	2016
catalogat	Sant Vicenç de Torelló	2013

Un últim cap de setmana festiu per triar i remenar

Vic L'últim cap de setmana festiu promet grans moments. Aquest divendres, a les 6 de la tarda, hi haurà el concert amb l'Orquestra Selvatana a la plaça Major i a la mateixa hora els Men in Swing seran al Passeig. A les 10 del vespre, Guillem Ramisa actua al Seminari. De dissabte destaquen dues propostes de la Festa Major Jove: una cronoescalada d'aniversari i l'última nit de Barraques. El castell de focs i la Contracrida hi posaran el punt final diumenge a la nit.

La Banda de l'EMVic estrena una peça d'Helena Cánovas i neix la Banda Ciutat de Vic

Vic La Banda de l'EMVic i la flamant Banda de la Ciutat van protagonitzar aquest dijous al vespre el ja tradicional concert de vigília a la plaça de la Catedral. Una edició especial perquè l'Escola de Música es troba en plena celebració del 180è aniversari. Per això, van estrenar –amb alguns músics tocant des d'un balcó– l'obra *Fem fressa*, composta per la reconeguda compositora tonenca Helena Cánovas, exalumna i exmembre de la banda. “En certa manera, es connecta amb aquell moment de fundació, quan l'escola havia de proveir de músics la banda”, explica Dolça Albert, directora de l'EMVic. El concert va servir per acomiadar un dels dos directors de la Banda de l'EMVic, Ferran Anglís, que es jubila d'aquesta funció, i per estrenar la nova Banda Ciutat de Vic, que s'ha format amb músics de 17 anys endavant, que ja no estudien a l'EMVic o que no hi han estat vinculats, i que s'ha impulsant juntament amb la Regidoria de Cultura.

ALBERT LLIMOS

“A Vic tenim una gran festa major”

El músic i compositor Jofre Bardolet, pregoner

Vic

M.E.

“Començo declarant el meu amor etern i incondicional a la nostra ciutat; i de manera especial, a la seva festa major.” Amb aquesta declaració d'intencions arrencava el músic i compositor Jofre Bardolet (Vic, 1999) el seu pregó, aquest dijous al vespre a la plaça de la Catedral, just abans del concert de la Banda de l'EMVic. L'elecció d'un exalumne de l'escola de música –i valor emergent dins el món de la direcció i composició musicals– s'emmarcava dins els actes de commemoració del 180è aniversari d'aquest equipament. I Bardolet hi va posar

el focus. “Potser no som prou conscients com a ciutat del gran valor que té aquesta institució; és una escola de referència a Catalunya”, que ha esdevingut “símbol de l'excel·lència en l'educació musical”. Per això va convidar a tothom a participar “activament” de la celebració d'aquest 180è aniversari.

Més enllà de la música, una altra passió que l'ha acompanyat des de petit és la “fascinació” pels gegants de Vic. De fet, fa anys que hi participa com a geganter i aquest mateix divendres “tindrà el goig de ballar amb el comte el ball de gegants”, va anunciar. “Serà una experiència impossible d'oblidar”, va vaticinar.

Bardolet, vestit de geganter, durant el pregó a la plaça de la Catedral

ALBERT LLIMOS

Bardolet estudia actualment un màster de Direcció a Anvers. Malgrat que l'estada és temporal –“i en els àmbits personal i professional és molt enriquidora”, va admetre que “trobo a faltar Vic”. I és que “duc la ciutat al cor; sento que m'ha donat molt nivell personal i professional”. Per això, “procuro

correspondre amb el que honestament puc oferir, especialment des d'un punt de vista artístic i de vinculació amb la cultura popular”.

Menció especial, també, per la diada de Sant Miquel. “Per mi, com per segurament molts de vosaltres, el dia més esperat de l'any.” Formar-ne part “és pertànyer a una his-

tòria col·lectiva construïda a partir de l'estima dels vigatans que ens han precedit”. Ell ho té clar: “Tenim una festa major fantàstica, actualment més multitudinària que en dècades anteriors, i amb un seguici que cada any llueix més”. En aquest punt, va voler fer esment de la tasca “generosa i humil” de Roger Albert, president dels gegants de Vic. “Hem d'estar molt orgullosos de la nostra festa major, de la seva riquesa, diversitat, integració i segell propi”, va reblar.

En l'àmbit musical, dues reivindicacions. D'una banda, la necessitat de “retornar el patrimoni musical del nostre país al lloc que es mereix i on se'l necessita si volem ser i fer país”. I en relació amb la sardana en particular, de la qual és compositor, va clamar per “posar en valor la cobla, una formació instrumental pròpia amb una sonoritat inigualable que a vegades sembla que ens n'avergonyim o tractem amb condescendència”. Queda dit.

Homenatge geganter a mossèn Lluís Romeu

Vic L'Any Romeu, que recorda el músic i compositor vigatà mossèn Lluís Romeu en els 150 anys del seu naixement, va viure aquest dijous el capítol més popular, dins la festa major. Els Gegants de la Ciutat li van retre homenatge interpretant el *Ballet vell dels gegants de Vic*, un tema que Romeu va recuperar dels seus records d'infància i va deixar transcrit; o el pasdoble que va dedicar al seu mestre Lluís G. Jordà, director de l'escola de música de Vic entre 1889 i 1898. L'acció va incloure un parlament del mateix Romeu (encarnat per l'actor Ferran Colom), des del balcó de la seva casa natal, a la plaça del Pes, que es va omplir a vessar. A partir d'aquest any, els geganters s'han proposat que, durant la cercavila de la vigília, només interpretaran temes i balls genuïns vigatans, per anar donant valor al patrimoni festiu sonor creat els últims anys.

ALBERT LLIMOS

Els Sagals, davant d'una de les grans cites de la temporada

Vic La de la festa major de Vic és una de les jornades que els Sagals d'Osona tenen marcada en vermell cada temporada. Hi arriben en bon estat de forma, després de completar, a Centelles, el tercer castell de 8 de l'any. Diumenge podrien intentar tant el 4 com el 3 de 8. Compartiran plaça Major, a partir de 2/4 de 12, amb Marrecs de Salt, Castellers de Sant Cugat i Capgrossos de Mataró. El dia abans, a les 7 de la tarda, els Sagals protagonitzaran el singular pilar caminat.

Centelles viu la 4a Fira de la Tòfona d'estiu

Centelles

EL 9 NOU

Centelles acull aquest dissabte la 4a edició de la Fira de la Tòfona d'estiu. Les activitats es concentraran entre les 7 de la tarda i les 12 de la nit al Pla del Mestre. Hi ha tallers de cuina i pastisseria amb degustació, venda de tòfona, concerts, activitats infantils i espai gastronòmic de tapes.

L'alcalde, Josep Paré, i el regidor de Comerç, Josep Arisa, destacaven dilluns durant la presentació que aquesta fira té un doble objectiu. D'una banda, "contribuir a dinamitzar el municipi i el comerç del poble". De l'altra, "reivindicar la tòfona d'estiu perquè és una gran desconeguda". Fina Vila, estudiosa de la tòfona, va explicar que "aquest fruit d'estiu no té res a envejar a la tòfona d'hivern, sol ser més gran i més fresca i es troba més arran de terra". La temporada de la tòfona d'estiu va de l'1 de maig al 15 d'agost.

Entre les propostes del programa destaquen les diferents activitats infantils, un taller de cuina d'autor i degustació amb Gerard Fortuny, un taller de pastisseria amb tòfona amb el xocolater Josep Maria Ribé o el concert amb Laura Cruells i Jordi Ginesta. Durant el cap de setmana es podran tastar plats i tapes amb tòfona d'estiu a 11 bars i restaurants.

Pregària sonora amb campanes planes a l'església dels Dolors

Vic L'església dels Dolors de Vic viurà aquest diumenge a la tarda una experiència sonora singular amb Concert de Biles que oferirà Mark Pulido. Es tracta d'unes campanes planes d'alta freqüència, un instrument de nova sonoritat construït amb el propòsit d'afavorir estats de profunda relaxació i contemplació. Pulido és un dels pocs intèrprets del món d'aquest model de campanes, que sovint fusiona amb altres instruments de nova sonoritat per crear melodies hipnòtiques. L'èxit de la convocatòria ha obligat a programar-ne dues sessions: una a les 5 de la tarda i una altra a les 7, que ja està plena. L'acte és un preàmbul de la Festa del Sant Crist de l'Hospital, que impulsen la Congregació dels Dolors i la Fundació Hospital de la Santa Creu.

El Vic(h) de fa 100 anys

Presenten la pel·lícula i el llibre d'unes imatges de la festa major de 1924

Vic

M.E.

L'11 de desembre de 1924, el Teatre Vigatà va acollir, segons sembla amb notable expectació, la projecció d'unes filmacions sobre la festa major, gravades el juliol d'aquell mateix any. Just 100 anys després també ha despatat curiositat la redifusió, al Casino de Vic, de l'històric curtmetratge, d'autor desconegut i recuperat per l'arqueòleg vigatà Ot Ordeig. La projecció de dimecres, que es repetirà aquest dissabte i els dies 10 i 12, es va acompanyar de la presentació d'un llibre que Ordeig ha editat conjuntament amb la historiadora vigatana Cristina Masramon, amb fotogrames documentats del mateix film.

"Aquests dies tothom ens demanava d'on han sortit, aquestes gravacions. Avui ho desvelarem", va arrencar Masramon durant la presentació. El misteri, però, no es va destapar. "La troballa va ser absolutament casual", va advertir Ordeig. "S'ha especulat molt d'on van sortir, però en realitat té poca importància perquè no ens proporciona informació significativa sobre l'autoria o l'encàrrec de les filmacions", va apuntar l'arqueòleg, que no va donar més detalls perquè "vaig fer la promesa que no ho revelaria". Ordeig va aprofitar per explicar que havia "ofert" el material a

Masramon i Ordeig amb el llibre, dimecres abans de la primera projecció

l'Ajuntament, però "no vaig rebre mai resposta; se'm van treure de sobre". Després de posar-ho en coneixement de Cristina Masramon, qui sí que els va rebre "amb els braços oberts" va ser la Fundació Puig-Porret, patrocinadora principal de l'edició del llibre. "Sé que ho van presentar a nivell institucional i els ho van rebutjar, a mi em va semblar un material molt interessant i ens fa feliç veure fet realitat el projecte", va convenir la presidenta de la institució, Anna Maria Carbonell, que també va assistir a l'estrena.

La reprojecció ha mantingut intacta la seqüència original de les dues pel·lícules -gravades amb una càmera de cinema de 35 mil·límetres

entre el 5 i el 8 de juliol de 1924-. A més de les imatges pròpies de la festa major, resulten evocadores instantànies de la ciutat que ja són història, com el primitiu carrer Verdaguer, els fanals de Gaudí a la plaça Major o les parades de carn del mercat. No menys sorprenents són les imatges en plena activitat d'empreses i cases comercials de Vic, avui desaparegudes, que presumiblement van finançar les gravacions. Com a banda sonora, Ordeig va apostar per recuperar els ritmes *ragtime* de Scott Joplin, un compositor nord-americà que "com aquesta pel·lícula, també va caure en l'oblit". La seixantena de persones que hi van assistir en van sortir amb un somriure als llavis.

Tot a punt per a les Festes d'Estiu a Balenyà

Balenyà

Eudald Puig

A Balenyà ja està tot a punt per arrencar les Festes d'Estiu d'aquest any, que se celebraran des d'aquest dissabte i fins al 14 de juliol. Una de les principals novetats és la tornada de La Ballaruga, aquest mateix dissabte, una festa gairebé *mítica* als Hostalets i que, per segona edició consecutiva, torna de la mà del Joenacc, tot i que aquest cop amb la col·laboració de la Comissió de Festes.

De fet, el consell de joves pràcticament lidera un any més les Festes d'Estiu, amb plats forts com el de dimecres vinent amb la botifarrada popular i la nit de monòlegs; dijous amb la gimcana+18, i divendres amb la Festa del Sol Creixent, a l'espai jove de les Monges, amb les actuacions de Police Line Band i DJ Tofú.

Tot i això, les Festes d'Estiu sumen propostes per a totes les edats: la bibliopiscina i jocs de taula el dilluns 8; el gran prix dimarts 9 a la tarda, o un tast de vins a la Biblioteca El Drac el mateix dia. A més, de l'11 al 14 de juliol es muntaran les atraccions de fira al pàrquing de l'antic Karibú. Les festes tancaran el diumenge 14 de juliol, al matí amb el tradicional campionat de petanca i a la tarda amb el concert familiar dels Superherois a la plaça Josep Espona.

Cap de setmana de bruixeria a Sant Pau de Segúries

Sant Pau de Segúries Els santapauencs i visitants que aquest cap de setmana acudeixin a Sant Pau de Segúries podran deixar els seus desitjos dins d'una gran olla que pretén reproduir la tradició de molts pobles petits, que quan és plena és devorada pel foc. La proposta és només una de les moltes activitats que dissabte i diumenge formaran part de la quarta edició de la Fira de Bruixeria, que se centralitzaran sobretot al Recinte i a El Molí. Rituals, tallers infantils de reciclatge o jocs de carrer, conferències, espectacles i conferències sobre la columna vertebral, l'ànima, les constel·lacions familiars, les regressions, el so, el cos humà, l'energia vital i productes sanadors conformen un complet programa per als amants dels encanteris. J.R.

Primer any de la botiga i taller de Sant Tomàs al carrer de la Riera a Vic

Vic Des de fa un any Sant Tomàs compta amb el primer punt de venda físic de l'entitat, que també és un centre ocupacional, al carrer de la Riera de Vic, on diàriament vuit persones vinculades a l'entitat fan treballs d'artesanía social i participen de la seva comercialització. Tal com explica la respon-

sable del projecte, Ariadna Bayot, el taller botiga "és una iniciativa de treball en xarxa que permet valorar la feina de les persones amb discapacitat intel·lectual i visibilitzar les seves habilitats així com facilitar que tinguin un rol actiu a la comunitat". L'equipament s'ha pogut sumar al distintiu de Punt d'Interès Artesanal amb què compten els tallers d'artesanía d'aquest carrer.

Agustí Danés, Joan Cors, Arnau Queralt, Joan Ramon Bartés, Eva Portell i Beth Codina, en l'acte de lliurament dels premis, dimarts a la llibreria La Gralla

EL 9 NOU i La Gralla entreguen el 8è Premi de Narrativa Curta

Arnau Queralt, Joan Cors i Joan Ramon Bartés han guanyat els tres primers guardons

Granollers

Teresa Terradas

Arnau Queralt Bassa, Joan Cors Manils i Joan Ramon Bartés van recollir dimarts a la tarda a La Gralla de Granollers els corresponents guardons als tres primers classificats del vuitè Concurs de Narrativa Curta, que organitzen conjuntament la llibreria granollerina i el periòdic EL 9 NOU.

Arnau Queralt, de Santa Eulàlia de Ronçana, es va emportar els 500 euros del primer premi pel relat *Roig cirera, roig intens*. L'ambientòleg, que escriu contes com una forma d'evasió de la seva feina, suma amb aquest guardó un nou premi a la trajectòria com a contista, que inclou des de les històries més realistes fins a les que vesteix de comicitat o de màgia. El relat guanyador el va començar a

escriure per a un projecte a Santa Eulàlia, però no va progressar. "Tot i això, el tenia darrere l'orella, perquè era un conte que em sentia meu i amb uns personatges que m'havia fet meus, especialment la Marina". Per això, va decidir recuperar-lo. "Al final, va acabar sortint sol." El relat, tot i que dimarts se'n va oferir un tastet, es podrà llegir sencer a l'edició d'EL 9 NOU del divendres 6 de setembre,

acompanyat d'una il·lustració de Maria Peix.

El 30 d'agost sortirà publicat el relat guanyador del segon premi, *La sogra*, de Joan Cors, de Parets, un gran aficionat a escriure contes. Aquest va sorgir d'un curs d'escriptura creativa que va fer a Bigues i Riells del Fai. "La professora ens va donar mitja hora per escriure un relat sobre un delicte, a mi se'm va ocórrer aquesta idea,

el vaig escriure i quan vaig arribar el vaig arreglar i el vaig decidir presentar." Cors va explicar que sempre escriu sobre coses que li han passat o que ha vist que han passat. "En aquest cas, és tot una invenció, però sí que està relacionat amb la meua feina d'electricista." Cors va rebre 300 euros de premi.

El tercer premiat, dotat amb 200 euros, va ser Joan Ramon Bartés, de Gurb, amb *Presoner*, que es publicarà el 23 d'agost. Aquest mecànic industrial de professió, que treballa com a conserge en una escola, va reconèixer sentir-se molt a gust escrivint. Fa dues setmanes es va emportar també un tercer premi en un concurs de Manlleu i ara ha obtingut aquest altre amb "un conte d'aventures, de tall clàssic, ple d'intriga i suspens, i amb un gir de guió al final". Tots tres s'han convertit en els guanyadors de l'edició del premi amb més participants fins ara, un total de 92, un fet que va ressaltar Eva Portell, de La Gralla i membre del jurat, i Agustí Danés, director editorial d'EL 9 NOU. "És important sumar sinergies", va dir Danés, en referència a La Gralla i a la Institució Puig-Porret.

A més dels tres guanyadors, EL 9 NOU publica els set relats finalistes. Aquest divendres hi trobem el primer, *El do*, de Dolors Puig Fontseca, de Bigues i Riells del Fai. Aquesta setmana el jurat ha decidit retirar un dels relats finalistes perquè no complia les bases. Al seu lloc s'ha escollit *Cinc pinzellades humanes*, de Ramon Barniol, de Sant Julià de Vilatorrada.

La Fundació La Farga entrega els premis La Forja de l'Aram

Vic Kenai Rodríguez, alumne del cicle de Projectes Escultòrics Avançats a l'Escola d'Art de Vic, ha estat el guanyador de la 9a edició dels premis La Forja de l'Aram, que concedeix la Fundació La Farga i als quals s'havien presentat 23 escultures. Aquests guardons, de caràcter biennal, volen donar projecció a estudiants del centre de les especialitats de forja i fosa artística. La transició energètica era el tema que s'havia proposat als participants enguany. Kenai Rodríguez va presentar *Diafanitat del cel nocturn*, un treball en aram, ferro i ceràmica. El segon premi va ser per a Maria Balart, que estudia el mateix cicle i s'hi havia presentat amb *Renaixement energètic*. A la foto, l'acte de lliurament amb Oriol Guixà.

El Festival del Comte Arnau comença amb el patrimoni literari

Sant Joan de les Abadeses Una conferència de Pere Quer, professor de la UVic-UCC, sobre el patrimoni literari obrirà aquest dissabte a Sant Joan la 29a edició del Festival del Comte Arnau. La sessió acadèmica tindrà lloc a les 6 de la tarda al Palau de l'Abadia. La part escènica del festival començarà la setmana vinent, i entres dissabtes successius passaran per Sant Joan el Live Choir, Antònia Font i Sergi Carbonell.

• Tens una notícia o una foto curiosa o de denúncia?

• Has gravat un vídeo interessant?

Envia'ns un missatge al whatsapp

d' EL 9 NOU

646 079 023

L'ALBUM

1978-2023

69

D'EL **9** NOU

Recull d'imatges de 45 anys informant

1978

En el marc del Mercat del Ram, diverses corals infantils es van reunir al pavelló d'esports de Vic. El programa estava format per cançons populars i la cantata *Tirant lo Blanc*, amb glosses de Núria Albó i musicada per Antoni Ros-Marbà.

2008

Ripoll va acollir el Campionat d'Europa d'automodelisme 2006 al circuit d'Els Pintors, que amb la pluja es va convertir en un autèntic fangar. El guanyador va ser el francès Yanick Aigon, que ja havia estat campió el 1998.

1998

Els madrilenys Ska-P van omplir la Campsa de Vic en un concert en què també hi va actuar Los de Otilia i Kafka. Ska-P era un dels grups de moda del moment i acabaven de treu el seu segon disc, *El vals del obrero*.

ALBERT LLIMOS

JORDI PUIG

JOAN PUJOL

CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

**EN BONES
MANS**

VISITES I PROVES

📞 670 610 580
✉️ citesclinicadevic@chv.cat

www.chv.cat

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

HOSPITALITZACIÓ

📞 93 702 77 41
✉️ clinicadevic@chv.cat

2018

El Festival de Música de Cantonigròs desapareix després de 35 anys. L'organització ho va comunicar per carta als col·laboradors.

Oriol Amat, que ja havia estat presentat com a rector de la UVic-UCC, renuncia al càrrec el dia que l'havien de nomenar oficialment.

2017

Rememorant el transgressor Solàrium que es va fer l'any 1982, la festa major de Vic de fa set anys va tornar a convertir la plaça Major en una platja. Qui va voler va poder prendre el sol en gandules o posar-se sota algun parasol. També hi havia una pista de volei o inflables pels més petits.

 boigaltes.tendals

ESPECIALISTES EN MATERIAL
D'EQUITACIÓ

boigaltes.equitacio

Jaume I El Conqueridor, 5 - VIC - Tel. 93 886 14 20 - www.boigaltes.com

Després de 12 anys d'haver tancat, Manlleu inaugura el Teatre Centre. De totes maneres, ja s'adverteix que encara no està acabat.

2019

Doble podi osonenc al Dakar. Nani Roma en cotxes i Gerard Farrés en buggies queden segons. És la primera vegada que passa.

ALBERT LLIMÓS

SAGI SERRA

1994

Camprodon estrenava la primera pantalla d'informació interactiva del Pirineu. Fins i tot hi va assistir el conseller de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat, Lluís Alegre. Estava instal·lada a l'Oficina de Turisme de la Vall de Camprodon.

2011

Últim dia del mercat ambulant de les Masies de Voltregà al costat de la carretera abans del seu trasllat a la zona esportiva. El mercat es va començar a fer al peu de l'antiga N-152 l'any 1991 i va anar creixent.

ALBERT LLIMÓS

Bar-Restaurant *L'Esperança*

Vine a tastar els nostres plats combinats, entrepans, guisats, plat del dia i molt més!

Obert de dilluns a divendres de 6 del matí a 6 de la tarda.

T'hi esperem!

NOVA GERÈNCIA

T. 609173510
C. Colon, 23. Gurb

XAVIER BARDOLET

2003

Una delegació d'alcaldes i presidents comarcals van anar a Madrid per entrevistar-se amb el ministre de Foment, Francisco Álvarez Cascos. Van arrencar el compromís d'aquest d'invertir 74 milions d'euros més del previst per a la línia de tren.

1982

Una cercavila amb els capgrossos recollia la imatge de Sant Pere per portar-la a l'església de l'Hospital de la Santa Creu de Vic. Era un dels actes de la festa major del carrer Sant Pere de Vic, que va comptar amb activitats per a infants i grans.

FERRAN GREBOL

INFO PÒDCAST
EL 9 NOU

El pòdcast informatiu presentat per **Sílvia Pedret** que trobareu cada dia, de dilluns a divendres, a les xarxes socials i a les principals plataformes

EL NOU.CAT Spotify iVoox

Va viure a Montevideo des de l'any 1950, on se'l considera un referent de l'art contemporani

L'Uruguai homenatja el ceramista i pintor vigatà Josep Collell amb una gran exposició antològica

“Allà hi va trobar no només un taller, sinó uns amics”

Vic

J.V.

Carme Collell explica que la història del seu oncle és “la d'una migració exitosa”. De jove, a Vic, ja era aficionat a l'art i havia tingut contacte amb el conegut Grup dels Vuit, però es guanyava la vida com a torner mecànic. Va ser gairebé una casualitat, la que li va obrir les portes de la migració: un familiar, religiós dominic, va ser a Vic l'any 1948 amb motiu del centenari de la mort de Jaume Balmes, i li va parlar de l'Uruguai. En el trist panorama de la postguerra a Catalunya, marxar a la que s'anomenava *la Suïssa d'Amèrica* era sinònim de progrés i oportunitats.

I així va ser. Perquè a l'Uruguai Josep Collell va descobrir un món artístic ric, en què Joaquim Torres Garcia era un referent. Nascut a Montevideo de família mataronina, però amb trajectòria feta a Catalunya (l'any 1913 va pintar els grans frescos de Palau de la Generalitat), havia mort el 1949 i els seus fills seguien el taller. Van acollir Josep Collell: “Allà va trobar-hi no només un taller sinó uns amics, i va veure que potser es podria guanyar la vida amb l'art”. I hi va *descobrir* la ceràmica. Mai no es plantejaria el retorn a Catalunya, tot i el contacte que hi va mantenir. “Va fer les amèriques, com es deia, i se'n va sortir molt bé”, diu Carme Collell. Com a ceramista, ella també va fer part de la seva formació amb el seu oncle.

Montevideo/Vic

Jordi Vilarrodà

El 21 de juliol de 2011 moria a Montevideo, capital de l'Uruguai, el pintor i ceramista Josep Collell. Havia nascut a Vic l'any 1920, però des del 1950 vivia al país sud-americà, on havia pogut desenvolupar la seva vocació artística. Allà està considerat entre els grans de l'art contemporani, i per això el Museu Nacional d'Arts Visuales (MNAV) li dedica una gran exposició antològica que es podrà visitar fins al 6 d'octubre sota el títol de “Josep Collell. Pintor. Ceramista. Maestro”.

La vigatana Carme Collell, la seva neboda i també ceramista, ha comissariat l'exposició al costat de Josefina Pezzino, directora del Museu Casa Collell, que avui preserva el llegat de l'artista. D'aquí procedeixen la major part de les 70 peces que es mostren, tot i que també n'hi ha de col·leccionistes particulars. “Amb l'exposició estan sortint obres que no teníem localitzades”, explicava aquest dimecres Carme Collell des de Montevideo, on des de fa dies està supervisant el muntatge. És una mostra que se centra sobretot en la ceràmica, amb les innovacions tècniques i artístiques que Collell va aportar-hi i amb esbossos i dibuixos previs que permeten endinsar-se en el seu procés creatiu. El MNAV diu que ha volgut mostrar “la gran aportació del Taller Collell a la cultura uruguiana durant els seus trenta anys

Josep Collell, a l'estudi, en els darrers anys de la seva vida en què havia recuperat l'activitat pictòrica

d'existència” i també donar a conèixer “a les noves generacions d'artistes una manera d'entendre la ceràmica: un autèntic mitjà d'expressió, una forma de pintura expandida”.

El Taller Collell va començar a funcionar l'any 1955, cinc anys després de l'arribada del seu creador a l'Uruguai, i lligat al taller fundat pel pintor Joaquim Torres Garcia, un altre català d'origen que és tota una figura indiscutible a l'Uruguai. Collell és pintor, “una afició que porta latent quan emigra”, i de fet l'exposició s'obre amb un seu autoretrat fet a Vic. A l'Uruguai treballarà la ceràmica al costat de la seva esposa, Carmen Cano. “Sempre parlava en plural, ella era la seva còmplice per-

Collell, al taller

El cartell de l'exposició mostra l'artista vigatà, de més jove, al seu taller de ceramista. Sempre va incloure en la signatura les inicials TTG (Taller Torres Garcia) al costat de les seves “per fidelitat”.

fecta.” L'any 1985, al tancar el taller, va recuperar la passió per la pintura, a la qual es va dedicar en els darrers anys de la seva vida. El contacte estret amb l'obra de Torres Garcia l'havia fet deutor del seu estil, pel qual estava molt influenciat. En el darrer període, però, “el coneixement de Picasso el va ajudar a trobar el seu propi camí”.

L'exposició que els uruguaians podran veure durant quasi tot l'hivern austral s'estava preparant des de feia temps amb la perspectiva de celebrar-la l'any 2020, quan es complia el centenari del naixement de l'artista, però la pandèmia ho va impedir. L'Ajuntament de Vic i l'Institut Ramon Llull han col·laborat en l'edició del catàleg en castellà, català i anglès.

L'efecte de la pintura, amb la ceràmica

Vic Josep Collell va innovar la ceràmica amb tècniques pròpies “que li permetessin aconseguir els mateixos efectes que amb la pintura”. Aquest és el nucli de l'exposició antològica al MNAV. Era l'engalba brunyida, amb la qual era capaç de pintar i brunyir les peces abans d'entrar-les al forn per a la cocció. El tacte era suau i càlid, i també podia incorporar la paleta de colors extraordinària. Carme Collell explica que el seu oncle “venia d'un món d'escassetat”, el de la postguerra, i per això s'havia acostumat fins i tot a fabricar-se les seves pròpies eines, les que li resultaven útils al taller o en la docència. “Era un *manetes*.” Aquestes eines formen part de la mateixa exposició, que també té un darrer apartat amb fotografies que documenten l'activitat del Taller Collell. La comissària de la mostra creu que arriba en un bon moment, d'interès creixent per la ceràmica arreu, “que s'ha notat després de la pandèmia”. A la fotografia, una de les sales de l'exposició preparades per a l'obertura.

La darrera mostra a Vic la va fer l'any 1995, a la Susany

Vic Josep Collell va exposar per darrera vegada a Vic l'any 1995, en una mostra a la desapareguda galeria Susany del carrer Verdaguer que compartia amb peces de la seva neboda Carme Collell. Encara exposaria un cop més a Catalunya, l'any següent a la galeria Montcada de Barcelona. Carme Collell el recorda com algú “profundament compromès amb la seva obra”.

La cita amb la creació experimental presenta una quarantena de propostes entre divendres i dissabte

El novè festival Ex Abrupto de Moià aborda la violència mitjançant l'art

Moià

J.V.

El concepte de la violència –les violències– travessa bona part de les propostes que es podran veure aquest divendres i dissabte a l'Ex Abrupto de Moià. La novena edició del festival d'arts experimentals de Moià ha fet aquesta proposta als creadors que hi participaran amb instal·lacions, *performances* i arts sonores, fins a completar prop d'una quarantena d'ofertes que es desplegaran en diversos escenaris.

La mirada creativa intenta anar un pas més enllà de l'obvietat. La violència són fets concrets però n'hi poden haver de més subtils? "Què entenem per violència, quines respostes pot tenir aquesta qüestió?", diu Nerea del Campo, de l'equip comissari- al de l'Ex Abrupto. Es veurà sobretot en una de les imatges que més identifiquen el festival: les instal·lacions que dissabte es despleguen en escenaris no convencionals, com els baixos de cases particulars del carrer de Sant Sebastià, i d'altres com l'espai de creació A Cobert o la galeria d'art i estudi La Gallery. Hi ha noms coneguts com els del fotògraf Joan Fontcuberta i la sèrie *Freak Show*, la xilena Olympia Loló i les seves *Dones olvidadas* de dones en presons del Brasil,

L'equip organitzador de l'Ex Abrupto, aquest dijous davant de la Masia de Moià en plena preparació del festival

barrejats amb altres com els vigatans OKData, que han treballat amb el Sindicat de l'Habitatge del Moianès, amb una instal·lació sobre la *violència* que suposa l'alt cost del lloguer a la comarca.

Aquest últim seria un exemple de la implicació que Ex Abrupto busca amb col·lectius del Moianès, i que es tradueix en altres propostes del festival. Com és el cas dels artistes visuals Marta R. Chust i Roc Domingo, que en col·laboració amb l'entitat ecologista El Fanal presentarà *El perímetre de la llum*,

fruit d'una recerca sobre els cinc projectes fotovoltaics previstos a la comarca. O també nldr3 (Andrea Badia), que s'ha submergit a l'arxiu de Moià per oferir les *Geologies del olvido*, en què les fotografies històriques són punt de partida per crear un paisatge nou, essència del paisatge moianès. "Treballar amb col·lectius de Moià és una de les característiques del festival", diu Nerea del Campo.

També d'un altre col·lectiu, en aquest cas Me Siento Extraña, ve la programació

d'arts sonores, que tindrà com a escenari el Parc Municipal. Aquesta iniciativa nascuda a Barcelona vol agrupar dones, lesbianes, persones no binàries i altres identitats *dissidents* que no se sentien identificades amb els espais culturals habituals i normatius i han anat creant la seva pròpia oferta.

L'Ex Abrupto inclourà, com és habitual, el mercat d'autoedició i la novetat de l'Ex Abrupto Canalla, una oferta per a infants amb tallers artístics diversos que també s'ubicarà al Parc Municipal.

No us perdeu...

■ L'INAUGURAL

Encara que el gruix sigui dissabte, l'Ex Abrupto s'inicia divendres amb la *trobada* entre la música electrònica de Shoeg i l'Orquestra de Cambra del Moianès, que presentaran conjuntament l'espectacle *Cocoon* a l'església de Santa Maria.

■ ABEL AZCONA

Sempre controvertit, l'artista navarrès està immers fa anys en un procés de recerca de la seva mare biològica, *Néixer sense mare*. Creació i biografia són indissociables, i el procés ha donat com a resultat localitzar aquesta dona. A Moià, la podrà sentir, en un pas cap a la trobada física que serà més endavant. En el procés hi han participat la mateixa Nerea del Campo i el director artístic de l'Ex Abrupto, Eudald van der Pla.

■ L'HORIGINAL

La pressió especulativa va obligar el bar Horiginal, el setembre de l'any passat, a marxar del Raval. Era un punt de referència pels seus recitals de poesia setmanals, i una de les programadores era la poeta manlleuana Raquel Santanera. Amb dues escriptores més, Laia Carbonell i Maria Sevilla, presenten *Barcelona Porqueria: crònica d'una (h)expulsió*.

ALBERT LLIMÓS

El pintor Miquel Ordeig dona una obra a la UVic

Vic L'obra pictòrica "Film", del pintor Miquel Ordeig (Vic, 1960), ja forma part del fons artístic de la UVic-UCC. L'artista n'ha formalitzat la cessió a la Fundació Universitària Balmes (FUB) i des d'ara ja es pot veure –juntament amb obres d'altres creadors osonencs– a la Casa de Convalescència. Ordeig va fer la seva darrera exposició a Vic l'octubre de l'any passat, al Temple Romà, i paral·lelament ha continuat amb la seva obra muralística de gran format. A la fotografia, el pintor amb l'obra que ha cedit.

ALBERT LLIMÓS

Quim Espona exposa fotografia a l'Espai Romeu

Vic La mirada de Quim Espona, i l'objectiu de la seva càmera, es fixen en allò que per a la majoria passaria desapercbut, detalls captats en l'escenografia de la ciutat. "D'aquests detalls aparentment insignificants, ell en fa una obra d'art", va dir Ricard Jordà, de l'associació Tres-e-u Vic Clic, en la presentació de "Les petites coses", la mostra del fotògraf vigatà que es pot veure durant tot aquest mes a l'Espai Romeu, al centre cívic Joan Triadú. A la fotografia, Quim Espona amb algunes de les imatges que exposa.

Cap de setmana poètic a La Blava

Estiu a la Fàbrica desplega 13 propostes durant tres dies a Roda de Ter, al voltant de la literatura

Roda de Ter

Laia Pujals

L'Estiu a la Fàbrica torna a Roda de Ter des d'aquest divendres fins diumenge, en la que serà la quarta edició del cicle. Tres dies amb 13 espectacles que ompliran el recinte de La Blava, en els quals la literatura serà l'eix vertebrador. Entre els actes destaquen el Festivalet –un matí ple d'espectacles per a públic familiar– i un monòleg de Xavier Graset, que és “la proposta estrella”, assegura Anna Miralpeix, de la Fundació Miquel Martí i Pol. El periodista hi representarà dissabte *Sobre els danys del tabac*, basat en un text de l'escriptor rus Anton Txèkhov.

“A l'entorn on abans ressonaven les màquines durant hores, ara volem que hi ressonin la cultura i la literatura.” Així descriu Toni Mas, alcalde de Roda, l'edició d'enguany, que se celebrarà a tot l'entorn de la fàbrica Tecla Sala. En aquesta ocasió el festival comptarà amb

D'esquerra a dreta, Mar Carrera, de Cardant Cultura; l'alcalde, Toni Mas, i Anna Miralpeix, de la Fundació Martí i Pol

poetes osonencs: Raquel Santanera i Jaume Coll amb *Oratio de dignitate animantium*, i Maria Isern amb el *Pas a Dos*, un vermut literari que compartirà amb el també poeta Enric Casasses, en col·laboració amb la revista de

poesia *Reduccions*. Tots dos esdeveniments, diumenge. El cicle també comptarà amb la segona edició de la beca de creació Estiu a la Fàbrica. Cultura i Literatura, de la mà de Cardant Cultura i la Fundació Miquel Martí i

Pol. L'espectacle guanyador i l'accessit de l'edició passada (*Interluni*, amb Coloma Bertran i Lia Sampai, i *Els dits mots*, de la Companyia LaFonte, respectivament) s'estrenen aquest any al festival. *Els dits als mots*, creació

de les ballarines i coreògrafes Clio van Kerm i Laura Azuaga, és l'única proposta que es fa fora de La Blava i que inaugura el festival. Es podrà veure divendres en una altra antiga fàbrica, la de Can Grau, seu de Cardant Cultura. Pel que fa a l'actuació de Sampai i Bertran, el concert serà dissabte al bosquet de marronyers de La Blava. La nova edició de la beca, per a creacions inspirades en la vida i obra de

S'estrenen els guanyadors de la beca Miquel Martí i Pol

Miquel Martí i Pol, ha obert la convocatòria aquesta setmana i es tancarà el proper 29 de setembre.

Amb tot això, el festival es consolida al poble al voltant de la literatura i en especial de Miquel Martí i Pol, qui Mas ha assegurat que “va marcar un abans i un després del que és la poesia en aquest país, però també un abans i un després a Roda de Ter”. Tot i que caldrà esperar al bon temps, es preveu una assistència similar a la de l'any passat, més d'un miler de persones.

Ferran Orriols tanca a Tona la temporada de Teatrets d'Osona

Tona Un concert de Ferran Orriols a la sala La Canal de Tona va tancar divendres passat la temporada dels Teatrets d'Osona. Acompanyat en aquesta ocasió amb Joan Borràs als teclats, Àlex Pujals al baix i Roger Orriols a la bateria, el concert formava part de la gira del seu primer disc en solitari, *Plata* (Great Canyon Records, 2023), tot i que el músic de la Torre d'Oristà ja està immers en el seu nou projecte, un disc que està previst que surti a

principis de 2025 i del qual de moment ja n'ha donat a conèixer un tema, *Hermo-*

ses, gravat al mateix estudi d'Orriols i mesclat pel nord-americà Àlex Bush.

Els Kinki Boys, amb Jordi Vila, al concert de La Cava d'Istiu

Vic Kinki Boys, el grup del qual forma part el bateria i cantant vigatà Jordi Vila (Trogloditas), serà el grup que aquest diumenge actuarà dins del cicle de La Cava d'Istiu, els concerts que la Jazz Cava organitza als mesos de juliol i agost. Kinki Boys, que formen també Marga Alday (baix i veu) i Mikel G. Mancho (guitarra), és una formació de rock que enguany presenta el seu cinquè disc.

Comencen a Olost les Nits Tremendes amb cine a la fresca

Olost Durant tres divendres, l'Ajuntament d'Olost ha programat el cicle de Nits Tremendes, que va néixer l'any 2017 impulsat per la comissió del Centre Cívic i té lloc al pati d'aquest equipament. En la primera, aquest divendres, es projectarà *Gelat de moniato*, de Wang Chong, pel·lícula premiada al darrer Festival Nits de Cinema Oriental. Les altres sessions seran el 19 i el 26 de juliol.

Jofre Bardagí obre el cicle d'Estiu Set Fonts a Sant Julià

Sant Julià de Vilatorrada El músic Jofre Bardagí obrirà aquest divendres a Sant Julià el cicle Estiu Set Fonts, que consta de tres propostes en aquest escenari. Jofre Bardagí ha publicat enguany *Aquí i avui* (U98 Music), un disc que celebra els 30 anys de la fundació del grup Glaucs. Les altres dues sessions del cicle seran el 12 de juliol, amb Dr. Rumbeta, i el 19 de juliol, amb Belles Cançons.

DEL 6 AL 14 DE JULIOL

FESTES D'ESTIU

Els Hostalets de Balenya

DISSABTE 6 LA BALLARUGA
Servei d'hamburgueses i "mojitada" (amb opció vegana i celiàcia)
19.30h Plaça Josep Espona

DILLUNS 8 BIBLIOPISCINA + JOCS DE TAULA DEL FLIKFLAK
15.30h a 18.30h Piscina municipal

DIMARTS 9 GRAN PRIX
(Inflables, futbolí humà i esferes) A partir de 12 anys
Inscripció obligatòria fins al 4 de juliol al FlikFlak-PuntJove
16h Pista Coberta de l'IE Carles Capdevila

LLEGINT EL VI tast de vins maridats amb llibres
19h Biblioteca El Drac
Inscripcions a la Biblioteca fins al 5 de juliol (places limitades)

DIMECRES 10 BOTIFARRADA POPULAR (amb opció vegana i celiàcia)
20.30h Plaça Josep Espona

NIT DE MONÒLEGS amb Enzo Vizcaino, Irene Francolí, Godai Garcia i Arnau Garcia
21.30h Plaça Josep Espona

DEL DIJOUS 11 AL DIUMENGE 14 ATRACCIONS DE LA FIRA
Lloc: Antic Pàrquing karibú

DISSABTE 13 ACTIVITAT FAMILIAR EL CIRC DELS SENTITS de la Companyia Camaleònica Produccions + INFLABLES
De 10.30h a 13.30h Pista coberta de l'IE Carles Capdevila

DIJOUS 11 GIMCANA +18
19h Espai Jove de les Monges

DIVENDRES 12 FESTA DEL SOL CREIXENT amb el grup de versions Police Line Band + Dj Tofu
23h Espai Jove de les Monges

DIJOUS 11 BINGO MUSICAL + SOPAR DE CARMANYOLA
18.30h Plaça Josep Espona

DIUMENGE 14 CAMPIONAT DE PETANCA
9h Pistes de petanca

CONCERT FAMILIAR amb Els Superherois
19h Plaça Josep Espona

www.balenya.cat

AJUNTAMENT DE BALENYA, EL DRAC, Mancomunitat La Plana, Diputació de Barcelona

Regala petons

'Love for free' assaja a l'Artot de Sant Hipòlit la resposta del públic a unes propostes insòlites

Sant Hipòlit de Voltregà

Jordi Vilarrodà

És el final de l'espectacle. Els actors Sergi Estebanell i Rosita Luz Calvi, que han estat els mestres de cerimònia, conviden els prop de dos-cents espectadors del cicle Artot a disposar-se en dues fileres. Uns de cara als altres i separats per uns metres. "Ara fixeu-vos en una persona de la fila del davant, anem avançant i l'abraceu." I es produeix el que ells han qualificat com "un acte d'alliberament, un ritual". N'hi haurà encara un altre de millor: repetir la mateixa acció, però amb una màscara que repartiran perquè tothom es tapi els ulls. Cita a cegues, vaja. No saber amb qui t'abraçaràs, però fer-ho: "Com seria un món on ens permetéssim abraçar-nos amb desconeguts?"

A mig camí entre el teatre de carrer –especialitat de Sergi Estebanell– i l'experiment sociològic, una màgia especial ha impregnat durant prop d'una hora els jardins

Sergi Estebanell i Rosita Luz Calvi, de vermell, en el moment en què van convidar parelles a fer-se un petó, a l'Artot

de la Llar de Sant Hipòlit. A poc a poc, es crea el clima que permet arribar a aquest final, pas a pas en la desinhibició de les pors, de les prevencions que tots portem interioritzades quan parlem, per exemple, de l'amor. Tot just ha començat i han sortit els intèrprets amb la música de fons de *La gent que*

estimo d'Obeses, comença la interpel·lació al públic, convidat a sortir i parlar. Què és amor? Els macarrons de la iaia, l'Artot... Qui vol sortir a fer-se un petó en públic? Ja és més difícil, però tres o quatre parelles s'atreveixen. Quines són les vostres pors? Ah, les pors! A mostrar-te, a que et jutgin...

L'actor i l'actriu recorden la *performer* sèrbia Marina Abramovic, que l'any 2010, quan el MOMA de Nova York li dedicava una retrospectiva, s'asseia cada dia a l'entrada i reptava el públic a seure davant d'ella i mirar-la als ulls. Va fer-ho amb milers de persones. Més preguntes: quant de temps fa que no

mires als ulls a la persona amb qui convius? Surten més persones a fer la prova, i resulta que ho devem fer tan poc que no ens adonem del poder de la mirada: "És com si li hagués pogut veure l'ànima", diu emocionada una noia que ha mirat als ulls d'una altra. Algú se sent sol? I no hi ha resposta, confessar en públic la solitud deu ser

En preestrena

Sant Hipòlit de Voltregà

Sergi Estebanell ha treballat a Sant Hipòlit en els tallers "La vida amb la mort", que durant el curs s'han fet a l'Institut del Voltreganès. L'espectacle que hi preestrenava dimarts es podrà veure ara al Festival Grec i al setembre, a Fira Tàrrrega.

més dur que expressar l'amor. La càmera que manipula Quim Moya ho va mostrant tot en una pantalla. Tothom és no tan sols espectador sinó també protagonista del que està passant. I com en un joc, s'ha trobat fent allò que costa tant, que és mostrar sentiments en públic. Sembla que mostrem molt de nosaltres, en l'era de les xarxes, però en realitat som molt més pudorosos del que sembla.

Alpens celebra el Pixa't de Riure

Alpens La tercera edició del Pixa't de Riure va omplir Alpens d'humor durant tot dissabte passat. El festival va portar durant tot el dia a la plaça Major i a la Torre espectacles en diferents llenguatges –sobretot el *clown* i el *mim*– que tenien en comú l'humor. El component internacional d'enguany venia per la presència de les companyies xilenes Mimo Tuga i Festín de la Risa, mentre que entre les catalanes hi havia Cris Clown, o la Cia. Passabarret. El Pixa't de Riure havia tingut un prelude la nit de divendres amb l'actuació al Casino de la Cia. Pepa Plana, un referent del *clown* a Catalunya, amb el muntatge *Veus que no veus* (a la fotografia). Aquesta edició del festival, organitzat per l'Ajuntament, el consolida, amb una assistència de més de 350 espectadors.

LLUIS SURINYACH

Estrena a Lluçà de 'Tragineres de saviesa', una obra sobre les trementinaires

Lluçà

R.R.

Tragineres de saviesa és el nou espectacle que presentarà diumenge a Lluçà el col·lectiu Dones que Cremen Romani. L'espectacle vol ser un homenatge a les dones que es dedicaven a fer de trementinaires recorrent el país i venent diferents unguents i remeis.

Aquest muntatge l'han dut a terme a partir de la recerca que han fet sobre el tema, visitant inicialment el Museu de Tuixent, i entrevistant diverses persones del Lluçanès que havien tingut relació amb aquestes dones sàvies. Un relat on també hi ha una part de cant, i que segons expliquen "vol posar en valor l'esperit d'aventura, la valentia i la connexió amb la natura que tenien totes", amb les quals s'hi senten especialment identificades. Es podrà veure a les 6 de la tarda als jardins exteriors del monestir de Lluçà.

ALBERT LLIMÓS

BIB. PILARIN BAYÉS

Música a la terrassa de la biblioteca

Vic La terrassa de la Biblioteca Pilarin Bayés ha estat escenari aquesta setmana de les primeres actuacions del cicle Capaltard. Entre d'altres, el grup Vicus (a la fotografia) va presentar les cançons que ha enregistrat a l'estudi Lab AUSA, a la mateixa biblioteca, i els Inumazigh van oferir un concert de música amaziga.

Artistes 'd'alçada', en un documental

Vic Eudald Alabau, de Ripoll, i Ernest Altés, de Vic (a la dreta de la imatge), són entre els 10 creadors que protagonitzen el documental *Art d'alçada*, sobre artistes que viuen i treballen al Pirineu. En gira per Catalunya, dimarts es va presentar als Multicines Sucre de Vic. A la fotografia, els acompanyen la directora, Sandra Rull, i el productor Xavier Atance.

ALBERT LLIMÓS

La foto de l'estiu

AUTOR/A I POBLACIÓ:

Francesc Hervias
Sant Julià de Vilatorrada

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA

Soci del Grup fotogràfic Roda i Masies

DESCRIPCIÓ:

“Aquesta imatge mostra la Cala del Portitxol, ubicada a l’Escala, a la Costa Brava, realitzada el mes de juliol de 2023. Al centre de la fotografia, una impressionant formació rocosa en forma d’arc s’eleva sobre el mar tranquil, creant un quadre perfecte per al sol que surt a l’horitzó. Els tons càlids del matí es reflecteixen a la superfície de l’aigua, mentre que el cel presenta una transició suau de blaus a taronges i rosats. Les roques rugoses afegeixen textura i contrast a la serenitat del mar, creant una harmonia visual entre la força de la natura i la calma del moment. Aquesta imatge transmet una sensació de tranquil·litat i bellesa natural, capturant l’essència del paisatge mediterrani en un instant de màgia al matí.”

@francesc_hervias @gfroda

Museus per descobrir

MUSEU DEL COURE

El Museu del Coure es va inaugurar el 2008, amb motiu de la celebració del bicentenari del naixement de La Farga, una empresa metal·lúrgica situada a les Masies de Voltregà. Està ubicat en “un entorn privilegiat i de fàcil accés, des d’on es pot conèixer la història de les dues institucions”, explica Marisa Gil, patrona de la Fundació La Farga.

L’equipament cultural es gestiona des d’aquesta entitat privada sense ànim de lucre, i “des d’allà es generen la gran majoria de projectes”, bàsicament destinats “a la promoció i retenció de talent, formació i treballs culturals”, diu.

L’espai compta amb diverses zones diferenciades. En primer lloc, hi ha l’Edifici Modernista, on s’hi troba l’exposició permanent de la història del coure, amb les seves propietats i aplicacions. Seguidament, el Jardí, amb “diferents elements històrics del procés industrial i escultures d’artistes de renom com poden ser Pep Vernis o Pep Madrenes, i, per finalitzar,

la Passarel·la, que permet veure el procés industrial i una de les innovacions tecnològiques més revolucionàries del sector. Preguntada per quina és la peça estrella del museu, Gil comenta que “no et sabria dir una sola peça, ja que gaudeix de moltes peces úniques que el fan diferenciar-se de molts d’altres equipaments”. Tot i això, opina que “podria ser l’escultura que trobem només entrar a la recepció del museu de Pep Vernis”, i “un dels llocs més especials, el Teatrí”. Es troba a la primera planta del museu, i com si fos un teatre, darrere unes cortines s’obre una explicació acompanyada de llums i música que relata la història del coure i la rellevància del mateix en els llocs menys pensats del dia a dia.

Finalment, la patrona de la Fundació La Farga convida a tothom a anar-hi. “Totes aquelles persones que vulguin escoltar un relat autèntic i viu seran molt benvingudes.”

David Jofre

Museu del Coure
Colònia Lacambra, s/n
LES MASIES DE VOLTREGÀ

El periodisme que t’acompanya

EL9NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.CAT

Comunidors

El llegat de temps antics: el comunidor, un remei contra la malvestat

El comunidor de Vallfogona

Xavier Roviró
Carme Rubio

En les terres catalanes resten en peu força exemples d'un tipus d'edificacions arquitectòniques que generalment passa força desapercbut: el comunidor. De factura senzilla, els comunidors solen tenir forma de quiosc obert als quatre vents, i acostumen a construir-se prop d'una església i en espais des d'on puguin fer de talaia. La seva finalitat és molt concreta: lluitar contra tota destrucció o malura portada pels elements climàtics i les forces malignes. Al comunidor se'l pot situar entre la creença religiosa i la superstició, i el cert és que, durant molt de temps, se'l va considerar com a recurs imprescindible i eficaç quan el temporal amenaçava la població amb una desgràcia col·lectiva.

El nom *comunidor* prové del verb *comunir*, que etimològicament ve del llatí *commonere*. Significa 'conjurat el mal temps amb oracions i exorcismes'. De comunidors se n'han conservat molts en les terres pirinenques, però també n'hi ha a altres llocs del país. Al Pirineu Central el comunidor es coneix com a *esconjurador* i a la banda aragonesa, *esconchurador*. En altres regions de Castella, València i Múrcia se'ls nomena *conjuraderos* o *conjuratorios*. Tots tenen la mateixa funció. Així, davant l'amenaça d'una gran tempesta, el rector, el vicari, el prevere o un altre oficiant de la parròquia deia en veu alta, i des de dins el comunidor, les oracions adequades i feia els exorcismes requerits contra les pedregades (anomenades també petregades). No es feia el mateix en cas de voler-se protegir dels llamps, per exemple, perquè un llamp podia matar un animal o una persona, i també cremar un paller, però en canvi

si queia una pedregada, llavors seria la comunitat sencera que patiria gana. A partir d'aquestes creences, el comunidor esdevenia una construcció essencial per fer front a les inclemències de la natura, perquè es comunia per protegir la gent, el bestiar i les terres de totes les masies i cases que depenien de la parròquia.

Així doncs, era el rector qui tenia la missió de beneir amb oracions i exorcismes el mal temps que amenaçava el terme parroquial amb fortes tempestats i pedregades. Beneir el mal temps era comunir els núvols per tal d'aconseguir que les forces malignes no els fessin descarregar. Dins el comunidor, l'ecle-

“La seva finalitat és molt concreta: lluitar contra tota destrucció portada per elements climàtics i les forces malignes”

siàstic s'enfrontava tot sol als elements i podia desenvolupar el seu ritual aixoplugat, cosa que li hauria estat impossible de fer a la intempèrie, sota la pluja i el vent.

De comunidors hi ha de diferents classes que s'encabeixen dins dos tipus generals: el primer el formen les edificacions separades que, com hem dit, es troben prop d'una església; el segon són els comunidors que es construeixen en el mateix edifici de l'església. Sovint els comunidors són de torre i es poden confondre amb un segon campanar. Ara bé, com que la imaginació de la gent és rica

i vasta, en els casos de possible confusió, a cada localitat han trobat la manera de distingir quina era la torre del campanar i quina la torre del comunidor. Així, en alguns llocs, als comunidors se'ls ha batejat amb noms ben suggeridors: Torre de les Bruixes (Sant Genís de Torroella de Montgrí), Campanar dels Moros (Balaguer), Campanar de les Bruixes (Sant Esteve de Riudellots de la Selva), Torre del Mal temps (Mare de Déu de Sales, la Cellera) o Campanar Vell (Arenys de Mar). També trobem comunidors que s'han construït aprofitant el mateix campanar.

Comunir el temps era una tasca fonamental i necessària en èpoques passades, perquè la gent era molt sensible als fenòmens meteorològics, que si eren violents causaven un gran terror a la població; davant els temporals les persones se sentien indefenses i impotents. La supervivència de tota la comunitat podia dependre d'una pedregada, de la pluja massa intensa o de les ventades huracanades i persistents. Per a la gent de pagès, aquests fenòmens extraordinaris només podien ser congriats pels éssers malèfics, com ara les bruixes, perquè els fenòmens que provocaven la desgràcia de les persones no es podien concebre com a manifestacions de la natura.

Tant era així que hi havia dues classes de fenòmens climàtics: els que provenien de la part dolenta, és a dir, del diable, bruixes i altres esperits malèfics, i els que provenien de la part bona, és a dir, de Déu, que s'encabien en els cicles de la natura. Les malvestats que provocaven els de la part dolenta eren del tot injustes i venjatives, mentre que els de la part bona, per espectaculars i inesperades que fossin, reportaven el bé necessari per continuar la vida. Des d'aquesta concepció del món, els feligresos exigien al capellà que fes tot el possible per foragitar les tempestes que provenien de les bruixes.

El posicionament de l'Església davant el prec dels fidels de comunir el mal temps sovint va ser ambigu. No tots els seus representants accedien fàcilment a les peticions dels feligresos. En aquestes qüestions no hi havia una resposta unànime i oficial de la jerarquia eclesiàstica. Les reaccions particulars de cada bisbat o de cada parròquia podien ser molt diferents. Mentre que els uns creien que les tempestes eren fruit d'un càstig diví, suposadament merescut, els altres consideraven que es tractava simplement de la força desbocada dels elements naturals. I encara hi havia una tercera posició que donava la raó als pagesos, segons la qual alguns fenòmens tempestuosos eren una venjança del malèfic capitanejada per les bruixes.

Aquesta sèrie sobre els comunidors constarà de nou articles, encapçalats per aquesta introducció. Cadascun representa un exemple concret d'aquestes construccions dins el ventall de models diferents de comunidors.

1	Sant Andreu de Gurb i Sant Julià Sassorba
2	Sant Martí d'Aiguafreda de Dalt
3	La Catedral de Vic
4	Sant Vicenç de Torelló
5	Sant Corneli de Tavertet
6	Sant Martí de Riudeperes
7	Santa Maria de Vilalleons
8	Sant Fruitós de Balenyà (Santuari de l'Ajuda)

Catalunya, 12 regions i Aran

Manel Larrosa
Arquitecte i urbanista

Que a les eleccions del Parlament de Catalunya hi hagi paperetes de vot per la província de Barcelona, amb una llista de 95 noms (85 titulars i 10 suplents), és un veritable insult a la representació política de proximitat que se'ns deu a la ciutadania. Els partits han estat quaranta anys dins aquest format i res no ha canviat mai. La disputa sobre la llei electoral i el grau de proporcionalitat és legítima, tot i que som més proporcionals que el Congrés de Diputats i ja no diguem respecte al confederal País Basc (25 diputats per província). Ara bé, grau de representativitat a banda, la qüestió prèvia és de quin mapa de circumscripcions hem de partir. I aquest no és un afer prou madur.

I no ho és per una manca de model territorial reconegut amb amplitud en el conjunt del país. La manca de mapa implica l'absència d'un imaginari col·lectiu en el qual ens reconeguem. I aquesta falta permet disbarats com la deficient relació entre Barcelona i la resta, amb les dinàmiques duals de capital que presumeix d'exclusivisme i mirada cosmopolita, contra un suposat país a remolc i muntat en corones de perifèria. Endreçar el model de país és també crear una correcta relació entre capital i país, entre fet metropolità i no metropolità.

Després dels anys trenta, només Pasqual Maragall va actualitzar el mapa de regions (o vegueries) al qual es va afegir el Penedès el 2017, però seguia contenint una regió de Barcelona amb dos terços de la població del país, és a dir, dibuixant un país dual. Aquest problema ha de ser resolt amb una mirada de subsidiarietat. Cert que existeix un gran àmbit funcional, però aquest també conté parts i districtes. Per tant, la regió de Barcelona conté Maresme, Vallès i Baix Llobregat.

És més, Barcelona i la Vall d'Aran disposen de llei pròpia que els reconeix la seva singularitat. Per aquest fet ambdues són i seran regions, o vegueri-

En la reforma del model territorial ens hi juguem la identitat del país i la manera de descentralitzar la Generalitat substituint les diputacions

es, i estaran directament presents al mapa del país i al Parlament com a tals. Ni l'Aran es dissoldrà en el Pirineu, ni Barcelona en la seva regió. Òbviament, caldrà cooperació a aquests nivells agregats, però des de la personalitat pròpia de cadascú.

Algunes regions de Catalunya ha estat estables

des dels anys trenta, com el cas de l'Ebre o la plana de Lleida. Altres s'han consolidat com el cas del Penedès o el Camp, i uns tercers espais sorgeixen per derivada. La conca fluvial del Llobregat i Cardener emergeix amb personalitat pròpia, amb centre al Bages, de la mateixa manera que la conca alta dels Alts Ter i Fluvià ho fa amb centre a Osona. I Girona és Empordà i Selva, amb Gironès i l'Estany.

El mapa contindria 12 regions i l'Aran. 12 de la conca mediterrània i una d'atlàntica i occitana. Aquesta és la realitat del país: quatre grans capitals i quatre de segon ordre: Tortosa, la Seu d'Urgell, Vic i Manresa, més quatre pols metropolitans: Penedès, Vallès, Baix Llobregat i Maresme. Total, 12. Alguns mapes recents, com els del SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya), ja van en aquesta línia en l'àmbit barceloní: reconeixement de Barcelona sola i simultàniament dels veïns: Maresme amb Barcelonès Nord, Baix Llobregat amb l'Hospitalet i els dos Vallès junts. El model és capaç de representar una correcta relació d'equilibri entre capital i resta, entre dinàmiques d'interior i de costa, entre espais densos i menys poblats. S'admeten esmenes, però no s'hi va la correcció puntual, la queixa local, tot desatenent la coherència general, perquè calen propostes de conjunt.

Aquest no és un tema menor, ens hi juguem la identitat del país en termes de projecte de futur i el camí pel qual poder endreçar representació política, administracions properes i descentralització de la Generalitat (i la via per substituir les diputacions). No podem esperar més a formular una idea de país, que ha de ser, fins i tot, poètica. El mapa comarcal va exercir aquesta funció des dels anys trenta i ha evolucionat, però representa del país mirat de baix cap amunt, dels municipis als serveis municipals compartits, però ens cal un mapa des de dalt cap a baix, regionalitzador. Nosaltres no som quatre províncies, però les tres basques s'adeqüen al seu sentir, com les províncies a la majoria de les comunitats autònomes espanyoles. Ens cal el nostre propi vestit, no el seu.

Bústia

Incident a Calldetenes

Vull posar en coneixement una problemàtica i uns fets desafortunats que van passar el passat 22 de juny. El meu germà Zahir Bouazzati va tenir un altercat amb un grup de quatre joves a Calldetenes. Val a dir que el meu germà pateix una esquizofrènia paranoide i una politoxicomania tractades a Osona Salut Mental i per la qual té un grau de discapacitat reconegut del 42% i percep una pensió per incapacitat permanent total. El dia dels fets vam ser nosaltres, la mateixa família, qui vam avisar els Mossos d'Esquadra, que van enviar quatre patrulles i a qui vam informar dels problemes mentals del Zahir, que li fan veure al·lucinacions i sentir veus que li ordenen que faci determinades conductes, com està acreditat a la seva documentació mèdica. Lluny de fer-se càrrec de la situació i intentar calmar-lo, vam observar una conducta llunyana i de superioritat exagerada, que en comptes de calmar el meu germà van provocar encara més agressivitat defensiva, i menyspreu i maltractament verbal envers nosaltres, la seva família. Ells tenen tots els antecedents del meu germà, que ha passat més de dotze anys a la presó per petits delictes de danys motivats per la seva malaltia sense que ningú s'hagi fet càrrec de la situació a part de mi mateixa, que en soc la germana. Fora de la presó no hi ha institucions ni mitjans públics per fer-se càrrec de situacions com la del Zahir i tants d'altres. No hi ha manera de poder seguir un tractament en règim tancat o semitancat, excepte la presó, la qual, segons els mateixos assistents socials, psiquiatres i alguns funcionaris de presons, no havia d'haver

trepitjat mai per la seva malaltia. La família el vigilem, el cuidem, sense cap mena d'ajuda, i quan se'ns escapa i recorrem a les forces d'ordre, només rebem incomprensió i menyspreu. Quina sortida tenim per poder portar una vida normal?

Lamina Bouazzati Azar Balenyà

Un any perdut a Tona

Fa poc va fer un any de les eleccions municipals i de la formació del tripartit a Tona. Com sabeu, Tona Avança va guanyar les eleccions però els tres partits perdedors es van ajuntar perquè no governi l'equip que vol la majoria. Aquest pacte no respon a un interès pel bé de Tona ni a un projecte compartit, sinó a raons partidistes, rancúnies i egos personals. Arreu on s'han perpetrat aquests pactes contra natura, el resultat ha estat pèssim per al poble. Per què? Doncs perquè no hi ha projecte, ni lideratge, ni ambició; en canvi, hi ha desconfiança mútua, fallera per sortir a la foto, desorganització i mancances de gestió. Fa uns dies, parlant amb un grup de tonencs, ens preguntàvem què ha canviat a Tona el darrer any? En què ha millorat el poble amb el tripartit? Aquestes són algunes de les reflexions que van sorgir: Ha millorat la seguretat al poble? No! Han augmentat els robatoris i la sensació general d'inseguretat. Les càmeres que es van instal·lar a les entrades de Tona encara no funcionen, tres anys després. El tripartit no creu en el cos de Policia ni aposta per la seguretat ciutadana. I la neteja i el manteniment? No! Al contrari: Tona cada vegada

es veu més deixat, brut i desatès. La neteja és insuficient i desigual al municipi. El manteniment de places, parcs i jardins és manifestament millorable. Les males herbes i les fulles ho envaeixen tot; creix el risc d'incendis, com el que hi va haver per Sant Joan. Les papereres, a vessar. La recollida de deixalles deixa molt a desitjar, tot i que l'han pujat un 10%. Ha millorat la sensibilitat social? No! La primera decisió del tripartit va ser abolir la gratuïtat de la piscina a jubilats i pensionistes. I aquest any han fet una forta pujada als residents de la residència i dels habitatges tutelats. I l'accés a l'habitatge? No! No s'ha fet res per facilitar l'accés del jove a habitatges assequibles i paralitzen iniciatives privades que farien noves promocions i augmentaria l'oferta d'habitatges al poble. Ha millorat la situació del comerç al poble? No! El tripartit ha deixat els botiguers desatesos; no ha impulsat cap pla de millora del comerç local; se n'han despreocupat. I la mobilitat? No! Han abolit moltes places d'aparcaments; han canviat sentits de carrers sense cap consens; han col·locat bots exageradament alts en alguns carrers, amb perill de deixar-s'hi mig cotxe. Han millorat els barris del poble? No! I si no, demaneu-ho als veïns del Jalec. Han millorat les finances locals? No! Ni les finances ni la gestió. Les despeses estructurals de l'Ajuntament augmenten i les partides per fer polítiques públiques minven; els ingressos no arriben per cobrir les despeses; caldria reduir despeses supèrflues i fer un pla econòmic i financer, però no s'atreveixen o no volen prendre les mesures adients. I la participació ciutadana? No!

(Continua a la pàgina 44)

(Ve de la pàgina 43)

Només fan processos de cara a la galeria; però es van oposar a la nostra proposta de fer una consulta popular per saber si la ciutadania està d'acord amb la figura de la Reina Mel. La participació ciutadana, només per al que els interessa. Podríem continuar amb aquesta llista, però falta espai. La conclusió és que això no va ni amb rodes; que no hi ha ambició ni ganes; que fer un tripartit en contra de la voluntat de la majoria és un mal negoci per a Tona. Tona es mereix un govern amb idees i ambició; que governi per a tothom, sense sectarismes; que escolti i es preocupi pels ciutadans, i no que només vagi tirant.

Josep Salom i Ges, Tona Avança Tona

El Ter, el Mèder i el Gurri

Hi ha dos ajuntaments de la comarca d'Osona que han estat carregats de tossuderia per entendre les històries que tenen escrites dels seus riberals i no han volgut mai recordar-se de cap de les disbauxes que feren als seus rius anys enrere, ben coneguts pels escrits de persones que ens en deixaren un bon llegat. En un text que vaig publicar el 10 de novembre de l'any passat aquí a EL 9 NOU contava alguns fets històrics que van tenir aquests rius durant els últims 130 anys, amb tot un poder de disbarats, i ningú que tingui dos dits de seny és capaç d'entendre com s'han pogut posar tants entrebancs en aquests tres riberals, tant a Manlleu com a Vic. Com moltes vegades he comentat amb gent que viu ben a la vora dels dos rius, tot observant les arcades del pont de Queralt o les del Remei, tot seguit ens adonem que els que construïren aquests ponts medievals ho feren amb tota la vista del món, i si ho comparem amb les lleres que hi tenen estretes ara del que eren segons ens marquen els dos antics, fa bardsarda la comparació. Cada vegada que passo el pont de Queralt hi veig tota la llera fins al Gurri plena de passos estrets i farcits de malesa, des del Remei fins al mateix de Can Caseta i que mai cap governant se n'ha sabut adonar. Em repugna pensar tot el que en un futur hi pot passar. A Manlleu passa exactament el mateix, sort vam tenir que a la segona anterior riuada no hi havia la futura assassina passera que s'hi va construir malgrat les advertències que se'ls feren que allò era posar un parany al Ter. Si a l'anterior riuada va arribar als esglaons del col·legi de La Salle, sense haver-hi la passera que s'hi feu després, d'haver-hi sigut hauria entrat a la plaça principal del Fra Bernardí. Els ciutadans que coneixem els rius estem farts d'avisar dels perills que tenim encara pendents per millorar el nostre Ter i que les nostres autoritats, tant d'un color com de l'altre, mai han volgut imaginar-se ni el més petit perill que el riu ens pot donar! Quan es va obrir el canal que havia de conduir tots els vessants del pla de la Coromina, el Mas i tots els que baixen de tota la rostada des de dalt a Lourdes de Puig-Agut a Manlleu, es feu amb la intenció de treure les futures inundacions històriques del torrent Magí, i va ser el darrer alcalde en dictadura el que va obrir aquest viarà a fi d'estalviar convertir en riera central el passeig de Sant Joan! Quan el taparen ja s'advertí que els vessants que hi havia previstos eren per fer-los anar fora del centre de la població en direcció al de la Burina, que era com havien de ser. Tots els que coneixien història del pont de Cal Corder els en feren memòria, sense que l'Ajuntament els fes ni una mínima engruna de cas! Com ja vaig comentar en l'anterior text, a tot el transcurs del Ter només hi ha dues poblacions que han sabut fer els deures dels seus vora rius que són Girona i Torelló. Tots els altres qui més qui menys tenen perills vora els rius i no han volgut prendre mai la més mínima precaució!

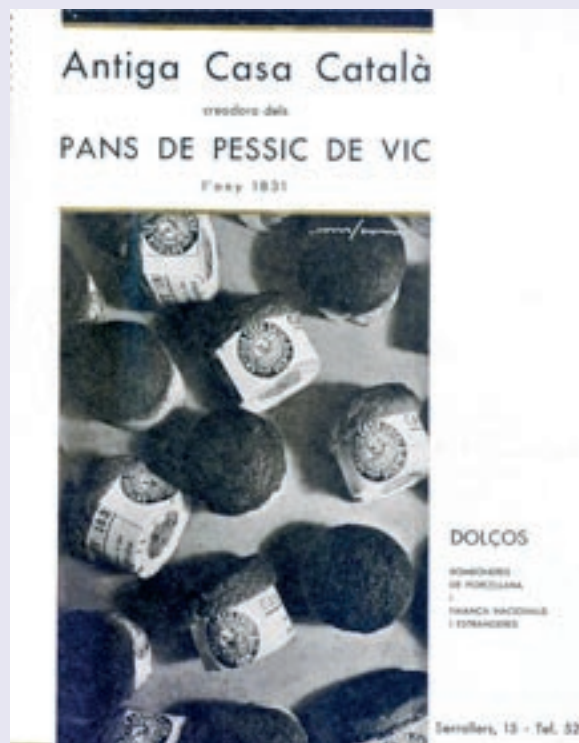
Ramon Torra Manlleu

A en Pere llauner

Pere llauner, així et vam conèixer a l'arribar a aquest port i així t'hem conegut fins que tu n'has salpat. Una vida dedicada al poble de Santa Eulàlia de Riuprimer, a les seves festivitats, entitats, a la par-

Els Pessics de Sant Miquel

Aprofitant que la setmana passada es van batejar els Pessics de Sant Miquel, explicaré una anècdota dels pans de pessic, dolç típic de Vic des del segle XIX, en el qual s'han inspirat. Per saber tota la història d'aquest últim producte de pastisseria haurem de llegir el llibre titulat *Pa de pessic. Aproximació a les memòries d'un apotecari de Vic*, escrit per Miquel Ylla-Català. Entre molts d'altres temes, explica que els seus orígens els ideà Josep Català i Valls en el seu negoci anomenat Antiga Casa Català, situat al carrer Manlleu i fundat l'any 1831. És

de suposar que el mateix any 31 es crearen els pans de pessic, ja que en la publicitat del programa de les festes de Vic de 1934 així ens ho indica (vegeu imatge).

Però bé, independentment de l'any de naixement d'aquest exquisit producte, jo voldria explicar una anècdota que li dona prestigi i importància; el fet que aquest peculiar tipus de pa li agradava a l'emperadriu Eugènia de Montijo de

França, esposa de Napoleó III.

En un reportatge escrit per Jaume Collell per a la portada de la *Gazeta de Vich* de 21 d'agost de 1920, ens rememora l'anècdota que reflecteix la seva passió pels pans de pessic. Dona aquesta notícia ja que feia poc que havia mort l'emperadriu (l'11 de juliol de 1920) i, és clar, devia ser molt coneguda, aleshores, pels esdeveniments succeïts al llarg de la seva llarga vida (94 anys). Literalment, el diari diu així: "... com tots los nens, la que havia de pujar al trono imperial de França, era lllaminera. Donchs, quan fou Emperatriu seguí essentho y entre les pastes dolces que més li agradaven hi havia'ls "pans de pessich" de Ca'n Català de Vich". Ara bé, com podia conèixer una emperadriu francesa una de les virtuts vigatanes si mai havia trepitjat la nostra ciutat? Doncs, casualitats de la vida... un empresari vigatà, Miquel Traveria, emprengué a Madrid una sèrie d'operacions mercantils que li donaren crèdit. Com a obsequis de bona amistat, regalava als seus coneguts la clàssica llonganissa i pans de pessic i, al final, també entrà aquest saborós bescurt al Palau Reial de la capital d'Espanya. Com que van agradar, també es feu conèixer aquest saborós bescurt a les Tulleries de París.

L'esmentat reportatge de la *Gazeta de Vich* continuava informant: "*L'augusta dama espanyola que compartí amb Napoleón Tercer l'esplendor del Trono de França y després les amargures del desterro, lo trobava tan y exquisit el nostre "pa de pessich", que solia dir que un pa de pessich amb xocolate y llet era'l "millor desdejuní"*. Resumint, el producte de pastisseria estrella vigatà era el preferit ni més ni menys que per l'emperadriu de França que va governar, juntament amb Napoleó III (nebot del conegudíssim Napoleó Bonaparte I), de 1853 a 1871. Aquest últim any, van ser destronats a causa de perdre la guerra franco-prussiana, que culminà a la Batalla de Sedan.

Així doncs, els Pessics de Sant Miquel tenen un gran repte; superar el camí llaurat pel pa de pessic. Difícil?, sí; impossible?, no. El que és segur és que havent-los tastat el dia del seu naixement, em van semblar exquisits.

Miquel Molist Badiola Vic

ròquia i a la nostra ermita de Sant Sebastià i al seu aplec. T'hem tingut al costat a cada partit de futbol, a cada ball i cant de les caramelles i tot el seu ornament. A la festa major, amb l'arrossada, sardinada i l'ofici solemne. Ens has cuidat com ningú amb botifarrades i entrepans de cada bicicletada i caminada. Ens has fet gaudir de la il·lusió del Nadal amb la cavalcada, el pessebre vivent i el biorama. I no ens deixem que has sigut el nostre llauner, industrial de fontaneria, que t'ha portat per cada racó de casa nostra i del municipi, cuidant molts anys de l'aigua que vam beure. Tot i tantes coses, el que més recordarem serà sempre el que ens vas ensenyar tenint-te al costat: treball, esforç, dedicació, exigència, perseverança i sobretot bona educació i respecte. Valgui com a exemple com us posàveu tu i el fuster en veure'ns sortir al camp amb la samarreta per fora per fer-nos més els xulos. Podíem jugar més o menys bé, perdre o guanyar, però el que no podíem fer mai era no donar-ho tot al camp o fer el paperina... i com aquesta tantes i tantes coses portarem a dins sempre. Has deixat un gran llegat i estigues la mar de tranquil que hi ha un bon relleu que n'ha après molt del mestre. Ara ja en aquesta última etapa t'hem tingut més allunyat de tanta activitat, cuidant-te a tu i als teus, a prop de casa, i sortint a fer la caminada diària amb la Montserrat, uns minuts breus de conversa i joc amb els xics. Dies més blancs o dies més negres, però sense mai perdre aquella teva rialla que tant recordarem i més trobarem a faltar. Pere, descansa en pau.

Pau Parés Santa Eulàlia de Riuprimer

Aquell somriure amable. / Aquella rialla sorollosa. / Explicar delicadament un diorama nostrat. / Tutelar decididament algun voluntari encantat. / Aquelles

flores fetes ram, com una unitat. / Aquelles places decorades, fent fruir la comunitat. / Essència de poble. / Sempre al peu del canó. / Un cor tan noble / que no trobarà mai parió. / Ni hi haurà mai prou versos per descriure la saviesa, / els valors que tan bé sabia transmetre, / ni per definir l'olor dels seus menjars, / arrossades o esmorzars, exquisits, / però que el que els donava valor era la flaire de comunitat que desprenien. / Santa Eulàlia de Riuprimer sempre et portarà al cor, com tu li has ensenyat. / Perquè com deia Estellés, "No s'és res si no s'és poble".

Txevi Rovira i Montells, alcalde
Santa Eulàlia de Riuprimer

Agraïment

El grup de Sant Pere Playback volem agrair a totes les persones que van venir al Teatre Parroquial (El Centre) a veure la nostra estrena en l'espectacle musical de playback, i també demanar disculpes a totes aquelles persones que no van poder accedir-hi, ja que per normativa cal respectar el límit màxim d'aforament. Per tots els components que formen part del SPT Playback va ser un dia molt especial i màgic, amb molta responsabilitat i una barreja de sentiments i d'emocions que varen quedar reflectits en cada posada en escena i en cada interpretació que es va fer. Els aplaudiments i totes les aportacions d'opinions que ens han anat transmetent diverses persones és la gran satisfacció i el resultat d'un treball previ que cada membre del grup hem fet amb moltes ganes i il·lusió, uns estímuls que ens empenyen a continuar i cada vegada fer-ho millor.

Montserrat Font Sant Pere de Torelló

Llibreries a la costa

Subscriptors i lectors d'EL 9 NOU

Des del 28 de juny
fins al 13 de setembre

També podeu trobar EL 9 NOU a les
següents poblacions de la costa:

Blanes

- **Botiga Katy**
C. Jaume Ferrer, 1
- **E.S. Cred Blanes**
C. Acces Costa Brava 136
- **Eventia Press**
C. Esperança, 13
- **RB3, S.C.P**
C. Alberes, 47

Cadaqués

- **Llibreria Rahola**
Av. Caritat Serinyana, 2

Caleta de Palafrugell

- **Supermercat Anna**
Ps. Torre, 58

Calonge

- **E.S. Cred Calonge**
C. Gi-667 P.k. 1,03
- **Valvi Calonge**
C. La Bisbal, S/n

Castelló d'Empúries

- **Esclat Castelló d'Empúries**
La Closa dels Frares, s/n

L'Estartit

- **Camping Les Medes**
Pg. Camp de l'Abre
- **Llibreria Elias**
C. Santa Anna, 11
- **Llibreria Marta**
Av. Grècia, 2

L'Escala

- **Bon Preu L'Escala**
C. Closa d'en Llop, 80
- **Alfil l'Escala**
Pl. Escoles, 8

- **Llibreria Camp Rabassa**
Av. Montgó, 41

Llafranc

- **Llibreria Font**
Francesc de Blanes, 20

Llançà

- **Els Set Colors**
C. Major, 6
- **José M. Gros Suriñach**
C. Castella, 2

Lloret de Mar

- **Esclat - Lloret De Mar**
Av. de les Alegries, 9-11
- **Bon Preu Sau**
C. Torrent, 43
- **Estanc Núm. 3 Maria Riera**
Pl. Venècia, 10-12
- **Mic-Mic**
Av. Vila de Blanes, 37
(Terminal Bus 53)
- **Esclat - Lloret De Mar**
Av. de les Alegries, 9-11
- **Motlle Color**
C. Pere Codina I Mont, 57

Palafrugell

- **Esclat Palafrugell**
Av. Espanya, s/n
- **Esclat Palafrugell**
C. C-31, s/n
- **E.S. Cred Palafrugell**
Av. de España S/n

Palamós

- **Bon Preu**
C. del Pla del Llop, 2

- **Guerap**
C. President Macià, 16

- **Llibreria Europaper**
Av. Catalunya, 31

- **Esclat Palamós**
Av. Catalunya, 40

Pals

- **Bon Preu**
C. del Pla del Llop, 2

Platja d'Aro

- **Esclat Platja d'Aro**
Av. Castell d'Aro, cantonada amb C. Tramuntana
- **Ciber d'Aro**
Av. Costa Brava, 6
- **Llibreria La Vela**
Av. Ciutat de Girona, 33
- **Regal d'Aro**
C. Santiago Rusiñol, 3
- **Susana G-94**
C. Galeries Sant Lluís, 56

Roses

- **Llibreria Canyelles**
Av. Diaz Pacheco, 7 (Platja Canyelles Petites)
- **Llibreria Mas Blanch**
C. Mas Oliva, 20

El Port de la Selva

- **Llibreria Corominas**
C. Illa, 8

S'Agaró

- **S'agaró Premsa**
Av. Platja d'Aro, 282

Sant Antoni de Calonge

- **Bon Preu Sant Antoni de Calonge**
Av. Catalunya, 1

- **Llibreria Dalmau**
Pl. Catalunya, 2

- **Valentina Mar**
Pg. Torre Valentina, 11

Sant Feliu de Guíxols

- **Esclat Sant Feliu de Guíxols**
C. Girona, s/n
- **Agustí Roldós Soler**
C. Anselm Clavé, 5
- **Estanc Claramunt**
C. Girona, 41
- **Otaku's**
C. Comerç, 96

Sant Pere Pescador

- **Gemma Silvestre Roig**
C. del Mar, 23

Santa Margarida

- **Llibreria Cati**
Av. Gola Estany, 34
- **Llibreria Mallol**
Av. Gola Estany, 28

Tamarit

- **Llibreria Patxei**
Pg. del Mar, 24

Torroella de Montgrí

- **Llibreria Elias**
C. Major, 11

Tossa de Mar

- **Esclat Tossa de Mar**
C. Lluís Companys cantonada c. Francesc Macià, s/n
- **Estanc Martorell**
C. La Guàrdia, 20

Llegenda

Establiments on es poden bescanviar els VALS

Establiments on es pot comprar EL 9 NOU (NO accepten vals)

EL 9 NOU

Detecten la presència del llop al Collsacabra

S'albira una sortida al solar de 15.000 metres quadrats, al límit de Torelló amb Sant Vicenç, que està en desús des que va tancar la històrica Vitri

l'any 2009. Sodeca ha anunciat aquesta setmana la seva adquisició per donar resposta a la seva estratègia de creixement. Sí que s'ha avançat que

volen construir-hi una nova planta amb criteris de sostenibilitat, però encara s'està definint quin ús li donaran.

Sodeca compra el solar de l'antiga Vitri de Torelló

El fabricant de ventilació industrial hi vol retornar l'activitat 16 anys després del tancament

Torelló

Isaac Moreno

Sodeca Group continua creixent després d'haver commemorat, l'any passat, el 40è aniversari. Al mateix temps que està enllestint les obres de la segona nau de les instal·lacions centrals del polígon de la Barricona de Ripoll, aquesta setmana ha anunciat l'adquisició del solar de l'antiga Vitri de Torelló. La compra d'aquest solar, de 15.000 metres quadrats, forma part de l'estratègia d'expansió internacional del grup especialitzat en ventilació i climatització industrial, evacuació de fums, pressurització d'escals, ventilació per a túnels i millora de la qualitat de l'aire interior.

Tot i que des de la companyia encara no avança a què es dedicarà la planta que aixecaran a Torelló, ho emmarquen en la seva estratègia de creixement. Actualment Sodeca té una planta de 10.000 metres quadrats de superfície construïda a les seves instal·lacions centrals de Ripoll i està acabant el nou magatzem logístic addicional de més de 5.000 metres quadrats. Tenen també activa la planta de Sant Quirze (Pideca), la de Decaclima també a la mateixa avinguda del Castell de Torelló i la que van comprar el juliol de 2022 al polígon del Verdaguer de Manlleu.

La compra de la nau de l'antiga Vitri forma part de

Vitri va tancar l'any 2009 i el solar va quedar completament buit l'estiu de 2016

l'estratègia d'ampliació de la capacitat operativa de la companyia i reforç de la seva presència al mercat. A més d'augmentar la capacitat de producció, la inversió també ha de permetre innovar en el desenvolupament de nous productes, segons expliquen des de la companyia. "El creixement constant i la innovació són pilars fonamentals de la nostra estratègia empresarial", diu el CEO de Sodeca, Josep Font, en un comunicat emès per la companyia en el qual afegeix que "la compra d'aquest nou terreny és un testimoni del nostre compromís amb la inversió en

"El creixement i la innovació són els pilars de la nostra estratègia"

infraestructures i tecnologia avançada per oferir un millor servei als nostres clients i donar suport al desenvolupament econòmic de la comarca".

Sodeca manifesta la voluntat d'implantar "pràctiques ecològiques i sostenibles en la construcció i operació de les noves instal·lacions, garantint així un impacte positiu tant en

la comunitat local com en l'entorn natural". Sodeca Group compta actualment amb una plantilla de més de 600 treballadors i la facturació de 2023 va arribar als 125 milions.

Amb la inversió que Sodeca farà a Torelló tornarà l'activitat a un espai que estava en desús des de finals de 2008, quan la històrica Vitri va presentar l'expedient per acomiadar els últims 71 treballadors. El solar limita amb el terme de Sant Vicenç en una zona on l'activitat industrial conflueix amb la zona residencial dels Jolis. En una altra banda del perímetre també hi ha l'institut escola Marta Mata.

15 anys activa i 16 en desús

Torelló

I.M.

El 2009, en ple procés de desmantellament del Grup Vemsa i després d'haver traslladat part de la producció a Eslovàquia, l'empresa que va ser la llavor d'aquest grup empresarial que durant més d'un segle va liderar l'activitat industrial de Torelló abaixava la persiana i acomiadava els últims 71 treballadors. Vitri, nascuda el 1857 de l'impuls de Fortià Bofill i Munt en un taller de llauneria del carrer Nou de Torelló, es va especialitzar en la fabricació de casquets de bombeta (era proveïdor d'Osram des dels anys 20 del segle passat), sobretot després de l'adquisició d'un forn per vitrificar casquets, l'any 1910, a Barcelona.

El 1927 va traslladar l'activitat al carrer Sant Josep, des d'on també van treballar per a la indústria de guerra, i la fàbrica no es va moure d'aquí fins al 1993, quan van estrenar les instal·lacions de l'avinguda del Castell que van estar actives 15 anys. Des d'aleshores, van passar un primer període en què s'hi usurpava material fins que es va haver d'actuar i aterrar-ho, l'estiu de 2016, per evitar mals majors. Era propietat d'un conglomerat de bancs i durant tots aquests anys s'ha esperat una solució per reordenar l'espai que ara arriba amb la seva adquisició per part de Sodeca.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (1-7-24)

CONILL: 2,35 (=)
 POLLASTRE VIU: 1,42 (=) - 1,43 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 2,73 (=) - 2,46 (=)
 OUS - XL: 2,22 - L: 1,70 - M: 1,52 - S: 1,27 (=)
 GALLINA LLEUGERA: 0,06-0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,37 / 0,38 / 0,39 (=)
 GALLINA PESADA: 0,35 (=)
 GALL VIU: 0,03 (=)
 ESTRUC: s.c.

Llotja de Vic (28-6-24)

PORC: 2,459 / 2,471 (+0,015)
 GARRINS RAÇA: recollida: 36 / 38 (=)
 PARTIDA GRAN: 89,50 / 91 (=)
 ANOLLS (des de 351 kg): 5,62 / 5,46 / 5,20 / 4,91 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 5,67 / 5,47 / 5,25 / 5,03 (=)

FRISONS (+ de 211 kg): 5,15 / 5,07 / 3,81 (=)
 FRISONS (fins a 210 kg): 4,88 / 4,78 / 3,28 (=)
 VEDELLA (261/300 kg): 5,54 / 5,40 / 5,23 / 4,86 / 4,20 (=)
 VEDELLA (221/260 kg): 5,60 / 5,44 / 5,27 / 4,95 / 4,19 (=)
 VEDELLA (180/220 kg): 5,65 / 5,45 / 5,28 / 4,98 / 4,21 (=)
 VACA: 4,55 / 4,35 / 4,15 / 3,25 / 2,55 / 2,35 (=)
 FRISÓ: 110 / 160 (=)
 ENCREUAT: 170 / 285 (=)
 LLET SPOT (€/T): 390 / 420 (=+10)
 TÒFONA D'ESTIU: 35-40 kg (=)

Mercolleida (27-6-24)

PORC VIU selecte: 1,856 (+0,011)
 GARRÍ 20 kg: 72 (=)
 XAI FI M/F €/Kg. (23 a 25 kg): 4,22 (=)
 XAI FI M/F €/Kg. (26 a 29 kg): 4,19 (=)
 OVELLA DE VIDA (€/Kg): 1,00 / 0,70 (=)
 BLAT PINSO: 225 (-3)

BLAT PA: 235 (-3)
 MORESC: 222 (-2)
 ORDI LLEIDA: 202 (-3)
 COLZA: 390 (=)

Llotja de Barcelona (2-7-24)

GARROFA: 346/t (=)
 GARROFA FARINA: 320/t (=)
 SOJA PAÍS: 450/t (-4)
 MORESC UE: 223/t (-4)
 BLAT PAÍS: 228/t (=)
 ORDI PAÍS: 209/t (-1)
 FARINA DE PEIX: 1.560/t (=)
 GIRA-SOL: 205/t (=)
 MILL: 480/t (=)
 COLZA: 335/t (=)
 SORGO: s.c.

Els focus s'han estès a 19 explotacions de vuit comarques i s'ha començat a vacunar

Tres explotacions del Ripollès i una d'Osona tenen casos de llengua blava

La vacunació ha començat aquesta setmana amb els ramats d'ovelles. A la foto, el del Soler de n'Hug de Prats

Prats de Lluçanès/Vic

I.M.
La llengua blava, la infecció vírica que afecta animals remugants, ha tornat a Catalunya després dels focus que va haver-hi l'any 2008. A principis de juny se'n va detectar un primer cas a Vilademuls (Pla de l'Estany) i aquesta setmana ha arribat la confirmació del laboratori de referència d'Algete (Madrid) de 19 focus més en vuit comarques, entre els quals n'hi ha tres en explotacions del Ripollès i una d'Osona. Fonts del sector apunten que poden ser més perquè s'està a l'espera de més confirmacions. Per fer-hi front, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha posat en marxa una campanya de vacunació massiva que ha començat aquesta setmana en les explotacions ovines. La vacuna, al mateix temps que és la manera de combatre la propagació, genera també certa inquietud en una part del sector ramader pels efectes secundaris que pot tenir, vista l'experiència en alguns ramats de les campanyes de vacunació dels anys 2008-09 i 2016, sobretot en oví i la vaca de pastura.

**Bach (Ancrì):
"Hi ha qui per la mala experiència de 2008 no vol vacunar"**

RAMADERS QUE RECELEN DE LA VACUNA

"Hi ha ramaders que per la mala experiència el 2008 i el 2016 no volen vacunar", apunta Ramon Bach, veterinari i secretari tècnic de l'Associació Nacional de Criadors d'Oví de Raça Ripollesa (Ancrì). Aquests mateixos ramaders atribueixen a la vacuna problemes de fertilitat i posteriors avortaments als ramats, que no s'han pogut constatar científicament. Els serveis territorials del Departament es van reunir dilluns a Vic amb diferents representants del sector per traslladar-los el protocol a seguir.

Oriol Rovira, coordinador d'Unió de Pagesos a Osona i el Lluçanès, afegeix que al prospecte de la vacuna de 2008 "deia que no es podien vacunar animals en gestació", per això és partidari de vacunar per abordar la malaltia,

Guillaumes: "Les vacunes les fan servir a Astúries i Cantàbria i funcionen bé"

"però fent-ho bé". I això passa, segons Rovira, per no fer vacunacions massives de tot el ramat i deixar al marge de la vacunació mares en gestació i, en el cas del boví de carn, també els sementals "perquè poden quedar estèrils". Altres fonts, més que a la vacuna, apunten al sistema d'aplicar-la (compartint la mateixa agulla per a tot el ramat) com a mètode de transmissió de la malaltia.

La directora general d'Agricultura i Ramaderia, Elisenda Guillaumes, va ser dimecres al Soler de n'Hug, de Prats, per escenificar el tret de sortida a la campanya de vacunació. Admet que el 2016, quan es va voler fer una campanya preventiva pels focus detectats a França, "hi havia un mal record de la vacunació de 2008", però ara no és una qüestió preventiva, ni voluntària. "El programa d'actuació del Ministeri diu que quan hi ha focus s'obliga a la vacuna-

**Rovira (UdP):
"Cal fer-ho bé. No es poden fer vacunacions massives"**

ció" i afegeix que les vacunes, com la malaltia, evolucionen: "Aquestes vacunes ja les estan fent servir a Astúries i Cantàbria i, per tant, sabem, per la informació que ens arriba dels ramaders d'allà, que estan funcionant molt bé".

OVÍ I VACA DE PASTURA, ELS MÉS VULNERABLES

Davant els primers focus de llengua blava detectats a Catalunya, el Departament ha fet una compra massiva de vacunes i assumeix la seva aplicació. Fins ara n'han arribat 200.000 dosis que es destinen inicialment al sector oví, que és més vulnerable. "Aquest any hem cregut convenient vacunar ja per intentar fer un cinturó de seguretat i per la seguretat de la mateixa explotació", deia Abel Peraire, ramader que està al capdavant del Soler de

n'Hug, amb caps d'oví, vacum de llet i porcí.

El Departament ha definit un radi d'acció que comprèn les zones prioritàries, les vuit comarques on hi ha focus confirmats (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, la Selva, Maresme, Osona, Ripollès i Pla de l'Estany), però també la zona restringida que afecta un radi de 100 quilòmetres i, per tant, només en queden excloses les comarques de Tarragona i tres de Lleida (Segrià, Pla d'Urgell i Garrigues). Per a la resta, en les properes setmanes arribaran 600.000 dosis més del vací per poder administrar a tota la cabana d'oví i boví.

LES CABRES NO ES VACUNEN PERQUÈ ES CONSIDEREN ASIMPTOMÀTIQUES

El protocol també demana desinsectar els animals. La llengua blava és una malaltia vírica que es transmet a través d'un vector, en aquest cas un mosquit del gènere *Culicoides*, i només té efectes sobre animals remugants. Presenta símptomes com inflamacions i un color morat a la llengua. Quan un animal s'infecta se l'ha de tractar i en alguns casos pot acabar morint. Si la resta del ramat està vacunat s'evita la propagació. Amb la llengua blava, en cap cas "no es fa sacrifici de l'explotació", explica Guillaumes. Ara bé, hi ha espècies que fins ara s'han mostrat asimptomàtiques, com les cabres, motiu pel qual no se les vacuna. La mateixa creença es té a hores d'ara sobre el vacum de llet. Per això, és important prendre mesures com la desinsectació, "sobretot de cara al moviment del bestiar", tal com explica Aina Sabata, dels serveis veterinaris de boví de la Cooperativa Plana de Vic.

SENSE RISC PER AL CONSUM HUMÀ

Sabata apunta que és difícil treure conclusions sobre la llengua blava tenint en compte que estem davant un virus RNA, "com la covid". "Com més contagis, més evoluciona, muta i més serotips es generen". Actualment, el serotip que ha entrat a Catalunya és el 8, del qual des de finals de l'any passat ja se n'havien detectat focus a França. Ara bé, al nord peninsular, els brots són pel serotip 4. I cadascun d'ells pot generar afectacions diferents sobre les espècies de remugants.

Del que també s'insisteix des del Departament és que la malaltia no té afectació per al consum humà. No forma part del grup de les zoonosis i, per tant, es pot consumir carn, llet i derivats sense problema.

PAGESOS D'AVUI (10)

“De l’hort, te n’enamores o te’n separen per a tota la vida”

Toni Juclà lidera el projecte de plantes per a infusions de la cooperativa Sambucus

Sant Pere de Torelló

Isaac Moreno

“Jo soc pagès perquè no n’era.” Toni Juclà, voltreganès de 44 anys, és pagès de nova generació i conscient del que això suposa n’exerceix amb passió. És un dels quatre socis treballadors de la cooperativa Sambucus i està al capdavant de la branca de producció d’infusions, a partir de l’hort de plantes aromàtiques i medicinals que tenen a Mas Vinyoles, a Sant Pere de Torelló. Però de pagès no n’ha estat sempre.

Va deixar els estudis i va començar a treballar en una sala de desfer. Més tard va fer-ho de comercial, alhora que reprenia els estudis d’educació social. Al mateix temps s’iniciava en una altra faceta. Va ser pare amb 22 anys. Amb el grau acabat, va començar a treballar en un centre de menors. Aquí, ja l’havia picat el mosquit de la pagesia. “De l’hort, o te n’enamores o te’n separen per a tota la vida”. Se’n va enamorar. Va començar amb un petit hort a casa dels avis fins que va convertir-ho en el seu projecte personal. Va tenir “dos mestres” en l’àmbit de l’agricultura ecològica. Un, Gaspar Caballero de Segovia i

Toni Juclà, entre les plantes aromàtiques i medicinals que conreen a Mas Vinyoles

el seu mètode “amb poc espai i molt compost que fa que les verdures surtin soles”. L’altre, l’hortolà de Sentfores-la Guixa Josep M. Gamissans.

El seu aprenentatge el va portar a conrear els camps del Mas Ricart, a Gurb, i comercialitzar cistells ecològics sota la marca Totsans. Al cap de tres anys, li van proposar entrar a Sambucus, on deixaven enrere el projecte d’horta ecològica, “perquè

era complicat fer-ho a l’engròs”, i s’encaminaven cap a les infusions. D’això ja fa set anys i Juclà s’ha fet seu un projecte que uneix pagesia i educació social. Fet a mida.

Fan inserció sociolaboral en una àrea amb tres treballadors directes i sis més que donen suport puntual. S’encarreguen de plantar, mantenir i cuidar les plantes “prioritzant un creixement al més harmoniós possible”. Quan

arriba l’època de collir ho fan en uns horaris diferents als de l’horticultura. “Comences a collir a les 12 del migdia, a ple sol, però això va bé per apujar l’autoestima”, assegura Juclà.

A partir d’aquí, “tallem les plantes per assecar-les” en un “assecador solar que és la joia de la corona de la nostra instal·lació. El sol escalfa la teulada i absorbim l’aire calent. Es manté una tempe-

ratura constant de 40 graus”. I de les 40 espècies de plantes, embossen deu varietats d’infusions, cinc de pures i cinc mixtures, que distribueixen en cafeteries i restaurants. “Tenim l’única infusió salada d’Europa”, presumeix Toni Juclà, referint-se al caldo silvestre, reconegut amb el Premi Producte Excel·lent 2021 de Fet a Osona. I és que per a ell les infusions són més un aliment que un guariment. “Estan concebudes per curar i són més per prevenir.” Per això proposa “prendre’n cada dia”.

Més enllà de l’horticultura de Sambucus, que es completa amb diferents horts socials i comunitaris, Juclà també lidera la presència de la cooperativa osonenca en el projecte “Plantes oblidades”, que té per objectiu extreure productes alimentaris del bosc. Hi treballen conjuntament amb la Fundació Emys i Eixarcolant. “D’aquí a dos anys hem de poder argumentar que del bosc en poden sortir productes no fustaners.” Treballen amb fruits com la pinya verda, l’aglà, la cirera de pastor i la rosa silvestre de diferents finques forestals, entre les quals n’hi ha a Sant Pere, Sant Sadurní d’Osormort i Tavertet.

Mitjançant processos d’R+D i a partir de 120 productes es plantegen presentar-ne 30 al final del projecte. Poden anar des de la farina d’aglà per fer pa o condiments, iogurts i torró de la rosa silvestre, per exemple. “Es tracta de donar una alternativa al propietari forestal perquè tingui un nou recurs i treure’n un producte de qualitat alimentària.”

ALBERT LLIMÓS

El mes de juny es tanca amb 6.785 persones a l’atur, fregant la millor dada postpandèmica

Vic

Èric Pérez

Significant reducció de l’atur aquest passat mes de juny a les comarques d’Osona i el Lluçanès. Segons les dades de l’Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat, consten 6.785 persones a les llistes de les Oficines de Treball, el que significa una disminució de 59 persones respecte al mes de maig. Aquesta dada és la segona més baixa d’atur d’Osona després de la pandèmia, per sota de la dada dels mesos de maig i juny de 2022, amb 6.782 persones. Per altra banda, la taxa d’atur registrada se situa en un 8,13%.

Cal destacar la reducció

de persones a l’atur a Vic (2.173), amb una diferència de 27 persones respecte al mes anterior. Tot i això, la taxa d’atur (8,99%) continua sent més elevada que la mitjana comarcal. Igual que a Manlleu (1.190), on consta una disminució de 20 persones, però la taxa d’atur és del 12,35%. També superen el 10% a Sant Agustí de Lluçanès (10,71%) i a Sant Martí de Centelles (11,28%).

Al Ripollès, l’atur registrat del mes de juny és de 797 persones, 19 per sota de la dada del maig. Al Moianès, la dada també millora amb un total de 550, baixant 19 persones respecte al mes anterior. A tot Catalunya hi ha 324.966 desocupats, un 1,8% per sota de la dada del maig.

Estratègia conjunta de la Cambra i el CEdO

Vic La Cambra i el Consell Empresarial d’Osona han creat un fòrum de treball que es reunirà semestralment per establir plans d’acció compartits. A la primera trobada han abordat l’eficiència de l’administració, propiciar polítiques urbanístiques més àgils i millora d’infraestructures i una taula de talent.

Acord entre Etalentum i la UVic

Vic L’empresa de selecció Etalentum i la UVic-UCC han signat un acord a través del qual l’empresa oferirà un servei d’acompanyament als alumnes de l’Executive Master in Business and Administration (EMBA) que vulguin realitzar un canvi d’orientació professional.

TROFEU NITS A LA FRESCA EL 9 NOU

**DIJOURS 11, 18 I 25 DE JULIOL 2024
DE 19 A 00:30 H**

**CATEGORIES MASCULINA I FEMENINA
SEGONS NIVELL A/B1 I B2**

**FORMAT D'AMERICANA MÍNIM
3 PARTITS DE 30 MINUTS**

INSCRIPCIONS A TRAVÉS DEL FORMULARI
EL PAGAMENT ES FARÀ A LA RECEPCIÓ DEL
CLUB AL MATEIX DIA ON S'ENTREGARÀ EL
TIQUET PER SOPAR

CAL INSCRIURE'S PER A CADA JORNADA

DE MANERA INDIVIDUAL

OBERT A SOCIS I NO SOCIS

**15 € PREU SOCI I SUBSCRIPTOR
DEL 9 NOU I 17 € NO SOCI**

**OBSEQUIS PER A GUANYADOR
I FINALISTES**

PLACES LIMITADES

Fussimanya

EL 9 NOU

SIS MOMENTS DE LA TRAJECTÒRIA DE SERGI PANADERO EN L'HOQUEI PATINS

Debuta amb el primer equip del Voltregà amb 16 anys

Després de destacar en l'hoquei base del Voltregà, comença a formar part de les convocatòries del primer equip blanc-i-blau en la temporada 1998/99. L'entrenador Jordi Camps hi confia des de l'inici, i en una generació plena de talent i amb noms com Lluís Teixidó, Guillem Trabal o Xevi Armengol, Panadero es converteix en tot un especialista en el llançament de les accions a bola aturada.

Després d'un quart de segle competint al màxim nivell de l'hoquei, el millor jugador de la història d'Osona, i un dels més destacats del món,

penja els patins. El qualificatiu no és gratuït: l'avalen 21 temporades sent important al totpoderós Barça, on ha guanyat 68 títols.

“La realitat de la meua carrera ha superat qualsevol somni”

Entrevista al jugador del Barça Sergi Panadero, que es retira

Olost

Guillem Freixa
Sergi Panadero (Torelló, 1982) ha marcat una època en l'hoquei patins mundial. Després de brillar en les categories inferiors del Voltregà, va debutar al primer equip amb només 16 anys. Amb el Barça –del qual ha sigut capità–, amb la selecció espanyola i també amb la catalana ho ha guanyat tot. Ara, es retira.

Posa punt final a la seva carrera. Per què ara?

En els últims anys, amb el Barça, ja anava renovant de temporada en temporada. És cert que en fases d'aquesta última campanya em veia amb ganes de continuar un any més, però també coincidí que al Barça hi ha un canvi de projecte. A més, vam parlar amb el club de continuar vinculats laboralment, i arribat a aquest punt vaig

valorar de manera seriosa la retirada.

Arribar al Barça per a qualsevol jugador d'hoquei patins sempre és complicat, però competir-hi 21 temporades és una bestiesa.

Sempre he dit que la realitat de la meua carrera ha superat qualsevol somni. Per mi era un somni jugar al Barça, i quan hi arribo l'únic que intento és rendir durant els anys del meu contracte. I si després s'allargava, doncs significava que tot anava bé. M'ho vaig prendre com un repte personal: el d'intentar ser-hi el màxim d'anys possibles. Per sort, els entrenadors sempre han confiat en mi.

I si ens fixem en els títols aconseguits, la xifra és espectacular. Amb quin es queda?

Quan arribes al Barça, ho fas en un equip guanyador. I el que vols és que l'equip

continuï guanyant amb la teua arribada. Per mi, la primera Copa d'Europa del meu primer any (2003/04) va ser com un somni.

Com es porta la pressió d'haver de guanyar sempre perquè ets el Barça?

Des de fora molta gent podia dir que sempre teníem el millor equip, el pressupost més alt, etc. La pressió per guanyar, però, també era molt alta sempre. I sí, hem tingut grans equips, però els rivals també competeixen, i sobretot en competicions curtes, tothom et pot guanyar. Al Barça tothom li té ganes, i és una complicació afegida. Jo no m'he cansat mai de guanyar, perquè quan he perdut la sensació en les setmanes següents eren molt dures.

Com a jugador se l'ha definit amb el concepte polivalent. Hi està d'acord?

Sí, sobretot amb el pas dels

Sergi Panadero, aquesta setmana entrenant al campus per a nens i nenes que organitza a Olost

anys. Quan vaig començar era un jugador més explosiu, d'atac, i arribo al Barça per jugar a davant de tot. Amb els anys, els entrenadors em veuen noves possibilitats, i la facilitat per adaptar-me i rendir allà on els era útil m'ha convertit en un jugador més polivalent.

Per què comença a jugar a hoquei Sergi Panadero?

Pel meu pare. Ell és de

Sant Hipòlit, la meua mare de Torelló, i ens estàvem a Torelló. Tot i que no hi havia jugat, les arrels del meu pare feien que l'hoquei fos un esport que els cridava l'atenció. Vaig començar amb tres o quatre anys, i des de llavors no hi ha hagut setmana de la meua vida sense que m'hagi posat els patins.

Destaca al Voltregà i hi debuta amb només 16 anys.

Es converteix en el capità del club blaugrana

Amb la retirada d'una altra llegenda de l'hoquei patins barcelonista com Aitor Egurrola, Sergi Panadero passa a ser el capità del Barça d'hoquei en l'inici de la temporada 2022/23. De fet, Panadero ha acabat sent el segon jugador del club blaugrana amb més partits acumulats a la secció després de 21 temporades. Pana, com a capità, s'afegia a una llista amb noms de la talla de Gaby Cairo o Borregan.

Guanya la Copa de la CERS del 2002 amb el Voltregà

Ja del tot consolidat com una peça important de la plantilla, Panadero forma part d'un equip històric del Voltregà: el que trenca amb la sequera de títols i aconsegueix guanyar la Copa de la CERS a tot un Porto, amb remuntada inclosa a Sant Hipòlit de Voltregà. La copa europea era el millor final d'etapa possible per a una generació de jugadors que agafava altres camins en el món de l'hoquei patins.

JORDI PUIG

FC BARCELONA

L'any 2003 s'incorpora al Barça d'hoquei patins

El seu rendiment amb el Voltregà, la seva joventut i el seu talent no van passar desapercebut pel totpoderós Barça. Després de controlar-lo a distància diverses temporades, finalment el club blaugrana el fitxa en l'inici de la temporada 2003/04. Panadero, amb l'osonenc Masoliver i el porter Cantarero són tres dels primers fitxatges que fa l'entitat blaugrana sota la nova presidència de Joan Laporta.

ALBERT LLIMOS

Camps. És qui confia en mi des del primer moment. De fet, pujo al primer equip per accident. No es cobreix una plaça de la plantilla, i Camps aposta perquè l'ocupi jo. I quan hi havia una falta directa o un penal, amb 16 anys em feia saltar a la pista a tirar-la. I tot i que només el vaig tenir dos anys, Carlos Figuera. Vaig arribar al Barça i em vaig trobar un entrenador molt evolucionat. Moltes de les maneres de jugar actuals beuen del que es va inventar ell.

Amb això de tirar directes, fins i tot la Sac i Ganxo li cantava una cançó comparant-lo amb Panchito Velázquez. Era tot un especialista.

En aquell moment, al Voltregà, ho era. Quan fitxo pel Barça, deixo de tirar-les totes, perquè era molt jove i a la plantilla hi havia altres jugadors que també ho feien molt bé. És cert que em sortien bé. Eren penals i directes diferents a les actuals. En les directes s'arrencava des d'un cantó, i en els penals també es permetia driblar els porters. Amb el canvi de normativa també vaig deixar de tirar-ne moltes. Al Voltregà, però, era una època maca i curiosa: amb 16 anys, en els primers partits que anava convocat, sortia, tirava la directa i tornava a la banqueta.

Com a referent mundial de l'hoquei patins, segur que li han arribat ofertes importants de lligues com la portuguesa. Però vostè s'ha mantingut fidel al Barça.

És complicat que t'arribin

gaires ofertes quan jugues al Barça. Als últims anys sí que s'ha produït aquesta situació amb diversos jugadors, però durant bona part de la meua carrera que arribés una millor oferta que ser al Barça era complicat. Alguna cosa he tingut sobre la taula, però per mi la porta sempre va estar tancada a la sortida.

“Jordi Camps és qui confia en mi per jugar al primer equip del Voltregà”

“Em quedarà tota la gent que he conegut al llarg d'aquest trajecte”

Jugava al Barça. El millor club on podia estar. I amb la família a prop. No m'he plantejat mai sortir a jugar a fora.

I l'opció d'acabar la carrera al Voltregà s'ha valorat?

Hi ha sigut i s'ha valorat, però al final es va descartar per un tema d'incompatibilitat amb la tasca que hauré de fer al Barça. És cert que va sortir l'opció i no és cap secret.

I què farà Sergi Panadero en aquesta nova etapa retirat de les pistes però encara vinculat al Barça?

Bàsicament serà la gestió

d'una de les seccions del club. [Tot indica que serà en la secció de futbol de La Liga Genuine.]

I es veu fent d'entrenador en un futur?

La nova feina m'illusiona, perquè és un canvi molt important per a mi. També haig de veure com m'hi adapto. És una feina molt humana, molt gratificant i crec que em pot permetre sentir-me realitzat. I pel que fa a ser entrenador, tinc tots els carnets per poder-ho fer. A partir d'aquí veurem com va fluint tot plegat. Ara mateix, però, entrenar un equip sènior i en una categoria de cert nivell no ho acabo de veure. També em cal un punt de pausa. I ara mateix, estant vinculat amb un equip d'hoquei base en tinc més que suficient.

Gairebé tres dècades al màxim nivell de l'hoquei patins. Amb què es queda de tot plegat?

Més enllà dels títols, i de tot el que he guanyat, l'hoquei m'ha permès conèixer a molta gent. Els meus amics els vaig fer en l'hoquei, i com a professional també he fet moltes amistats que encara perduren. Al final és el que et permet la xarxa que significa estar en un equip, viatjar, conèixer molta gent... Em quedo amb tot això. Perquè un cop has acabat la carrera, amb el temps quan es parli de Sergi Panadero la gent recordarà que era un jugador que va estar molts anys al Barça, però poc més. En mi, en canvi, hi quedarà tota la gent que he conegut en tot aquest trajecte.

Com ho recorda?

Amb molta il·lusió. Sempre he estat vinculat a Sant Hipòlit i al Voltregà. Ara hi tinc els fills jugant, porto un equip de la base, i l'època que pujo al primer equip va ser molt maca. Érem un grup jove, també amb algun veterà, i em van acollir com un més. I la plantilla tenia molt potencial, tal com s'ha demostrat si repasses la car-

rrera de tots nosaltres. Vam aconseguir aixecar un títol –la CERS del 2002– que feia anys que es resistia, i vam situar el Voltregà entre els millors. Sempre portaré Sant Hipòlit al cor.

En la seva carrera, quins entrenadors destacaria?

A la base n'hi ha diversos que et marquen, però ja com a professional sempre me'n venen al cap dos. Un és Jordi

Un adeu des de la pista amb gol i títol de lliga

Panadero va anunciar que penjava les botes just abans de l'inici de la final del play-off de lliga contra el Noia al Palau. En el segon partit, va rebre l'homenatge de l'afició barcelonista. El seu últim partit, però, va ser el 23 de juny a l'Ateneu de Sant Sadurn contra el Noia. Panadero es va acomiadar de la millor manera possible: amb un gol (a la foto) i aixecant un últim títol de lliga al costat dels seus companys.

MARTA RAMON / @MARTAL4_SPORTPHOTOGRAPHY

FC BARCELONA

Un palmarès per a la història de l'hoquei patins

Sergi Panadero és un dels jugadors més destacats de la història de l'hoquei patins mundial. Per trajectòria al màxim nivell i per títols assolits. Amb el Barça n'ha sumat 68, només superat per Egurrola, amb 78. Al seu palmarès hi figuren 17 OK Lligues, 8 Copes d'Europa, 11 Copes del Rei, 2 Copes de la CERS, així com també 4 Mundials i 5 Europeus amb la selecció espanyola. Va guanyar la Copa Amèrica amb Catalunya (2010).

CLUB CICLISTA RIPOLL

Dues imatges antigues que mostren diferents moments de la història del Club Ciclista Ripoll

El Club Ciclista Ripoll arriba als tres quarts de segle de vida

L'entitat ripollesa la van fundar l'any 1949 una vintena d'aficionats a la bicicleta

Ripoll

Jordi Remolins

La utilització de la bicicleta com a mitjà de transport de les persones que havien de desplaçar-se per anar a treballar va trobar ja a principis de segle XX altres usos més recreatius a Ripoll. Algunes entitats com el Club Ciclista Ripollès, el Ripoll Esport Club o l'Agrupació Ciclista de Ripoll van fomentar-ne l'afició amb proves esportives, que van patir la interrupció provocada per la Guerra Civil. Anys després del conflicte, una secció del Centre Excursionista ja organitzava jornades ciclistes, però no va ser fins al 17 d'abril de 1949 que 20 aficionats al pedal

van fundar el Club Ciclista Ripoll.

La perseverança des d'aleshores dels ciclistes ripollesos i de la resta de la comarca ha permès que actualment el club estigui de celebració pel 75è aniversari de l'entitat. Pel camí queden records com el Gran Premi Ripoll, la celebració de la Volta Ciclista dels Pirineus, la Copa Girona, el Challenge Osona-Ripollès, les marxes cicloturistes, i les curses infantils, de ciclocròs o de BTT, que amb els anys s'han anat incorporant al seu calendari. Per commemorar-ho, divendres passat es va inaugurar una exposició que fins diumenge es podrà veure a la Sala Abat Senjust, i on a més de fotografies, progra-

mes d'activitats i mallots del club, també s'hi poden veure les protagonistes d'aquest esport, una dotzena de bicicletes de diferents èpoques i models.

Una exposició en recull la història a través de documents, fotos i mallots del club

Al capdavant del Club Ciclista Ripoll hi ha ara el president, Joan Sabatés, i el secretari, Ramon Prat. Tots dos són ja veterans dins de l'entitat, i segurament per

això afirmen que "ens agrada que es pogués renovar la junta, que hi hagués un canvi generacional". El desig és complicat, perquè tot i que cada vegada hi ha més afició i pràctica del ciclisme tant a Ripoll com a la comarca, "la gent té ganes de participar, però els costa molt més de federar-se o integrar-se a un club", assenyala Prat. Aquesta tendència no és exclusiva del Club Ciclista. Sabatés argumenta que "també passa en la majoria d'entitats culturals i esportives del poble, on la mitjana d'edat sol ser alta, com també és el cas de grups ciclistes propers". El present del club no només consisteix en la preparació del Gran Premi Ripoll, que

Diumenge, la Terra de Comtes i Abats

Ripoll Un recorregut de 117 quilòmetres i un altre de 84 conformaran la 41a edició de la Marxa Cicloturista Terra de Comtes i Abats. Els aproximadament 140 participants que hi prendran part sortiran i tornaran a Ripoll per recórrer les Llosses, Borredà, Sant Jaume de Frontanyà, la Pobla de Lillet, la collada de Toses i Ribes, els uns, mentre que els altres escurçaran per Gombrèn i Campdevàrol. El Club Ciclista Ripoll és pioner en la celebració de cicloturistes a Catalunya, juntament amb Sitges, Puigcerdà i Andorra.

aquest agost arribarà a la 71a edició, sinó també a col·laborar amb el Centre de Tecnificació Esportiva de l'Avellaneda, en l'organització de curses Cadet i Júnior, a escala tècnica i burocràtica.

Júlia Roura, sisena al Mundial Sub-17 de corfbol

Vic La vigatana Júlia Roura ha format part de la selecció catalana de corfbol que ha finalitzat en sisena posició al Mundial Sub-17 que es va disputar el passat cap de setmana a Eindhoven, als Països Baixos. Catalunya va acabar tercera en el seu grup, i en la segona fase del torneig –on optava a ser cinquena– les derrotes contra Alemanya i Hongria combinada amb una victòria davant d'Anglaterra van deixar el combinat nacional en la sisena posició final. L'activitat per a Roura no s'atura, i la jugadora de l'AEE Miró disputa a partir d'aquest dissabte el Mundial Sub-21 a Turquia.

Alpens, última prova del COTA abans de l'aturada d'estiu

Alpens El Campionat COTA de trial d'Osona va disputar la prova d'Alpens el passat cap de setmana amb 133 inscrits. Els guanyadors van ser Pau Dinarès (Vermell), Joan Solé (Blau), Grau Franch (Blau Sub-16), David Vilaseca (Verd), Jou Becerra (Verd Sub-16), Jordi Morales (Groc), Adrià Raña (Groc Sub-16) i Ramon Cireira (Groc Post-65). Amb la cita a Alps, el Campionat COTA de trial s'atura durant el juliol i l'agost. La competició es reprendrà el 8 de setembre a l'Esquirol, i fins a finals d'any encara queden quatre proves.

CAMPIONAT COTA OSONA

Àlex Moreno, plata en l'Estatl Cadet de tennis taula

Guadalajara A les medalles obtingudes per Irina Gimeno, Sílvia Coll i Camila Moscoso als campionats d'Espanya de tennis taula, el Girbau Vic hi ha d'afegir un nou èxit: es tracta de la medalla de plata obtinguda per Àlex Moreno en la categoria Cadet. El palista va fer un campionat excel·lent i va caure en una espectacular i ajustadíssima final contra Miguel Ángel Cabezas (Círculo Mercantil Sevilla). L'andalús es va imposar per 4 a 3 sets, i 11 a 9 en el joc definitiu. Cabezas també va eliminar als quarts de final un altre palista del Girbau Vic, Biel Rodríguez.

El campió que 'odiava' córrer

Arnau Pla, dels Hostalets de Balenyà, guanya el Campionat d'Europa de duatló cros en la categoria de 20 a 24 anys després d'una carrera perfecta a Portugal

Balenyà

Mateu Sabala

Un nen que "odiava córrer" s'ha convertit en tot un campió de duatló. Arnau Pla va iniciar-se en aquesta disciplina amb 15 anys, per culpa d'un amic del seu pare, que el va enredar per acompanyar-lo a una cursa. Des de llavors, Pla no ha parat fins a ser un gran amant del duatló i el triatló, un esport que aquest jove de 24 anys dels Hostalets de Balenyà defineix com "una pràctica única", on portes el cos i la ment "al límit", sobretot en les seves dues especialitats, la muntanya i el cros, que combinen les curses a peu amb els trams en bicicleta de muntanya. "Per practicar-les cal estar al 100% concentrat en el que estàs fent", diu Pla.

I així ho va fer en les competicions d'aquesta temporada. Un molt bon paper de Pla en la Copa Catalana de duatlons de muntanya li va permetre ser preseleccionat amb el combinat estatal i obtenir el bitllet per al Campionat europeu. A la cita de Coimbra, a Portugal, conscient que era dels millors sobre la bici, va sortir amb la idea "d'almenys estar dis-

Arnau Pla, amb la medalla d'or obtinguda al Campionat d'Europa de duatló cros

putant per alguna medalla", i al final va obtenir una gran victòria.

I és que el nou campió europeu va encapçalar tota l'estona la carrera, apostant per concentrar l'esforç en el seu punt dèbil -el córrer- i acabar de treure les diferències amb els rivals sobre la bici. Pla va finalitzar la prova amb un temps d'1 hora i 40 minuts i es va emportar

un triomf que ell mateix defineix "com una carrera perfecta".

L'esportista va sortir corrent a un ritme molt elevat, "per controlar la carrera en tot moment i anar sempre al davant". I així va ser. Pla va acabar amb un minut d'avanç respecte als rivals el primer tram a peu de set quilòmetres i 150 metres de desnivell, "i amb pujades

molt dretes i empedrades". La diferència va augmentar en el tram de bicicleta, "en què havies de vigilar de no patinar al passar per sobre les llambordes". En els últims quatre quilòmetres a peu, i sense gairebé forces, va mantenir l'avançatge per finalitzar en primer lloc. "Quan veus que les coses et van bé, sempre et surten més forces", apunta.

Pla es va enganxar al món del duatló al Campus Nan Oliveras, "un punt d'inflexió, i on vaig veure que aquest esport m'encantava". Actualment n'és monitor. En l'actualitat, fa la majoria dels seus entrenaments en solitari, perquè la gent "no està disposada a entrenar unes tres hores dos cops al dia".

Tot i haver estat campió de la Copa Catalana d'esquí de muntanya l'any 2023 en la modalitat vertical, i haver obtingut més podis en curses, triatlons i duatlons de

Va forçar en el seu punt dèbil, el córrer, per rematar-ho sobre la bici

muntanya, aquest triomf en l'Europeu és el seu primer gran objectiu assolit. A més, va significar la primera convocatòria amb la selecció espanyola, "una il·lusió molt gran". Amb la seva parella van demanar festa a la feina i no van dubtar a marxar amb la seva furgoneta per recórrer les 12 hores de trajecte fins a Portugal per competir en l'Europeu.

Amb la medalla d'or al sac, Pla ja pensa en el següent objectiu: els campionats d'Espanya de duatló i triatló cros que es disputen el proper cap de setmana a Almazán, a Sòria.

Agenda esportiva

CICLISME

XLI Marxa cicloturista de Ripoll Terra de Comtes i Abats. Diumenge, a partir de les 8 del matí, amb sortida i arribada al pavelló poliesportiu de Ripoll. Recorreguts de 117km i de 84km.

Campionat d'Espanya i de Catalunya de biketrial. Diumenge, a partir de les 9 del matí, a l'ermita de Sant Antoni de Sant Joan de les Abadesses. Primera prova del Campionat de Catalunya i segona del Campionat d'Espanya.

NATACIÓ

12h Nonstop de natació solidàries per l'esclerosi múltiple. Dimecres, de 9 del matí a 9 del vespre, a les instal·lacions de la piscina Ègora Centelles (Centre Esportiu Municipal). Cal apuntar-se a la recepció d'Ègora Centelles amb una aportació mínima de 2,5 euros i amb un màxim de tres franges de 15 minuts consecutives per participant.

Alba Riera i Eloi Palau fan podi a l'Estat de bicitrial

Tots dos debuten a la Copa del Món aquest proper cap de setmana

Cartagena (Múrcia)

M.O.

El viladrauenc Eloi Palau (1998) i la vigatana Alba Riera (2008) van competir el passat cap de setmana al Campionat d'Espanya de bicitrial disputat a Cartagena. Ambdós pilots osonencs, que representaven la selecció catalana, van oferir una gran actuació.

Per una banda, Alba Riera va quedar en segona posició de la categoria Elit femenina. La jove pilot va estar molt a prop de revalidar el títol nacional que va aconseguir l'any anterior.

Per altra banda, Eloi Palau va completar el podi aconseguint la medalla de bronze en la categoria Elit masculí.

No obstant això, hi ha hagut més representació osonenca en aquest Campionat d'Espanya de bicitrial. Entre

Alba Riera, a l'esquerra de la foto, al podi del Campionat d'Espanya

els resultats més destacats cal ressaltar la victòria de Yun Vilajosana (CT Sant Pere) en la categoria femenina 12-15 anys.

En aquest mateix nivell, la tonenca Aina Gonzalo va ser segona, la mateixa posició que va aconseguir el també

tonenc Adrià del Río en la categoria Infantil.

La temporada internacional per a Palau i Riera començarà aquest proper cap de setmana a Myrkdalen, Noruega. Els pilots arrancaran amb la disputa de la primera prova de la Copa del Món.

Benito i Crespo, els dos primers fitxatges del Vic Hoquei Club per a l'OK Lliga

Vic El Vic Hoquei Club jugarà la temporada 2024/25 a l'OK Lliga i l'equip de Ramon Pardo necessita reforçar-se en el que serà el retorn a la màxima categoria d'hoquei d'àmbit estatal. Albert Benito i Víctor Crespo, provinents del Taradell de l'OK Lliga Plata, vestiran els colors blanc-i-vermells la pròxima campanya. De fet, Benito ja sap què és jugar amb el Vic, ja que és el club on es va formar. En la darrera temporada, Benito i Crespo van anotar 14 i 20 gols en 20 partits, respectivament. El club vigatà ha anunciat també algunes renovacions. L'entrenador Ramon Pardo continuarà liderant el projecte de la mà de jugadors com Litus Sánchez, Uri Ramírez, Gerard Rovira, Arnau Parcerisas, Ernest Burgaya i Roger Font. No obstant això, Aleix Ordóñez, Iker Jiménez, Albert Manuel i Gil Canal no formaran part de l'equip.

Els atletes Genís Ferràndez i Encarna Núñez s'imposen en la categoria absoluta

La cursa dels 7 Portals de Vic supera el miler de participants

Vic

G.F.

Un any més –i ja en van vuit edicions–, la festa major de Vic va tornar a viure un inici dels actes centrals multitudinari i esportiu, amb la disputa de la cursa Els 7 Portals. Amb un recorregut pel nucli antic de la capital d'Osona tot passant pels set portals històrics de la ciutat vigatana, més d'un miler de corredors van prendre la sortida en una de les tres modalitats que oferia: la infantil, l'adaptada i la popular.

En la categoria absoluta, i pel que fa als resultats, el més ràpid a completar els cinc quilòmetres va ser Genís Ferràndez, amb un temps de 15 minuts i 36 segons. L'atleta sumava així la seva cinquena victòria en la cursa. Van completar el podi Arnau Montiel i Aleix Fàbregas.

La sortida de la cursa absoluta, amb el guanyador Genís Ferràndez de negre i el dorsal 395 al pit

També va guanyar per quarta vegada i repetint la primera posició de l'any passat Encarna Núñez, amb un temps de 18 minuts i 55 segons. En el podi femení hi van ser Sílvia

Roca i Laia Barea. Roger Marrodán i Bruna Miralpeix van guanyar en júnior, mentre que Bernat Pou i Ariadna Sunyer es van imposar en la cursa adaptada. Un any més,

la 7 Portals comptava amb l'organització del CN Vic-ETB, el Club Atlètic Vic i la Unió Excursionista de Vic, amb el suport de l'Ajuntament de Vic.

Ignasi Puig es manté com a president de la Unió Esportiva Vic

Vic La junta directiva que encapçala com a president Ignasi Puig continuarà al capdavant de la Unió Esportiva de Vic els propers quatre anys. Al finalitzar la temporada, el club de futbol vigatà va convocar eleccions, i la junta sortint va anunciar la intenció de no repetir en el càrrec. Puig, finalment, va prendre la decisió de tornar-se a presentar just el dia que finalitzava el termini per presentar candidatures, evitant així que la ciutat quedés sense primer equip de futbol. Tot i aquest anunci de la continuïtat de Puig, des del col·lectiu Força Vigatana apunten que s'hauria dut a terme el procés electoral "de manera incorrecta per segona vegada", i que s'haurien "incomplert els estatuts i la normativa electoral del club". Per aquests motius, i a través d'un burofax, el col·lectiu reclama iniciar de nou el procés electoral, i expliquen que una de les integrants de la penya i sòcia de la UE Vic "ha presentat la candidatura" a la presidència.

ESPAI ESPECIAL: Club Tennis Vic

Comença amb força "L'estiu al Tennis"

"L'estiu al Tennis" porta moltes activitats al CT Vic

Des de la passada setmana i durant tot el juliol i agost el Club Tennis Vic ha començat amb "L'estiu al Tennis", un casal molt especial per les moltes activitats esportives, de tennis, pàdel, piscina i classes d'anglès que es fan. Els nens i nenes del casal també canten cançons i fan jocs diàriament. "Aquesta ha

estat només la primera setmana i encara en queden moltes per davant", destaquen des del Club Tennis Vic, que alhora animen "a venir a provar l'estiu al Club Tennis Vic ja que és una molt bona oportunitat per aprendre de l'esport a més de gaudir amb nous amics".

Algunes de les activitats que destaquen el casal del CT

Vic són l'acampada al club, en què els nens i nenes es queden a dormir a les instal·lacions amb tendes de campanya el dia 10 de juliol.

També a finals de juliol, concretament el 24 de juliol, el club celebra una Festa Holi per a tots els nens i nenes de la comarca que hi vulguin participar.

Dos campionats per al CT Vic a Berga

Bons resultats per als jugadors del CT Vic al Circuit Catalunya Central disputat a les instal·lacions del CT Berga. Entre d'altres, cal destacar els campionats de Martina Soriano en la categoria Aleví i el d'Héctor Boix en Cadet, mentre que Adrià Serra va ser subcampió Infantil.

El CT Vic, al Torneig Top Slam

Un grup de jugadors de l'escola d'adults va participar el passat cap de setmana al Campionat Top Slam organitzat per Top Tennis al Club Tennis Montbui. El grup va estar capitanejat pel responsable de l'escola d'adults del CT Vic, Jordi Serra.

EXCLUSIU
PER ALS
SUBSCRIPTORS

el9club

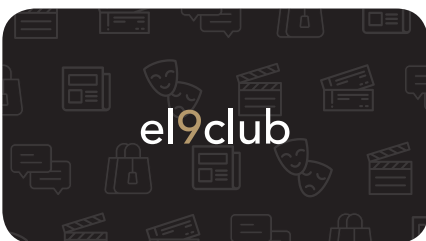

Participeu en els sortejos entrant a:
<https://9club.el9nou.cat/osona-ripolles/ofertes>

Informació: 93 889 46 59

Descarregueu-vos la targeta

CLUB TENNIS VIC

TROFEU NITS A LA FRESCA EL9NOU

DIJOURS 11, 18 I 25 DE JULIOL

PLACES LIMITADES

DESCOMPTES PER ALS SUBSCRIPTORS

fussimanya **EL9 NOU**

Bonpreu Esclat
SUPERMERCAT-ONLINE

bonpreuesclat.com

Consulteu el codi del mes de JULIOL entrant a: el9club

5€ de descompte en compres online

CLUB TENNIS VIC
PISCINA

Gaudeix de l'estiu a la piscina exterior del Club Tennis Vic.

SORTEIG INVITACIONS PER AL CAP DE SETMANA

VIC

EL 9 NOU

regala un cabàs amb productes

caprabo

referent en productes de proximitat

Guanyador:
Cristina Castells, de Vic

Guanyador:
Amadeu Clot, de Tona

Guanyadors del sorteig del mes de juny

SORTEIG DE CISTELLS AMB PRODUCTES CAPRABO

Mas Curró
VERA DEL VALLÈS

Un gran oli, amb un sabor agradable i una qualitat excel·lent.

Oli afruitat verd intens, amb una punta de picant, dolç i amarg evident, però molt equilibrat. Ric i complex en sensacions, d'herba tallada i plantes d'horta (tomaquera o carxofa) i notes de menta.

SORTEIG

UNA AMPOLLA D'OLI D'OLIVA VERGE EXTRA

CALDES DE MONTBUI

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig. Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat.

ESPECIAL OSONA NORD

Gerard Costa i Raquel Alcayde, dimarts a Ca l'ignasi a Cantonigròs

partir d'aquí, es faria saber als visitants de la zona per poder-ho mantenir. D'aquesta manera, fan retrospectiva per trobar la base de la problemàtica i buscar respostes més efectives.

Fins al moment, la iniciativa es manté en una fase inicial, de recollida d'idees en les primeres reunions, també per acabar de consolidar l'espai de diàleg que es pretén assolir. Tal com apunta Costa, "per ara la idea és cultivar un sòl fèrtil que

"La idea és cultivar un sòl fèrtil que permeti escoltar totes les veus"

permeti escoltar totes les veus". Així, ja en la primera trobada, es va decidir que el grup seria autoliderat, des de la cocreativitat. També es compta amb una persona que redacta l'acta per a aquells que no hi poden assistir, una que modera la sessió i una tercera que comunica la data de la jornada següent.

Paral·lelament, esperen l'adhesió de nous membres per arribar a un nombre determinat de persones amb el qual tirar endavant les propostes. "Ens manca la cultura de la col·laboració, perquè la gent no creu que els polítics siguin capaços d'escoltar-ho", afegeix Costa. Així, amb les trobades busquen alhora trencar aquesta concepció.

Les darreres reunions se situen al voltant de les 10 persones, d'entre 35 i 55 anys, encara que tenen més presència a través de canals telemàtics. Igualment, compten amb un portal compartit per recollir idees, sempre en positiu per treballar a favor.

El Collsacabra impulsa un espai de trobada des de la feminitat

La proposta resta en una fase inicial de recollida d'idees fins a adquirir més membres

Cantonigròs

Carla Pérez

La trobada de dones del Collsacabra és una iniciativa recent que s'ha impulsat per potenciar una visió més ciutadana en l'administració dels municipis de l'Esquirol, Tavertet i Rupit, conjuntament amb les respectives entitats de població que conformen la bioregió.

El projecte incentivat, encara que no liderat, pel

director d'Anigami Experiències, Gerard Costa, pretenia servir de guia per afavorir la creació d'un nou model de treball més matriarcal. És un mètode amb el qual Anigami ja ha treballat en altres territoris com la Garrotxa, amb la intenció d'afavorir les governances locals. "Normalment les polítiques públiques són molt paternalistes i s'exerceixen les decisions de dalt cap a baix", explica Costa. Per aquest motiu, el grup insis-

teix en la importància d'un enfocament des de la feminitat, que no vol dir feminista. Segons una de les membres de la trobada, Raquel Alcayde, "el mètode de treball és molt diferent al que estipula la societat, però dona més flexibilitat i enriqueix les dinàmiques de grup".

Així, s'articula des de la voluntat d'escoltar, acompanyar i facilitar, sense confrontar la política territorial. Això mateix implica l'intent

d'evadir la solució reaccionària davant d'un problema, ja que, com indiquen, "no sempre és la millor solució". Posen l'exemple d'una idea que va sorgir en les trobades: es volien més papereres. Com assenyalen des del grup, "això és més una queixa que una proposta, i no resol el problema de fons". Al final, van coincidir que per vetllar per l'entorn natural potser era millor que cadascú tirés els papers a casa seva. A

ALBERT LLIMÓS

MANLLEU ACTIVA

OPE

Oficina de Promoció Econòmica

Ajuntament

de Manlleu

Diputació Barcelona

FORMACIÓ GRATUÏTA

Dimarts **16 de juliol** 14.00 a 16.00 h | Espai Lab Coworking (c. Prior Tarafa, 11. Manlleu)

Jornada inicial de **formació** per a l'assessorament empresarial en **Economia Circular**

Inscripcions fins al 15 de juliol a www.manlleu.cat/ope/circular

Penjant la bata

Es jubilen del CAP de Roda la metgessa Marta Cereceda i la infermera pediàtrica Carme Roca

Roda de Ter

Txell Vilamala

El 1997 van coincidir fent equip d'infermera i metgessa de família a Roda de Ter, i la vida ha volgut que, més de tres dècades després, Carme Roca i Marta Cereceda també s'hagin acomiadat juntes, aquest 2024, de passar consulta al poble on han desplegat gairebé tota la carrera professional. Vigatana la primera i barcelonina la segona, totes dues van sentir de ben joves la vocació de dedicar-se al món sanitari. I això que no els venia d'ascendència familiar. Roca es va llicenciar a Bellvitge l'any 1981 i va començar a exercir al mateix hospital, però la terra tira i al cap d'un temps demanava el trasllat a l'ambulatori de Vic. Cereceda, per la seva banda, va fer els primers passos com a metgessa a Castella i a Palma de Mallorca, en una "època en què hi havia catalans repartits per tota la geografia", però quan va veure l'opció d'una plaça al que llavors era l'Àrea Bàsica

Marta Cereceda i Carme Roca, aquest dijous al matí al CAP de Roda

de Salut de Manlleu no s'ho va pensar dos cops: coneixia Osona d'excursions i l'escoltisme i a la balança hi va pesar l'oportunitat de treballar en un poble relativament petit i on ja hi exercien amics de Barcelona.

Així es van trobar totes

dues a Roda als anys noranta i, a partir d'aquí, compartint sempre més centre d'atenció primària fins que ha arribat la jubilació. Tres dècades que han sigut de grans avenços sanitaris i pel que fa a la infermeria pediàtrica, l'especialitat a què s'ha dedicat

Roca des de l'any 2000, de molta prevenció i promoció de la salut. Destaca, en aquest sentit, el revulsiu que va suposar ordenar les vacunes mitjançant el calendari i les campanyes a escoles, o com l'ha omplert "fer el seguiment dels infants en

tot el seu desenvolupament, a més a més d'acompanyar les famílies en una etapa tan important".

Cereceda ha compaginat el passar consulta a Roda amb estades exercint de metgessa a altres països del món. D'esperit clarament humanista coincideix amb Roca, de fet, a l'hora de lloar la que és per a elles la millor virtut de l'atenció primària. "En altres especialitats fas esprits, però la medicina de família és una cursa de fons. Et fixes en tot l'entorn, no només una determinada malaltia, i acompanyes les persones al llarg de la vida mentre per tu també passen els anys. Creixes amb ells", assegura Cereceda. Això es tradueix a haver atès fins a quatre generacions d'una mateixa família i, en el cas de Roca, molt especialment nens i nenes després convertits en pares i mares. També ha sigut clau per a elles el tracte, l'escollar, "encara que això requerís més minuts de visita i deixar per a després la informatització". A totes aquestes persones els dediquen, ara que es jubilen -Roca del tot i Cereceda, parcialment, perquè continuarà a la unitat de salut internacional ubicada al CAP Vic Nord-, tres paraules: "salut" i, sobretot, "moltes gràcies".

ALBERT LLIMÓS

- MANTENIMENT
- REPARACIÓ
- VENDA
- FABRICACIÓ

C. Sogorb, 118
cantonada
Fontcuberta
08560 Manlleu
Tel. 93 851 30 50
654 34 89 91
vilalta@emhv.net
www.emhv.net

Bombes · Motors · Reductors · Ventiladors
· Transformadors · Embragatges · Depuració
· Accessoris · Recanvis

RESIDÈNCIA CANTONIGRÒS

Centre acreditat per la Generalitat de Catalunya

Consulteu les nostres ESTADES TEMPORALS

Professionalitat i eficàcia en un entorn familiar. Contacte directe amb l'esplèndid paratge natural del Collsacabra. Curtes i llargues estades.

www.residenciacantonigros.com

Ctra. de Vic a Olot km 25 · CANTONIGRÒS · Tel. 93 852 50 35 · info@residenciacantonigros.com

CORNET MOTOR

C. BON AMIC, 24
08510 RODA DE TER
Tel. 93 854 03 76

JOSEP MARIA COSTA (DIARI DE MANLLEU)

Foto de família de la Coral Serpencanta, en el marc del concert del passat 8 de juny a l'església de La Salle

“Som gent puntual i disciplinada”

La Coral Serpencanta de Manlleu arriba al quart de segle. Actualment la formen una trentena de persones, amb cites importants com la festa major o el concert de Nadal

Manlleu

Arnau Casas

“Cantar excita, t'aireja la ment i quan tornes a casa no et costa dormir, a més a més que hi ha cançons que se t'acaben enganxant encara que no siguin les que més t'agraden”, explica Toni Ballús, membre de la Coral Serpencanta de Manlleu.

L'entitat, que aquest 2024 compleix 25 anys de vida, va

oferir el passat 8 de juny un concert per celebrar l'aniversari rodó, però porta dins la motxilla moltes experiències des que Buia Reixach, la primera directora, i una colla de pares i mares que duïen els fills a l'Escola de Música de Can Puget van decidir emprendre el projecte.

“Molta de la gent que s'ha engrescat a formar part de la coral no havia cantat mai. Som del convenciment que

quan es canta se n'aprèn”, assegura Ballús, present al grup des del primer dia. L'activitat de la coral es desenvolupa en dues franges: de l'inici del curs escolar a Nadal i des del gener fins a la primavera. I únicament s'assaja els dilluns al vespre.

Laura Arenas, una de les cantaires més joves, apunta que “crec que no hem repetit mai una cançó i, si ho hem fet, cada directora li ha donat

un toc diferent i especial”. I és que en un quart de segle han portat a terme desenes de concerts, tant a Manlleu com a fora. El que no ha canviat mai ha estat la “Serpencanta, una cançó distintiva en la qual també s'hi pot sumar el públic”.

Pel fet d'assajar només un dia a la setmana normalment “fem passades, no solem repetir la mateixa cançó perquè a vegades una s'encalla i si insisteixes els ànims comencen a baixar”, explica Arenas. Des de cançons tradicionals fins a d'altres més reivindicatives. Tot té cabuda a la Serpencanta, que en més d'una ocasió ha fet intercanvis amb altres corals, com recorda Ballús: “Un parell de cops amb la d'Argelers, d'Esporles (Mallorca) o una de l'Alguer, com també amb corals de la comarca. Això fa que estableixis lligams amb altra gent”.

Un altre record a l'àlbum des del 1999 fins a dia d'avui són monogràfics. Un, per exemple, sobre cançons del món, com ara “japoneses o africanes, cantades amb el seu idioma, que va portar

molta feina”, admet Arenas. Les dues dates reservades si o sí a l'agenda de cada any són el concert de Nadal i per la primavera, però a partir d'aquí també col·laboren en actes com l'Onze de Setembre o en casaments, i a equipaments com la residència de gent gran. Fins i tot han arribat a cantar al mercat municipal: “Ho vam fer mentre anàvem passejant pel mig, per Sant Jordi, amb l'objectiu de fer poble”, diu Arenas.

La comoditat i sentir-se com a casa és un valor afegit, i segons Ballús “tendeixes a fer més concerts a un lloc que t'ho posin fàcil i, sobretot, que tingui bona sonoritat”, com per exemple l'església de La Salle. I l'hora i dia ideal és dissabte a les 7 de la tarda, ja que després la gent pot anar a sopar. Un altre dels dies marcats al calendari de la Serpencanta és, òbviament, el dia del Serpent. La coral canta un parell de peces just davant l'edifici de Can Puget, quan surten els gegants a escena.

El grup va néixer el 1999 per iniciativa de mares i pares i Buia Reixach

Molts dels membres no havien cantat mai: “Fent-ho se n'aprèn”

Mentre es va acostant la cita de festa major, des de la coral també treballen per programar algun altre acte de celebració del 25è aniversari. A dia d'avui formen l'entitat una trentena de membres que paguen una quota mínima a fi de cobrir, sobretot, la direcció i els desplaçaments.

L'actual directora, Núria Serrat, acompanya el grup amb el seu piano, que “t'ajuda perquè et posa la nota. De fet, cada directora ha aportat un plus diferent per moure el grup”, destaquen. Des del punt de vista de Arenas, “tenim coral per anys”. El secret, diu Ballús, és que “som gent puntual i disciplinada”.

<p>DIUMENGE 7 JULIOL A LES 18:00h</p> <p>TALLER DE DANSA FOLK AMB LAIA ROYRA I RICARD COTS A la Guingueta de la Blava Taller gratuït amb inscripció prèvia</p>	<p>DIVENDRES 12 JULIOL A LES 20:00h</p> <p>EL JOGLAR ARNAU TORDERA Al Teatre Eliseu Entrada lliure</p>	<p>DISSABTE 13 JULIOL A LES 20:00h</p> <p>FLOWK CONCERT-BALL A la Plaça Major</p>	<p>DIUMENGE 14 JULIOL A LES 19:00h</p> <p>KORRONTZI GIRA 20 ANYS Al Teatre Eliseu Entrada lliure</p>
---	---	--	---

FABRICACIÓ I COL·LOCACIÓ DE TOT TIPUS DE REIXATS I PORTES

Camí de Fontserè, 8 - Tel. 93 854 03 24 - Les Masies de Roda - info@telesroda.com

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.e19nou.com

Divendres 5

Borgonyà. Borgonyà Sona. Concert de Rem.oak. Teatre Casino. 21.00.

Camprodon. Parlem de la Vall amb la nostra gent. Xerrada "Què saps de les addiccions?", amb Maria Monzó, Àlex Florensa i Marià Morer. Espai Cultural Cal Marquès. 19.00.

Folgueroles. Sopar i ball. Amb Jordi Bruch. Sala Dolce Vita. 21.00.

Lluçà. Festa major d'estiu de Santa Eulàlia de Puig-oriol. 18.00, campionat de vòlei. 21.00, sopar. 00.00, concert amb Pascual i els Desnatats. Tot seguit, DJ Gin. Camp de futbol.

Manlleu. Festa major barri Vilamirosa. 9.00, decoració de la plaça i atraccions. 19.30, encesa de les graelles. 21.30, concert de Redrum. 00.00, DJ Oliver.

Concert d'Agüita con Sal. Rumba i flamenc. Embarcador del Ter. 21.30.

Les Masies de Roda. Estiu a La Fàbrica. Espectacle de dansa *Els dits als mots*, sobre l'obra i el context de Miquel Martí i Pol, a càrrec de la Companyia LaFonte. Can Grau. 19.00.

Mojà. Festival Ex Abrupto. 18.00-21.00, instal·lacions artístiques, diferents espais. 19.30, *performance* amb Abel Azcona, pàrquing Cal Grau. 22.00, espectacle inaugural amb Orquestra de Cambra del Moianès i Shoeg, església Santa Maria. 23.30, Resting State Frequencies, Nou7.

Muntanyola. Pausa. Festival de música i arts escèniques. Actuació d'en Peyu, humor, sopar i concert d'Obeses. Les Cabres d'en Peyu. 20.30.

Olost. Nits tremendes. Cinema a la fresca amb *Gelat de moniato*. Pati del Centre Cívic. 22.00.

Ripoll. Com està el pati. Bioconstrucció col·lectiva. Amb inscripció. Pati de l'institut Abat Oliba. 17.00-19.00.

Inauguració de l'exposició "La llar de la humanitat". Obra pictòrica de Pau Elias. Vernissatge. Claustre del monestir. 18.00.

Com està el pati. Comunitat "Al Ripollès: convivim o coexistim?". Pati de l'institut Abat Oliba. 19.00.

Sant Julià de Vilatorrada. Estiu Set Fonts. *Glaucs*, Jofre Bardagí en acústic. Parc de les Set Fonts. 22.00.

Sant Miquel de Balenyà. Festa del Casal dels Avis. 12.30, missa de Sant Miquel. 13.45, dinar. 15.30, concert, cançó de llevant de taula i ball amb Ramon Redorta. Es faran dues quines. Amb inscripció. El Teatre.

Taradell. Cicle de cinema Gaudí. Curtmetratges del Festival VOC. Can Costa Centre Cultural. 21.30.

Vic. Música en viu. 18.00 i 20.00, teatre *La mort dins d'una baralla de naips*, pati de les Magnòlies. 22.00, concert de Guillem Ramisa. Pati de l'Òs del Seminari.

Festa major jove. 21.00, ViQuina. 00.00, barraques amb Al·lèrgiques al Pol·len, Boom Boom Fighter & Cookah P, Groggy Rude i PD. Zona esportiva.

Festes de Sant Miquel dels Sants. 9.00, despertada musical amb la Banda de Vic, nucli urbà. 10.00, Fem llavi, plaça del Carbó. 10.15, sortida de la comitiva i ordre del seguici, carrers de la ciutat. 11.00, ofici de Sant Miquel, catedral de Sant Pere. 12.00, descobrim el museu, Museu de l'Art de la Pell. 13.00, balls, plaça de la Catedral. 20.00, xurrucada-seguici de vespre, carrers de la ciutat. 20.00, concert de l'Orquestra Selvatana, plaça Major. 20.00, Men in Swing, rambla del Passeig.

Visita guiada "La senyora i el pendó". A través de la col·lecció del MEV, farem un viatge en el temps per descobrir com s'han construït els estereotips i la història de les dones a través de l'art. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 11.00.

Dissabte 6

Balenyà. Festes d'estiu. La Ballaruga amb servei d'hamburgueses i *mojitada*. Plaça Josep Espona. 19.30.

Calldetenes. 17è Aplec Comarcal de la Sardana. Concert de música *La musa del Toldrà* i sardanes amb la Cobla Ciutat de Girona

FESTES DE SANT MIQUEL DELS SANTS VIC

Divendres, balls de festa major a la plaça de la Catedral

i projecció del documental *Veus d'Osona. El poble Panjabi*. Auditori-Teatre. 17.30

Campdevàrol. Festa del barri del Roser, Sant Cristòfol i Arc de Sant Martí. Música de Bushido, Duet de Franc i Tete, sopar popular i bingo. Plaça del Roser. 11.00-13.00 i 17.00.

Camprodon. Inauguració de l'exposició de J. Negrín. "Un canari en la història, un president a Camprodon". Espai Cultural Cal Marquès. 18.00.

Rutes guiades. Camprodon: dues viles i un castell. Amb inscripció. Monestir de Sant Pere. 18.00.

Centelles. 4a Fira de la Tòfona d'estiu. 19.00-22.00, venda de tòfones d'estiu. 18.30-20.00, activitats infantils. 18.30-19.15, taller de cuina d'autor amb degustació. 19.30-20.15, taller de pastisseria amb tòfona d'estiu i degustació. 20.00-23.00, espai gastronòmic de tapes. 20.00-00.00, servei de bar i begudes. 21.00-22.00, concert amb Laura Cruells i Jordi Ginesta. 22.15-23.45, concert de música country amb The Barrom Buddies. 00.00, fi de festa. Pla del Mestre.

Folgueroles. Concert *Un mar de cançons*. Amb el Cor DHomes d'Osona, Núria Serrat al piano, Pep Solà amb la percussió, rapsode de Joan Crosas i sota la direcció de Pere Mateu Xiberta. Església de Santa Maria. 20.00.

Sopar i ball. Amb Ostres Ostres. Sala Dolce Vita. 21.00.

Granera. X Festival a Granera. Blooming Duo amb Esther Pinyol, arpa, i Ferran Carceller, marimba. Ermita

de Santa Cecília. 18.00.

Lluçà. Festa major d'estiu de Santa Eulàlia de Puig-oriol. 7.30, anellament d'ocells, plaça Major. 18.00, activitats per a la mainada *La llum del blat. Un conte d'estiu*, amb Clàudia Molina, biblioteca. 21.30, projecció de l'audiovisual *Dones d'aigua*, plaça Major.

Manlleu. Festa major barri Vilamirosa. 12.30, vermut popular i música en directe amb Dani i Juanjo. 18.00, cercavila amb els gegants de Manlleu. 19.00, monòleg amb Jessica Criado. 21.00, sopar popular. 22.30, revetlla amb el duet Nou Estil.

Jornada de lliga de glosa a Manlleu. 12.00, vermut amb cançons de taverna. 14.00, dinar popular. 16.00, inici Gran Lliga de Glosa per equips. Tot seguit, glosa distesa. Casal Popular Boira Baixa.

Mojà. Festival Ex Abrupto. Tot el dia, espai gastronòmic. 11.00-13.00, 61a Trobada de Sketch itinerant. 11.00-20.00, mercat d'autoedició i Ex Abrupto Canalla. 11.00-21.00, instal·lacions artístiques, diferents espais. Tot el dia, *performance* amb Abel Azcona, pàrquing Cal Grau. 12.00-14.00 i 16.00-18.00, Cloe Massota. 13.00, L'Horiginal, Auditori Sant Josep. 13.00, DJ De Niñato. 15.30, MST, Auditori Sant Josep. 16.00-21.00, Tattoo X amb Laurracanegra. 16.30, Puntalaberinto, església escola Pia. 17.00, Turbulente i Eloi El Bon Noi, Auditori Sant Josep. 18.00, Umbráfono, església escola Pia. 18.00-20.00, racó de les arts i ones creatives. 18.30, Stalker, exterior Auditori Sant Josep. 19.30, espioza, església escola Pia. 20.00, DJ Sport b2b Lanav. 21.15, Meritxell de Soto.

22.30, Nina emocional. 23.45, Aines. 1.00, M8nse. 2.15, Pola Tog. Parc Municipal.

Montesquiu. Inauguració de l'exposició "Bisaurart". Diverses disciplines artístiques. Cabanya del Castell. 12.00.

Olost. Sopar a la fresca. Amb inscripció. Casal d'Olost i Santa Creu. 21.00.

Ripoll. Festa del barri del Ninot. 12.00, cerca barri, Sant Miquel de la Roqueta. 17.00, gimcana Willy Wonka i berenar per a tothom. 19.00, audició de sardanes amb la cobla La Principal de Cassà, ctra. d'Olot. 22.00, cremada del Ninot i sorteig sorpresa, pg. Sant Joan. 23.30, ball de revetlla a càrrec de Ripollès FM i DJ Memo, ctra. d'Olot.

Roda de Ter. Estiu a La Fàbrica. 10.00, matinal per a públic familiar amb taller cub d'històries, taller de llibre objecte il·lustrat, taller de cal·ligrames i poemes visuals, racó de descoberta de poesia i espai lliure de joc, Bosc de marronyers de La Blava. 11.00, l'hora del conte *Del bressol a la lluna* de 0 a 3 anys, Bosc de marronyers de La Blava. 12.00, espectacle de ritmes i cançons d'Anana Música amb Guillem Roma i Mariona Castells, Bosc de marronyers de La Blava. 19.00, *Interluni* amb Coloma Bertran i Lia Sampai musiquen Miquel Martí i Pol, espai pavimentat de La Blava. 21.30, monòleg *Sobre els danys del tabac* amb Xavier Graset, espai pavimentat de La Blava.

Sant Joan de les Abadesses. El Pont dels Desitjos. Actuació artística participativa i solidària. Lloc de l'actuació a la panca de La Batllia. Oficina de Turisme - Palau de l'Abadia. 11.30.

4A FIRA DE LA TÒFONA D'ESTIU CENTELLES

Dissabte, al pla del Mestre

Sant Joan de les Abadesses, la joia del romànic. Visita guiada. Oficina de Turisme - Palau de l'Abadia. 11.30.

FeMAP Social. Amb Maria Pujades, soprano, i Edwin Garcia, tiorba i guitarra barroca. Acte social emmarcat dins del Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP). Fundació Emma. 12.00.

Presentació del XXIX Festival del Comte Arnau. Conferència "Llocs i patrimoni literari: un panorama per al Comte", a càrrec del professor i investigador Pere Quer i Aiguadé, de la UVic-UCC. Palau de l'Abadia. 18.00.

Sant Julià de Vilatorrada. *Personas escandalosas que no caben en el mundo.* Espectacle per a majors de 14 anys. Saló Catalunya. 22.00.

Sant Miquel de Balenyà. Oncotrail. Concert i botifarrada solidària. 19.00, Fuà. 21.00, Tinent Colombo i fi de festa amb DJ Mia. Els beneficis aniran destinats a la participació de l'equip Alpitrall a la cursa Oncotrail per recaptar diners per la investigació i la millora de la qualitat de vida dels malalts de càncer. Plaça de l'Església.

Santa Maria de Besora. Presentació del llibre *Cremol.* Amb l'autora, Maria Nicolau, conversant amb el sommelier i cuiner Edu Rifà. Sala polivalent. 18.00.

Setcases. 25è Festival de Música Vall de Camprodon. Concert de Cesk Freixes. Sala Els Estudis. 19.00.

Seva. Cicle de concerts d'estiu. Caribefunk. Plaça de l'Església. 22.00.

Torelló. Festa de Sant Cristòfor. 9.00, concentració

de vehicles i esmorzar gratuït per als participants. 10.30, inici del recorregut pels carrers del poble. 12.30, arribada i benedicció dels vehicles. *Skate park.*

Festa dels barris Joanot, Cabanya i Caçada. 16.45-18.30, jocs de cucanya. 18.30-20.00, passant de gegants. 20.30-21.00, concurs de truita de patates. 21.00-22.30, sopar popular. 22.30-23.30, Pecino. 23.30-0.30, Van Gelderen. 0.30-1.30, Miki Candela. 1.30-2.30, Vrix Lay. 2.30-3.30, Pate. Plaça Joanot Martorell.

Vic. Festa major jove. Cronoescalada: 18.00, inscripcions. 19.00, pujada d'Indurain. Tot seguit, premis i sopar. 21.00, concert de Rostolls Salvatges i PD Barni. 00.00, Barraques amb Maria Jaume, Aiko el Grupo, Dan Peralbo i El Combo i PD, zona esportiva. Plaça Gaudí.

Festes de Sant Miquel dels Sants. 19.00, pilar caminat, carrer de la ciutat. 19.00, Els secrets de les boles de drac, amb inscripció, CCVic Can Pau Raba. 22.00, 98è concurs de colles sardanistes, plaça Major. 23.00, Xarop de Nit, ball de tornaboda, plaça dels Màrtirs.

Lectures de bressol. Sessió de contes *Un món ple de sons*, amb Contes Zum Zum. Per a infants a partir de 2 anys. Amb inscripció. Atelier de la llibreria El Petit Tresor. 10.30.

Visita guiada "Avui, fa mil anys". Ens transportarem a l'edat mitjana a través d'una experiència immersiva, emotiva i sensorial per descobrir i entendre la magnífica col·lecció d'art medieval del MEV. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 11.30.

Visita guiada a l'exposició "Bèsties". Explorarem els vincles entre els animals i el món de l'art; revelant-se, així, els significats que s'han atribuït a les bèsties. Gratuït amb l'entrada. MEV, Museu d'Art Medieval. 12.30.

Activitat familiar "Bèsties fantàstiques i on trobar-les". Mitològiques, imaginàries, fantàstiques... Les bèsties ens parlen d'un ampli ventall d'històries i llegendes. Ens acompanyes a descobrir-les a través de l'art? Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 17.00.

Diumenge 7

Borgonyà. Borgonyà Sona. Concert d'El Mossèn i en Juvanteny. Jardins del Casal. 19.30.

Calldetenes. 17è Aplec Comarcal de la Sardana. 9.30, presentació i actuació de la nova Colla Gegantera de Calldetenes. 10.30, mostra intercultural de ball amb actuació i taller de ball panjabi a càrrec de l'Associació social i cultural de l'Índia i taller de sardanes amb la colla Llamps de Sant Marc de Calldetenes. 12.30, audició de sardanes amb la Cobla Ciutat de Girona. 14.00, dinar de germanor, carpa municipal de la zona esportiva. 16.30, 17è aplec comarcal de la sardana d'Osona amb les cobles Ciutat de Girona, Jovenívola de Sabadell i La Principal de Llobregat amb presentació de M. Mercè Planas, homenatge a Josep Cassú i M. Mercè Navarro, reconeixements a M. Pilar Mayans, Lluís Gost i Josep Bigas i traspàs de l'estendard a l'Ajuntament de l'Esquirol que organitzarà l'aplec del 2025. Plaça Onze de Setembre.

Artdetenes, la fira d'art i

artesanía de Calldetenes. Carrer Gran. 09.00-20.00.

Castellterçol. Titelles *Cocoue.* Amb la Cia. Petit Bonhom. Espai Escènic El Centru. 12.00.

Centelles. Concert de música antiga i clàssica amb El trio blanc i negre. Grup vocal i instrumental. Taquilla inversa. Centre Parroquial. 19.00.

Folgueroles. Berenar i ball. Amb David de Vic. Sala Dolce Vita. 17.30.

Lluçà. Festa major d'estiu de Santa Eulàlia de Puigoriol. Missa i benedicció de cotxes a Sant Cristòfor de Borrassers. 10.30.

Tragineres de saviesa. Una performance de Dones que cremen el romaní. Jardins de Santa Maria de Lluçà. 18.00.

Manlleu. Festa major barri Vilamirosa. 9.30, coca i xocolata. 10.30, jocs infantils i festa de l'escuma. 19.00, Peña Flamenca i fi de festa amb focs artificials.

Primer diumenge a la vora del Ter. Visita guiada a la Colònia Rusiñol. A partir de 8 anys. Es recomana reserva. Colònia Rusiñol. 11.00.

Inauguració de l'exposició "Entartete Kunst strike back". Obra pictòrica dels germans Tañà i una aportació gràfica de Pol Robles. Sala d'exposicions de Can Puget. 12.00.

Concert de The Rovers. Duet folklore irlandès. Embarcador del Ter. 12.00.

Pardines. Descobrint els secrets de la flora de muntanya de la Vall de Ribes. Sortida interpretativa matinal per aproximar-nos a la flora dels entorns de Pardines. Amb els sentits ben oberts descobrirem la diversitat de flors que omple de colors els prats de dall i els secrets que guarden algunes de les plantes pròpies de muntanya. Guiatge a càrrec del CEA Alt Ter. Amb inscripció. Església de Santa Magdalena de Puigsac. 09.30.

Roda de Ter. Estiu a La Fàbrica. 12.00, *Pas a dos*, vermut literari sobre Vicent Andrés Estellés amb Maria Isern i Enric Casasses. 16.00, recital de poesia *Oratio de dignitate animalium*, amb Raquel Santanera i Jaume Coll. 17.00, *Un cant a l'esforç*, cançons i poemes de Miquel Martí i Pol amb Arnau Baulenas i Cinto Espejo. Bosc de marronyers de La Blava.

Sant Joan de les Abadesses. Sardanes. Amb la Cobla Foment del Montgrí. Plaça Major. 18.00.

Santa Eugènia de Berga. Duet de violoncel·les. Amb Júlia Erra i Gemma Dalmau. Església. 19.00.

Taradell. Viu l'Estiu. Havaneres amb Els Pescadors de l'Escala. La Plaça. 20.00.

Torelló. Festa dels barris Joanot, Cabanya i Caçada. 17.45-20.00, joc de cucanya. 19.00-20.00, grup de música Sol de Nit. 20.00-21.00, bingo i entrega de premis. 21.00-22.00, grup de música Sol de Nit. Plaça Joanot Martorell.

Vic. Visita guiada "Avui, fa mil anys". Ens transportarem a l'edat mitjana a través d'una experiència immersiva, emotiva i sensorial per descobrir i entendre la magnífica col·lecció d'art medieval del MEV. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 11.30.

Visita guiada a l'exposició "Bèsties". Explorarem els vincles entre els animals i el món de l'art; revelant-se, així, els significats que s'han atribuït a les bèsties. Gratuït amb l'entrada. MEV, Museu d'Art Medieval. 12.30.

De portes endins. Visita gratuïta a la casa natal de Sant Miquel dels Sants. 12.00-13.00.

Festes de Sant Miquel dels Sants. 11.30, jornada castellera, plaça Major. 12.00, concert de Kinki Boys, plaça del Carbó. 19.00, *Bachelona: Bach i Mendelssohn*, un diàleg entre Bach i Mendelssohn amb solistes, cor i Akademkie Bachelona Consort, L'Atlàntida. 19.30, La Cridòria, plaça Major. 22.15, castell de focs, El Sucre. 23.00, Contracrida, plaça Gaudí.

Festa major jove. Dinar de valents. Zona esportiva. 14.30.

Cicle de concerts d'orgue. Amb Albert Tió i Puntí. Parròquia de la Mare de Déu del Carme. 19.00.

Concert de Biles. Campanes planes d'alta freqüència de Mark Pulido, són un instrument de nova sonoritat amb més de 70 freqüències diferents. Església dels Dolors. 17.00 i 19.00.

Vidrà. Ruta històrica "El medieval a Vidrà". A càrrec d'Irene Vilanova. Seguidament, esmorzar a la plaça Major. Plaça de Maria Vila d'Abadal. 10.00.

CINEMA

Casal Camprodoní

Camprodon

CASA EN FLAMES

Dirigida per Dani de la Orden. Amb Enric Auquer, Macarena García, Flavio Marini, Noa Millán, Zöe Millán, José Pérez Ocaña, Maria Rodríguez Soto i Alberto San Juan. Comèdia dramàtica.
ds. 18.00, 22.00.
dg. 18.00, 22.00.

Sucrecines

Vic

BAD BOYS: RIDE OR DIE

Dirigida per Adil El Arbi, Bilall Fallah. Amb Will Smith, Martin Lawrence, Vanessa Hudgens, Alexander Ludwig, Paola Núñez, Eric Dane, Ioan Gruffudd i Jacob

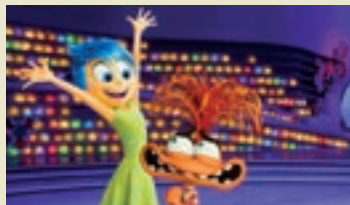
Scipio. Acció.

dv. 20.10.
ds. 20.10.
dg. 20.10.

CASA EN FLAMES (CAT)

Dirigida per Dani de la Orden. Amb Enric Auquer, Macarena García, Flavio Marini, Noa Millán, Zöe Millán, José Pérez Ocaña, Maria Rodríguez Soto i Alberto San Juan. Comèdia romàntica.
dv. 18.40, 20.40, 22.05.
ds. 18.40, 20.40, 22.05.
dg. 18.40, 20.40, 22.05.

DEL REVÉS 2

Dirigida per Kelsey Mann. Animació.

dv. 16.15, 17.30, 18.25, 19.55, 22.30.
ds. 16.15, 17.30, 18.25, 19.55, 22.30.
dg. 11.50, 16.15, 17.30, 18.25, 19.55, 22.30.

DEL REVÉS 2 (CAT)

dv. 11.35, 15.45, 17.05, 19.35.
ds. 11.35, 15.45, 17.05, 19.35.
dg. 11.30, 12.00, 15.45, 17.05, 19.35.

DETECTIVE CONAN: THE MILLION-DOLLAR PENTAGRAM (CAT)

Dirigida per Chika Nagaoka. Animació.
dv. 16.10.
ds. 16.10.
dg. 16.10.

EN TIERRA DE SANTOS Y PECADORES

Dirigida per Robert Lorenz. Amb Kerry Condon, Desmond Eastwood, Conor MacNeill, Seamus O'Hara, Bernadette Carty, Liam Neeson, Ciarán Hinds i Manus Brennan. Acció.
dv. 15.40, 17.55, 22.30.
ds. 15.40, 17.55, 22.30.
dg. 15.40, 17.55, 22.30.

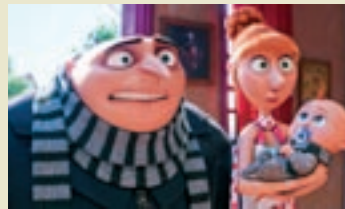
GRU 4: MI VILLANO FAVORITO

Dirigida per Chris Renaud i Patrick Delage. Animació.
dv. 11.20, 16.00, 18.05, 20.10, 22.15.
ds. 11.20, 16.00, 18.05, 20.10,

22.15.

dg. 12.00, 16.00, 18.05, 20.10, 22.15.

GRU 4: MI VILLANO FAVORITO (3D)

dv. 13.15, 15.10, 19.10.
ds. 13.15, 15.10, 19.10.
dg. 11.20, 13.15, 15.10, 19.10.

GRU 4: MI VILLANO FAVORITO (CAT)

dv. 14.10, 15.30, 17.45, 20.30.
ds. 14.10, 15.30, 17.45, 20.30.
dg. 11.40, 12.15, 14.10, 15.30, 17.45, 20.30.

GRU 4: MI VILLANO FAVORITO (VOSE).

dv. 22.35.
ds. 22.35.
dg. 22.35.

HORIZON: AN AMERICAN SAGA CAPÍTULO 1

Dirigida per Kevin Costner. Amb Dale Dickey, Jena Malone, Kevin Costner, Sienna Miller, Sam Worthington, Michael Angarano, Abbey Lee i Isabelle Fuhrman. Western.
dv. 21.15.
ds. 21.15.
dg. 21.15.

KINDS OF KINDNESS

Dirigida per Yorgos Lanthimos. Amb Emma Stone, Jesse Plemons, Willem Dafoe, Margaret Qualley, Hong Chau, Joe Alwyn i Hunter Schafer. Drama.
dv. 15.40.
ds. 15.40.
dg. 15.40.

KINDS OF KINDNESS (VOSE)

dv. 21.35.
ds. 21.35.
dg. 21.35.

UN LUGAR TRANQUILO: DÍA 1

Dirigida per Michael Sarnoski. Amb Joseph Quinn, Djimon Hounsou, Alex Wolff, Lupita Nyong'o, Thea Butler, Malik Jubal i Jennifer Woodward. Drama, terror.
dv. 18.15, 20.20, 22.40.
ds. 18.15, 20.20, 22.40.
dg. 12.00, 18.15, 20.20, 22.40.

Vas de vacances a la Costa Brava i vols continuar llegint EL 9 NOU ?

Si durant les teves vacances vols seguir tota l'actualitat, no t'oblidis d'encarregar els teus vals.

☎ 93 889 49 49

✉ repartiment@vic.el9nou.com

Del 28 de juny al 13 de setembre de 2024

S'han de demanar 15 dies abans de marxar

Termini màxim per sol·licitar-los fins al 26-7-24

Si vols estar al dia

de tota l'actualitat, dona't d'alta al canal de WhatsApp d' EL 9 NOU

Naixements

Nil Alba González. Roda de Ter
Adam Zaouki Aguilar. Manlleu
Ainet Montanyà Vilarasau. Vic
Gina Morató Solans. Taradell

Aran Masdeu Camps. Torelló
So Penda-Maodo. Vic
Gemma Crous Gutiérrez. Vic

Si voleu publicar el nom dels
vostres fills en aquest apartat
truqueu al tel. 93 889 49 49 o
bé envieu un correu a:
agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 5

Sant Miquel dels Sants

Sol: ↑ 06.22 ↓ 21.31

Dissabte, 6

Sant Isaïes

Sol: ↑ 06.22 ↓ 21.31

Diumenge, 7

Sant Ot

Sol: ↑ 06.23 ↓ 21.30

Dilluns, 8

Sant Adrià

Sol: ↑ 06.23 ↓ 21.30

Dimarts, 9

Sant Zenó

Sol: ↑ 06.24 ↓ 21.30

Dimecres, 10

Sant Cristòfor

Sol: ↑ 06.25 ↓ 21.29

Dijous, 11

Santa Olga

Sol: ↑ 06.25 ↓ 21.29

Quirzet l'homenet

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:

Sílvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

TERÀPIA VISUAL

Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Farmàcies

Vic

+ALIBERCH
Rda. Camprodon, 36 | dia 5

+BARNOLAS
Rbla. del Carme, 37 | dia 6

+TERRICABRAS
C. Dr. Candi Bayés, 60 | dia 7

Roda de Ter

+CASES NOVES
C. Sant Josep, 4 | dies 5 i 6 matí

+DEL TER

Pl. Verdaguer, 1 | dia 6 tarda

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP
C. del Pont, 45 | dies 5 i 6

Tona

+FABRÉ
C. Barcelona, 2 | dies 5, 6 i 7

Torelló

+BARDOLET
C. Canigó, 72 | dia 5

+ESTUDIS

C. Anselm Clavé, 2 | dies 6 i 7

Manlleu

+DE GRÀCIA
Av. Roma, 200 | dia 5

+PIUS CORNELLAS

Ctra. Olot, 61 | dies 6 i 7

Olost

+SALA CASTANY
Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 5 i 6
matí

Prats de Lluçanès

+VIVER
C. Major, 35 | dies 6 matí i 7 matí

Sant Bartomeu del Grau

+CASACUBERTA
C. Vell, 35 | dia 6 matí

Ripoll

+ROCA COMA
Ctra. Barcelona, 38 | dia 5

+RIU LABABIDI
Pl. Gran, 24 | dies 6 i 7

Sant Joan de les Abadesses

+DOLORS SOLÀ
C. Pere Rovira, 14 | dies 5, 6 i 7

Defuncions

Sebastià Mas Bonet. 89 anys. Barcelona/Centelles

Maria Roca Ferrer. 93 anys. Vic/Gurb

Lluís Aumatell Maydeu. 79 anys. Vic

Francesc Márquez Lucas. 50 anys. Vic

Trini Crosas Danés. 94 anys. L'Esquirol

Carme Domènech Vila. 91 anys. L'Esquirol

Margarita Ortega Colomer. 56 anys. Vic

Conxita Riera Caralt. 100 anys. L'Esquirol/Vic

Joan Lagunas Riera. 67 anys. Vic

Pere Creus Almeda. 75 anys. Vic/Santa Eulàlia de Riuprimer

Isabel Sánchez Garcia. 94 anys. Tona

Antonia Rodríguez Sánchez. 85 anys. Balenyà

Àngela Fàbregas Mora. 92 anys. Les Masies de Voltregà

Alfonso Jorquera Ortiz. 53 anys. Torelló

Carme Suriñach Bach. 94 anys. Torelló

Conxita Culí Casas. 95 anys. Borgonyà

Trinidad Peláez Yebra. 86 anys. Torelló

Ricardo Rodríguez Cidera. 78 anys. Ribes de Freser

Encarnación Garriga Serrat. 93 anys. St. Joan de les Abadesses

Jesús Comamala Vilanova. 72 anys. Camprodon

Paula Gutiérrez Cantero. 86 anys. Campdevàrol

Jordi Bea Carbonell. 62 anys. Ripoll

Andrés Pérez Martos. 83 anys. Ripoll

Montserrat Juncà Guillaumes. 88 anys. Llanars

SERVEI DE FLORISTERIA

Mostri el seu suport encarregant les
composicions florals per als seus
éssers estimats.

Personalitzem l'escrit de la cinta o targeta
i ho entreguem a les sales de vetlla
dels nostres tanatoris o als nínxols dels
cementiris disponibles.

EXPRESSEM-HO
AMB FLORS

CUBERTASERVEISFUNERARIS.COM
info@funerariacuberta.com
T. 93 883 23 46

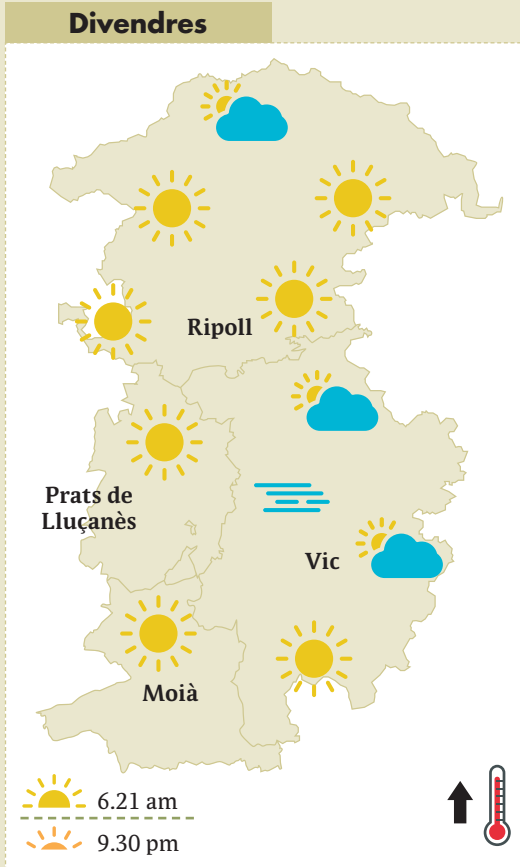
CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

EL TEMPS

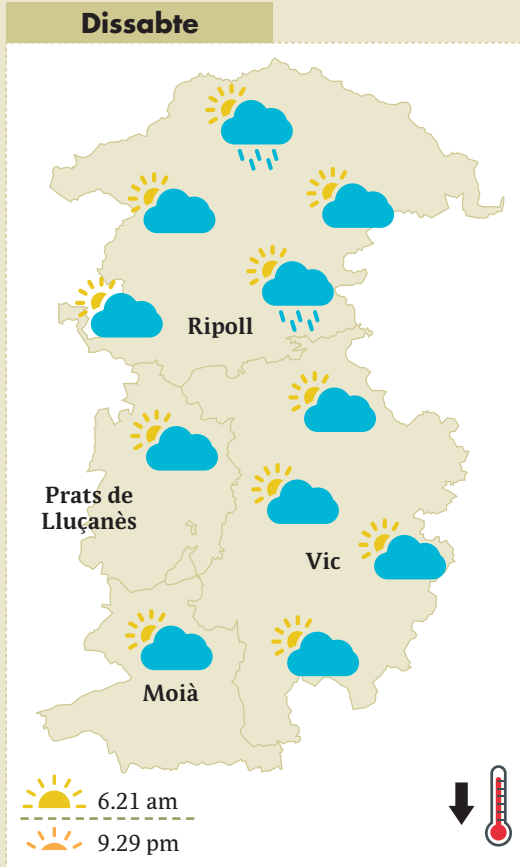
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

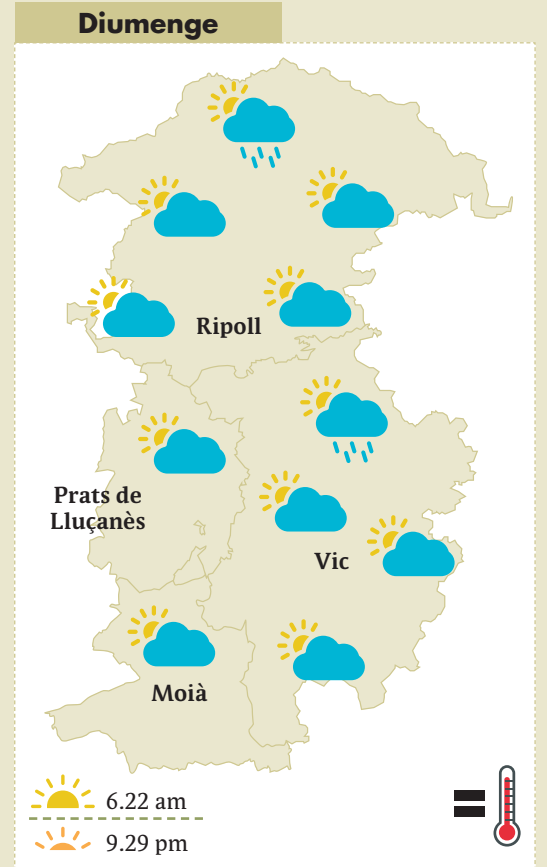
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Ruixat de neu
- Neu
- Vent

Previsió divendres
 Deixem enrere el mes de juny, amb temperatures força suaus i pluja superior als 100 litres a la majoria dels observatoris. Aquest divendres amb domini del sol en general i bona visibilitat, només amb algun banc de boira local a les fondalades. Les temperatures amb tendència a pujar entre 29 i 30°C. El vent bufarà del sud-oest.

Previsió dissabte
 La variabilitat serà la tònica d'aquest dissabte. Matí tranquil i amb un augment de la nuvolositat, sobretot a partir del migdia. El pas d'una pertorbació pot deixar alguns ruixats, sobretot al Ripollès, el nord d'Osona i el Lluçanès. Les temperatures mínimes es mantindran suaus i les màximes baixaran de dos a tres graus. El vent, del sud-est flux.

Previsió diumenge
 Matí amb restes de nuvolades i algunes estones de sol. Es mantindrà el temps insegur, amb ruixats al nord d'Osona i el Ripollès. Les temperatures es mantindran o pujaran lleugerament les màximes. El vent bufarà moderat del sud-oest. Pocs canvis aquest dilluns. Es mantindrà algun ruixat de tarda. Les temperatures pujaran, sobretot a partir de dimarts.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja Litres
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Camprodon	02-Jul.	8,6	27-Juny	27,4	50
Cantonigròs	01-Jul.	11,8	27-Juny	28,4	29
Centelles Sud	30-Juny	14,9	28-Juny	32,8	14,9
Ciuret	29-Juny	9,7	27-Juny	26,9	25,4
Molló	02-Jul.	8,3	27-Juny	25,7	16,4
Núria	02-Jul.	4,7	28-Juny	22,0	34,1
Olost	30-Juny	13,4	27-Juny	33,8	26,4
Ripoll	02-Jul.	11,1	27-Juny	31,2	20,4
Sant Julià Vilatorca	30-Juny	14,2	27-Juny	31,7	14,4
Sant Pau de Segúries	02-Jul.	11,0	27-Juny	28,2	40,5
Sant Vicenç Torelló	02-Jul.	13,4	27-Juny	33,4	18
Ulldeter	29-Juny	4,4	28-Juny	17,8	23,1
Vic	01-Jul.	14,7	27-Juny	33,1	16,9

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

AGROPAGIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

JOSEP AYATS

FINA ROS

JOSEP M. COSTA

#ElTemps per Compartir

GUIA DE SERVEIS

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Segregacions i Divisions

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

40 anys **DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES**

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrincabras.cat

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49
93 860 30 20

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

CLASSIFICATS

Immobil·liària

Lloga pàrquing comunitari amb càmera de vigilància i traster. Zona universitària. El Sucre. Eix Onze de Setembre, Vic. Tel. 653 42 82 90.

Es lloga apartament a Blanes per una setmana o quinze dies el mes de juliol. A prop del mar, amb jardí i piscina comunitària. Ideal per famílies amb nens. Telèfon: 679 60 05 44.

Es lloga pis a la platja de Canadell a Palafrugell per setmana al mes de juliol. És un pis reformat amb vistes al mar. Té

tres habitacions, dos banys, saló, terrassa, piscina i jardí comunitari. Màxim 6 persones. A 400 metres de distància de les platges i supermercats. Ideal per a famílies. Preu: 1.590 € a la setmana. 644 56 02 97.

Es lloga estudi a primera línia de Platja d'Aro per una setmana o quinze dies en el juliol i agost. Màxim entre 2 i 3 persones. Telèfon: 679 60 05 44.

Es ven pis. A Sant Hipòlit de Voltregà, de 83 metres quadrats i 40 metres quadrats de terrassa. Tres habitacions, dos banys, cuina i menjador, pàrquing i

traster. Preu: 195.000. Tel. 659 49 88 11.

Compro pisos i cases per rehabilitar, valoració justa, tanco tracte ràpidament. Tel. 691 83 30 61.

Es ven casa aparellada a Manlleu. 201m² en zona tranquil·la, a tocar de zones verdes, cèntrica, a cinc minuts caminant de la plaça Fra Bernadí. Immillorable estat de conservació, a punt per entrar-hi a viure, totalment exterior i molt assolellada. Consta de tres habitacions, dos banys complets, lavabo, safareig, cuina oberta tipus barra americana amb sortida a terrassa, menjador estar molt ampli amb sortida a balcó, garatge i jardí d'uns 60m². Molt bona inversió. Preu: 260.000 euros. Tel. 629 38 49 44.

Demanda

S'ofereix una plaça d'oficial de manteniment elèctric a les instal·lacions que gestiona Depuradores d'Osona. La informació de la convocatòria està penjada a la nostra web <https://depuradoresosona.cat> dins de l'apartat de convocatòries d'oferta laboral. Termini per a la presentació de sol·licituds, les 14.00h del 17-07-2024.

Buscamos a alguien **dinámico y proactivo** para comercializar el espacio en nuestras 3 naves industriales. La nave en Sallent almacena hasta 20.000 palets con 13 metros de altura y 50.000 metros cuadrados. Las naves en Manlleu y Sant Bartomeu del Grau tienen

5,5 metros de altura y 30.000 metros cuadrados. Las condiciones son flexibles y negociables. Situadas en áreas con poca disponibilidad de naves industriales, nuestras instalaciones son una oportunidad única para empresas que necesiten espacio para almacenamiento o logística. **¡No dejes pasar esta oportunidad! 93 852 10 00.**

Serveis

Detectius privats Pagès & Gassó. Investigacions familiars, laborals i mercantils. Control de menors. Tel. 93 883 28 33.

SUBSCRIU-TE A L'EDICIÓ DIGITAL D'EL 9 NOU I ET REGALEM UNES ULLERES DE SOL

VALORADES EN 163€

SUBSCRIPCIÓ ANUAL
En digital

ULLERES WOODYS
De regal

EL9NOU.CAT/SUBCRIUTE
93 889 49 49

Oferta vàlida per a noves subscripcions, limitat a **altes noves**. Si ja sou subscriptors, podeu participar al sorteig. **Aquest es farà el 02-07-2024.**

49,95€
(IVA inclòs)

OFERTES DE FEINA

Per a emblemàtica empresa de Vic, amb més de 40 anys de trajectòria i amb el seguiment de la segona generació, requerim incorporar un/a

TÈCNIC DE MUNTATGE

per a desplaçar-se a casa dels seus clients a fer les corresponents instal·lacions dels equips adquirits per aquests

Granja de cercle obert amb 750 mares i amb deslletament, ubicada al Moianès i de propietat familiar (no integrada), necessita incorporar un/a

2N/A ENCARREGAT/ADA DE GRANJA

amb experiència sòlida i contrastada en el sector porcí

Es necessita

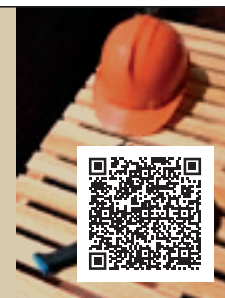
XOFER DE CAMIÓ

per a empresa de neteja amb alta pressió i transport de residus.

93 857 03 74

Per a empresa comercialitzadora de materials de construcció i de reformes integrals per a la llar, en fase de creixement i de reconegut prestigi i reputació, seleccionem un/a

TÈCNIC/A COMERCIAL MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Històrica empresa dedicada al disseny, fabricació i comercialització de productes de ventilació i climatització requereix incorporar un/a

COMERCIAL INTERNACIONAL BACK OFFICE

amb domini avançat d'anglès i mitjà-avançat de francès

Per a important i històrica empresa industrial del sector metal·lúrgic d'Osona, seleccionem un/a

PRODUCT MANAGER

per a liderar l'Oficina Tècnica (I+D) de desenvolupament de producte

Per a important holding empresarial del sector metal·lúrgic, seleccionem un/a

Responsable Comercial

per a indústria siderometal·lúrgica

Per a important i històrica empresa industrial de la zona del Berguedà - Bages, seleccionem un/a

TÈCNIC/A SUPERIOR DE PRL I SOSTENIBILITAT

Empresa industrial, líder a Espanya en fabricació i comercialització d'equips elèctrics i electrònics per a ús domèstic i professional i en plena expansió internacional, requereix incorporar un/a

EXPORT AREA MANAGER JUNIOR

10 anys al servei de les millors empreses

etalentum Vic

Osona, Moianès i Berguedà
C/ Anselm Clavé, 2 - 2n 4a
93 880 75 25

etalentum Olot

Garrotxa i Ripollès
C/ Pic del Bac, 5 - Local 8
97 264 03 76

etalentum Manresa

Bages i Anoia
C/ Àngel Guimerà, 8-12 - 2n 4a
93 811 33 65

GUIA MÈDICA

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambra Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

Dr. Oriol Parés

ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

UROLOGIA

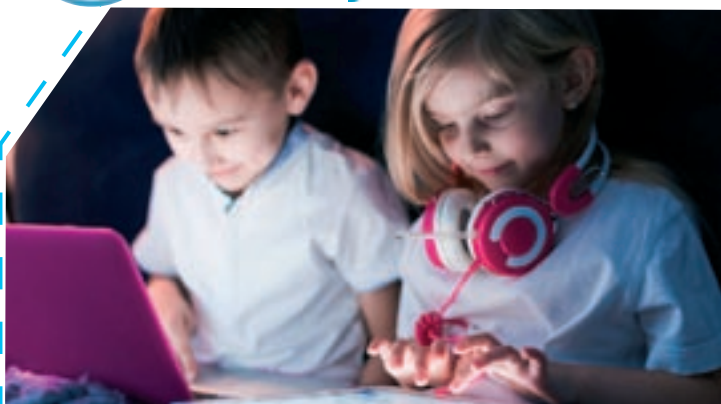
J. Dinarès i Prat
Metge - Uròleg
UROLOGIA GENERAL I INFANTIL

HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a

www.fersalut.org
ferSalut
La revista dels professionals de salut

SALUT DIGITAL A L'EDAT PEDIÀTRICA

Pantalles. Fem-ne un ús saludable.

Un ús adequat de les TIC aporta oportunitats. No obstant això, la tecnologia pot comportar riscos en la salut que no s'han de menystenir en edat pediàtrica.

PROMOVEM LA SALUT DIGITAL EN FAMÍLIA

- ♥ L'educació i l'acompanyament digitals facilita a infants, adolescents i adults competències adequades promotores de la salut digital.
- 💬 La comunicació entre adults referents i menors és essencial per a l'acompanyament en l'entorn digital i la detecció i actuació precoç en situacions de risc.
- 🛡️ Els infants necessiten exposicions i interaccions cara a cara amb els seus iguals i els seus cuidadors, que són necessàries per a un correcte neurodesenvolupament, i les pantalles hi interfereixen directament.
- 💊 La sobreexposició a pantalles, independentment del contingut visualitzat, s'associa a trastorns visuals (síndrome visual informàtica), de la son, muscoesquelètics i a excés de pes. És per aquest motiu que cal reflexionar sobre les hores d'exposició, en la seva totalitat.
- 👥 A nivell general de la població, el mal ús d'internet, xarxes socials, del joc en línia, etc. també pot generar problemes de salut mental.
- 🛒 S'està permetent un ús autònom de tot l'entorn digital (accés il·limitat a internet i/o sense supervisió) en edats massa primerenques.
- 👍 Els adults progenitors, com a primers proveïdors de tecnologia dels fills i filles, són la primera i més sòlida línia de protecció i els correspon vetllar per l'interès superior dels fills, també en l'entorn digital.

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

ÉS VEURE-HI BÉ!

Rda. Camprodon 1 Vic

centrevsk.com

93 858 09 08

CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ CONFORT SEGURETAT

VISITES I PROVES

📞 670 610 580
✉ citesclinicadevic@chv.cat

HOSPITALITZACIÓ

📞 93 702 77 41
✉ clinicadevic@chv.cat

www.chv.cat

GUIA MÈDICA
EL 9 NOU

93 889 49 49

Posa el teu anunci a classificats.el9nou.cat

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

Plaça de la Catedral 9 Vic
Tel. 93 889 22 29

TOTES LES ESPECIALITATS MÈDIQUES I QUIRÚRGIQUES

Cardiologia
Prof. Dr. Toni Bayés
Dr. Jaume Riba
Dr. Pau Codina
Dr. Meritxell Soler

Cardiologia pediàtrica
Dr. Ferran Rosés

Medicina interna
Dr. Joan Brugués
Dr. Oscar Mascaró

Neurologia
Dr. Adrià Arboix
Dra. M.ª Angels Bayés

Reumatologia
Dr. Raimon Sanmartí
Dr. José Ramon Rodríguez

Aparell digestiu
Dr. Ramon Barniol
Dr. Carlos Leal

Oncologia
Dr. Eduard Batiste-Alentorn

Endocrinologia
Dr. Ignasi Saigí

Endocrinologia pediàtrica
Dr. Eduard Mogas

Dermatologia
Dra. Laia Canal

Psiquiatria
Dr. Jordi del Rio
Dra. Mercè Aubareda

Psiquiatria infantil i juvenil
Dr. Pere Tapias

Al·lèrgia
Dra. Anna López de Aguilera

Pediatria
Dr. Pere Domènech
Dra. Anna López de Aguilera

Urologia
Dr. Josep Fernández Zuazu

Ginecologia, obstetrícia i reproducció assistida
Dr. Raimon Rovira
Dr. Josep Grau
Dra. Eva Borralleras
Dr. Gerard Minoas
Dra. Núria Gil

Angiologia i cirurgia vascular
Dr. Oriol Parés
Dr. Marc Masana

Otorrinolaringologia
Dr. Miquel Molinero

Oftalmologia
Dr. Joan Tell
Dr. Joan Oliveras
Dra. Marta Garrido

Oftalmologia infantil
Dra. Gemma Romeu

Traumatologia
Dr. Llorenç Guillaumet
Dr. Francesc Díaz

Pneumologia
Dra. Sílvia Molina
Dr. Joan Serra

Cirurgia general
Dr. Joan Molinas

Cirurgia oral i maxil·lofacial
Dra. Lúcia Darder

Clínica del dolor
Dra. Mercè Jiménez

Psicogeriatría
Dr. Francesc Escabí

Atenció integral a persones amb malalties avançades
Dra. Anna Albó
Dr. Xavier Gómez Batista

Teràpia neural
Dra. Anna Casanovas

Medicina del son
Dr. Robert Cliveti

Medicina familiar i comunitària
Dra. Anna Ramos
Dr. Vicenç Canal
Dr. Enric Solà
Dra. Anna Moreta

Anestesiologia
Dra. Mercè Jiménez
Dra. Teresa Planella
Dr. Julio Roza
Dra. Marta Lacambra
Dra. Anna Casanovas

Diagnòstic per la imatge
Dr. Joaquim Maideu
Dr. Marcos Yañez

Ecografia Doppler en color
Prof. Dr. Agustí Comella
Dra. Olga Guri

Psicologia
Llic. Jordi Alcàsser

Psicologia infantil
Llic. Maria Trivió

Neuropsicologia
Dra. Anna Brugués

Dietètica i nutrició
Llic. Laura Barniol

Podologia
Llic. Carme Sallent

Fisioteràpia
Sra. Carme Garolera
Sra. Maria Torra
Sra. Anna Soler
Sra. Mireia Parra

Òptica, optometria i teràpia visual
Sra. Anna Grifell

@bayes_salut

BAYESCONSULTORI.CAT

Escolta EL 9 FM 92.8 La ràdio d'Osona

e19fm.cat

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 5

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 TORN DE TARDA. Magazín.
7.00 NEX MATÍ. Informatiu.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
11.00 EL 9 INFORMATIU.
11.30 TELÓ DE FONTS. Arts escèniques.
12.00 TORN DE TARDA. Magazín.
12.30 SANT JOAN I ELS ELOIS. Cultura popular.
13.00 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
14.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
14.30 LA PORTERIA. Esports.
15.30 COLORS ON TOUR. Cultura.
16.00 FET A MIDA. Magazín.
17.30 ANEM DE CAP. Divulgiatiu.
18.00 VA PASSAR AQUÍ. Divulgiatiu.
18.30 GAUDEIX LA FESTA. Cultura popular.
19.00 TORN DE TARDA. Magazín.
19.30 180 GRAUS. Informatiu.
20.00 TORN DE TARDA. Magazín.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
21.00 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
21.30 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
23.30 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
0.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
0.30 TORN DE TARDA. Magazín.
1.00 EL 9 INFORMATIU.
1.30 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 6

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 TORN DE TARDA. Magazín.
7.00 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
8.00 GAUDEIX LA FESTA. Cultura popular.
8.30 EL 9 INFORMATIU.
9.00 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
9.30 GRETA I ELS TRIHUMANS. Musical.
10.30 SANT JOAN I ELS ELOIS. Cultura popular.
11.00 EL 9 INFORMATIU.
11.30 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
12.00 TORN DE TARDA. Magazín.
12.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
13.00 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
14.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
14.30 A VISTA D'OCELL. Divulgiatiu.
15.00 DEIXA'T ESTAR DE ROMANÇOS!. Musical.
17.30 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
18.00 SEMPRE DHARMA. Documental.
19.20 CONCERT DE XARIM ARESTÉ. Musical.
20.30 NEX CAP DE SETMANA. Informatiu.
21.00 CANET ROCK 2024. Musical.
1.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Divulgiatiu.
1.30 GAUDEIX LA FESTA. Divulgiatiu.
2.00 IMPULS. Divulgiatiu.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 7

6.00 TORN DE TARDA. Magazín.
8.30 MOVING. Divulgiatiu.
9.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Divulgiatiu.
9.30 VIURE DES DE L'ESSÈNCIA. Divulgiatiu.
10.00 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
11.00 MISSA DE MONTSERRAT. Religiós.
12.25 DIADA DELS RAIERS DE LA POBLA DE SEGUR. Divulgiatiu.
16.00 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
16.30 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
17.30 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
18.00 CONCERT RUMB(A)ND PALAMÓS. Musical.
19.35 BACKSTAGE. Musical.
20.00 SEGUICI INFANTIL DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Cultura popular.
20.30 NEX CAP DE SETMANA. Informatiu.
21.00 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
21.30 CONNECTICAT. Magazín.
22.30 CENDRES I MEMÒRIES. 30 ANYS DELS INCENDIS FORESTALS A CATALUNYA. Divulgiatiu.
23.30 SEGUICI DE LA FESTA MAJOR DE VIC. Escola de periodisme.
0.30 A VISTA D'OCELL. Divulgiatiu.
1.00 VIURE DES DE L'ESSÈNCIA. Divulgiatiu.
1.30 SPI+TV. Divulgiatiu.
2.00 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Seguici de la festa major de Vic

L'escola de periodisme d'EL 9 NOU retransmetrà en directe els balls del seguici de la festa major de Vic, en directe des de la plaça de la Catedral.

Seguici de la festa major...
divendres, 21.30

Seguici infantil

Reportatge conduït per Adrià Call i Greta Soler, dos reporters infantils que ens acompanyaran durant el seguici infantil de la festa major de Vic.

Seguici infantil de la festa...
divendres, 21.00

Canet Rock 2024

Celebrem els 10 anys de Canet Rock amb una nit de música en directe! Concert de La Banda Canet Rock, Els Catarres i 31 FAM.

Canet Rock 2024
dissabte, 21.00

Cada diumenge, 'Connecticat'

Jèssica del Moral (a la foto) presenta cada diumenge *Connecticat*, un programa que busca les millors històries per connectar amb l'espectador, amb la cultura com a eix central.

Connecticat
diumenge, 21.30

EL FORAT DEL 9

L'adeu d'un drac màgic i el retorn d'Obeses

Jordi Sunyer

Espectacular la graella musical del cap de setmana passat a EL 9 TV. Dissabte es va poder

seguir el concert de comiat de Falsterbo i diumenge vam reviuire l'imprescindible bolo d'Obeses amb cobla a L'Atlàntida de Vic. Comencem pels Falsterbo. La banda, liderada pel doctor Estivill (sí, aquell metge del son), va fer un concert fa uns mesos al Palau de la Música Catalana de Barcelona per acomiadar-se dels escenaris. Més que un comiat, però, el bolo va ser una festa i un homenatge a un grup de músics que durant mig segle han endolcit les orelles de grans i petits amb himnes com *Paf, el drac màgic*, una peça que sembla popular –ho és– però té autors amb nom i cognoms (Leonard Lipton i Peter Yarrow) i que als Estats Units va triomfar el

1963 gràcies al grup Peter, Paul and Mary. La tasca d'herois com Estivill i gent del Grup de Folk va fer que aquelles peces nascudes a Amèrica les acabéssim coneixent en català i que avui ja siguin eternes. Però si parlem d'herois, d'endolcir orelles i de peces que s'han guanyat l'eternitat és obligat parlar del nou material d'Obeses. La primera part de *L'ai al cor*, "Sístole", és un regalàs per a la humanitat –recepteu-vos-el amb urgència– i mentre esperem amb ànsia la segona part, "Diàstole", diumenge EL 9 TV va recuperar *El ressorgiment de l'Atlàntida*, un concert encara amb regust pandèmic on la banda que lidera Arnau Tordera es fusionava amb la Cobla Berga Jove en un bolo que molts recordarem per sempre. Falsterbo ha plegat, sí. Però per sort ha tornat Obeses. Segur que en Paf, ni que sigui *cel enllà* [un dels temes més espectaculars del nou treball obesístic], ja n'està al corrent i està ben content.

Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga (a la foto) presenta l'informatiu dels caps de setmana de La Xarxa, recollint tota l'actualitat de dissabte i diumenge.

NEX Cap de setmana
dissabte i diumenge, 20.30

'Cendres i memòries'

Cendres i memòries és un programa especial que es fa coincidint amb el 30è aniversari dels incendis forestals que van assolir especialment la Catalunya Central l'any 1994.

Cendres i memòries
diumenge, 22.30

SKITTERPHOTO

LES EXPECTATIVES

L'expectativa és el plat preferit dels pacients i els fabuladors. Si fóssim en un restaurant, l'expectativa

maridaria a la perfecció amb la seva cosina germana, la nostàlgia. Amb la nostàlgia et rebolques en l'enyor per un passat que probablement hagi idealitzat i amb l'expectativa et pots permetre de preveure el futur sense que

l'hagi espatllat la realitat, tan concreta i molesta, amb tota la seva irrefutable imperfecció. Són dues cares de la mateixa fantasia.

Que aquelles vacances, aquell petó, aquell regal o aquest país no s'assemblin gaire a les vacances somiades, al petó de pel·lícula, al regal perfecte o a la idea de país que voldries habitar, això no se li pot pas retreure a la realitat. La realitat està composta d'inèrcia i incompetència, de renúncies i pors, i tot de mancances que mai

La vida va d'atrevir-se a provar quina porció dels nostres desitjos som capaços de fer realitat

s'atreveixen a treure el cap als nostres somnis, només

faltaria. Les expectatives sempre es dispensen sense tiquet-regal: "No s'admeten devolucions".

Una imatge d'expectatives són les portes automàtiques de l'arribada de l'aeroport. L'estona nerviosa davant d'aquells vidres opacs, l'estirar el coll per veure de lluny la persona que esperes, la munió d'ulls desvagats que fan d'espectadors dels retrobaments dels altres. "Love actually is all around", deia Hugh Grant a l'escena de l'aeroport de Heathrow

de *Love Actually*. Si algú fa guàrdia davant d'aquelles portes és que a l'altre cantó sempre hi ha una gran il·lusió. O un gran desastre.

Per les famílies que tenen parents vivint a l'estranger, la vida podria explicar-se a través de les fotografies de l'aeroport. En la primera et marxa una filla i en les vint fotos següents apareix amb una parella, després amb una altra, canvia la motxilla per la maleta de rodes, arriba amb amics, torna amb un fill, amb dos, amb vestit jaqueta, amb cabells blancs i després venen els fills sols. L'emoció sempre és la mateixa.

El millor de l'expectativa és que el seu estadi òptim és la no consecució del fet esperat, és a dir, mentre vivim la ficció al nostre cap i podem ser dramaturgs d'una funció que mai s'estrenarà. Tot i que sigui una fabulació, no deixa de ser realitat, només que en un món paral·lel. Mentre penses en el que vindrà fins i tot et pots creure un petit geni, el món quadra a plaer; només quan plasmes el somni a la llibreta de la tauleta de nit és quan és evident que el Pulitzer no el guanyarà.

I malgrat tot, quina desgràcia seria que les expectatives no es resolguessin mai. La vida va d'atrevir-se a provar quina porció dels nostres desitjos som capaços de fer realitat: aquelles vacances, aquell petó, aquell regal o aquest país.

Laura Serra

Cromos

Vila torta

A les xarxes es va compartir una fotografia d'un cartell de Sant Julià de Vilatorrada que estava mig tombat. A la gent els hi va fer molta gràcia per això del nom de Vilatorrada. Feien bromes amb comentaris com "què va ser abans, el poble o el cartell?" o que tot plegat era un poema visual.

Helicòpter

Aquesta setmana van presentar el servei de vols nocturns del SEM a l'heliport del Consorci Hospitalari de Vic. Estava previst que hi aterrés i s'enlairés l'helicòpter per presentar-lo als mitjans. A última hora hi va haver una emergència mèdica i no hi era. Justificadíssim.

Serp

Mentre es feia la presentació dels vols nocturns, a més, va aparèixer una serp a l'helisuperfície. De seguida un dels treballadors del SEM va apartar amb cura l'animal. Els periodistes no patien. No podien estar en un lloc més segur si passava res, envoltat dels professionals sanitaris.

Temperatura

Aquests dies mai es troba la temperatura adequada. Al ple de Vic, per exemple, els periodistes tenen l'aire condicionat al davant i es pelen de fred. En canvi, a l'altra punta de la sala els de l'equip de govern suen la gota. Uns hauran d'anar amb jaqueta i els altres, amb màniga curta.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició
Víctor Palomar

Seccions
Miquel Erra (el calaix) / Isaac Moreno (economia)
Guillem Freixa (esports) / Txell Vilamala (política i societat)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Correctora Cristina Anfruns

Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció
Vic: Plaça de la Catedral, 2
Tel. 93/889 49 49 / Whatsapp 646 079 023
c/e direccio@vic.el9nou.com

Administració, subscripcions i publicitat
Vic: Carrer Sant Antoni M. Claret, 3

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Cre-a
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

814205651256209

40705
814205651256001